

I

(Aktai, priimti remiantis EB ir (arba) Euratomo steigimo sutartimis, kuriuos skelbti privaloma)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 450/2008**2008 m. balandžio 23 d.****nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (Modernizuotas muitinės kodeksas)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 26, 95, 133 ir 135 straipsnius,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) Bendrija remiasi muitų sąjunga. Bendrijos ekonominių operacijų vykdytojai ir muitinės suinteresuoti, kad galiojančių muitų teisės aktų nuostatos būtų sujungtos į Bendrijos muitinės kodeksą (toliau – Kodeksas). Šiame kodekse, pagrįstame vidaus rinkos koncepcija, turėtų būti išdėstyta bendrosios taisyklės ir procedūros, užtikrinančios muitų tarifo ir kitų Bendrijos lygiu nustatytų bendrosios politikos priemonių, taikomų Bendrijos ir Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančių šalių arba teritorijų prekybai prekėmis, įgyvendinimą atsižvelgiant į tų bendrosios politikos sričių reikalavimus. Muitų teisės aktus reikėtų geriau suderinti su nuostatomis, susijusiomis su importo mokesčių surinkimu, nepakeičiant galiojančių mokesčių teisės aktų nuostatų taikymo srities.

- (2) Remiantis Komisijos komunikatu dėl Bendrijos finansinių interesų apsaugos ir Veiksmų plano 2004–2005 m. tikslinga geriau pritaikyti teisinę sistemą Bendrijos finansinių interesų apsaugai.

- (3) 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą ⁽³⁾, buvo pagrįstas muitinės procedūrų, kurias dvidešimtojo amžiaus devintajame dešimtmetyje atskirai taikė atitinkamos valstybės narės, integravimu. Šis reglamentas po jo įsigaliojimo buvo keletą kartų ir iš esmės keičiamas siekiant išspręsti konkrečias problemas, pavyzdžiui, siekiant apsaugoti sąžiningai veikiančius asmenis arba įvertinti saugumo užtikrinimo poreikius. Kodeksą vėl reikia iš dalies keisti dėl pastaraisiais metais Bendrijos ir tarptautiniu lygiu įvykusių svarbių pokyčių teisės srityje, pavyzdžiui, Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutarties galiojimo pasibaigimo ir 2003 m. bei 2005 m. Stojimo aktų įsigaliojimo, taip pat Tarptautinės muitinės procedūrų supaprastinimo ir suderinimo konvencijos (toliau – peržiūrėta Kioto konvencija), prie kurios Bendrija prisijungė Tarybos sprendimu 2003/231/EB ⁽⁴⁾, dalinio pakeitimo. Atėjo laikas racionalizuoti muitinės procedūras ir įvertinti tai, kad jau tapo įprasta deklaracijas pateikti ir apdoroti elektroniniu būdu, o popieriuje surašytų deklaracijų pateikimas ir apdorojimas virto išimtimi. Dėl visų šių priežasčių nepakanka dar kartą iš dalies pakeisti Kodeksą ir reikia jį keisti iš esmės.

⁽¹⁾ OL C 309, 2006 12 16, p. 22.

⁽²⁾ 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento nuomonė, 2007 m. spalio 15 d. (OL C 298 E, 2007 12 11, p. 1) Tarybos bendroji pozicija ir 2008 m. vasario 19 d. Europos Parlamento pozicija.

⁽³⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1791/2006 (OL L 363, 2006 12 20, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 86, 2003 4 3, p. 21. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2004/485/EB (OL L 162, 2004 4 30, p. 113).

- (4) Į Kodeksą reikia įtraukti teisinės normos, sudarančias sąlygas taikyti tam tikras muitų teisės aktų nuostatas prekybai prekėmis tarp tų muitų teritorijos dalių, kuriose taikomos 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos ⁽¹⁾ nuostatos, ir tų šios teritorijos dalių, kuriose tos nuostatos netaikomos, ar prekybai tarp minėtos teritorijos dalių, kuriose tos nuostatos netaikomos. Atsižvelgiant į tai, kad atitinkamos prekės yra Bendrijos prekės ir į šių Bendrijos vidaus prekybos priemonių fiskalinį pobūdį, yra pagrįsta įgyvendinimo priemonėmis nustatyti atitinkamus šioms prekėms taikomų muitinės formalumų supaprastinimus.
- (5) Palankių sąlygų teisėtam verslui sudarymui ir kovai su sukčiavimu reikia paprastų, sparčių ir standartizuotų muitinės procedūrų bei procesų. Todėl, remiantis Komisijos komunikatu dėl paprastos ir nepopierinės muitinės ir verslo aplinkos, reikia supaprastinti muitų teisės aktus, kad būtų galima taikyti modernias priemones ir technologijas, ir toliau skatinti vienodą muitų teisės aktų taikymą bei modernių muitinio tikrinimo metodų naudojimą, tokiu būdu padedant užtikrinti veiksmingų ir paprastų muitinio įforminimo procedūrų pagrindų sukūrimą. Siekiant didinti verslo konkurencingumą, muitinės procedūras reikėtų sujungti arba racionalizuoti, o jų skaičių sumažinti paliekant tik dėl ekonominių priežasčių reikalingas procedūras.
- (6) Sukūrus vidaus rinką, sumažinus kliūtis tarptautinei prekybai ir investicijoms bei išaugus saugumo bei saugos prie išorinių Bendrijos sienų užtikrinimo poreikiams, pasikeitė muitinės vaidmuo: ji pradėjo vaidinti pagrindinį vaidmenį tiekimo grandinėje ir, atlikdama tarptautinės prekybos priežiūros bei reguliavimo funkcijas, tapo vienu svarbiausių šalių ir bendrovių konkurencingumo katalizatorių. Todėl muitų teisės aktai turėtų atspindėti naujas ekonomikos realijas bei naująjį muitinės vaidmenį ir misiją.
- (7) Informacinių ir ryšių technologijų naudojimas, kaip nustatyta būsimame Europos Parlamento ir Tarybos sprendime dėl nepopierinės muitinės ir verslo aplinkos, yra esminis veiksnys, užtikrinantis palankesnių prekybos sąlygų sudarymą ir tuo pat metu muitinio tikrinimo veiksmingumo padidinimą, dėl ko mažėja verslo subjektų išlaidos ir visuomenei kylanti rizika. Todėl Kodekse būtina nustatyti teisinį pagrindą minėtam sprendimui įgyvendinti ir visų pirma nustatyti teisinį principą, kad visos muitinės ir prekybos operacijos turi būti atliekamos elektroninėmis priemonėmis ir kad kiekvienos valstybės narės muitinės veikloje naudojamos informacinės ir ryšių sistemos turi sudaryti ekonominių operacijų vykdytojams tokias pačias galimybes.
- (8) Siekiant užtikrinti muitinio tikrinimo lygiavertiškumą visoje Bendrijoje ir taip išvengti konkurenciją iškraipiančių veiksmų skirtingose prekių įvežimo į Bendriją ir išvežimo iš jos vietose, informacinių ir ryšių technologijų naudojimui turėtų papildyti valstybių narių atliekamos muitinio tikrinimo suderinimas ir standartizavimas.
- (9) Siekiant palengvinti verslo sąlygas ir tuo pat metu užtikrinti deramą į Bendrijos muitų teritoriją įvežamų arba iš jos išvežamų prekių tikrinimo lygį, pageidautina, kad muitinės ir kitos prekes tikrinančios institucijos, pavyzdžiui, policija, sienos apsaugos tarnybos, veterinarijos ir aplinkos apsaugos institucijos, atsižvelgdamos į atitinkamas duomenų apsaugos nuostatas, keistųsi ekonominių operacijų vykdytojų teikiama informacija ir kad skirtingų institucijų atliekamas tikrinimas būtų suderintas, dėl ko ekonominių operacijų vykdytojas tam tikrą informaciją turėtų pateikti tik vieną kartą ir visos minėtos institucijos prekes patikrintų vienu metu ir vienoje vietoje.
- (10) Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas tam tikroms verslo rūšims, visiems asmenims turėtų būti palikta teisė paskirti atstovą, įgaliotą jam atstovauti santykiuose su muitine. Tačiau nereikėtų palikti galimybių riboti naudojimąsi šia atstovavimo teise vienos valstybės narės priimtu teisės aktu. Be to, atstovui muitinėje, atitinkančiam kriterijus, taikomus suteikiant įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusą, turėtų būti leidžiama teikti šias paslaugas ne tik toje valstybėje narėje, kurioje jis įsteigtas, bet ir kitose valstybėse narėse.
- (11) Reikėtų, kad reikalavimų besilaikantys ir patikimi ekonominių operacijų vykdytojai turėtų galimybę kaip „įgaliojami ekonominių operacijų vykdytojai“ gauti kuo daugiau naudos iš plataus supaprastinimų taikymo ir, įvertinus saugumo bei saugos aspektus, mažesnio intensyvumo muitinio tikrinimo. Todėl jie gali įgyti „muitinės formalumų supaprastinimo“ įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusą arba „saugumo bei saugos“ įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusą. Jie galėtų įgyti vieną iš šių statusų arba juos abu.
- (12) Visiems sprendimams, tai yra su muitų teisės aktais susijusiems ir vienam arba keliems asmenims taikomiems oficialiems veiksams, įskaitant muitinės suteiktą privalomąją informaciją, turėtų būti taikomos tos pačios taisyklės. Visi šie sprendimai turėtų galioti visoje Bendrijoje ir juos turėtų būti galima pripažinti negaliojančiais, iš dalies pakeisti, išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip, arba atšaukti, jei jie neatitinka muitų teisės aktų arba jų aiškinimo.
- (13) Remiantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija, bet kurio muitinės priimto sprendimo apskundimo teisė būtina suteikti kiekvienam asmeniui teisę būti išklaustam prieš priimant sprendimą, kuris galėtų būti jam nepalankus.
- (14) Siekiant racionalizuoti elektroninėje aplinkoje atliekamas muitinės procedūras, reikia, kad atsakomybe už tai dalintųsi skirtingų valstybių narių muitinės. Būtina užtikrinti, kad visoje vidaus rinkoje būtų taikomos deramo lygio veiksmingos, atgrasančios ir proporcingos sankcijos.

⁽¹⁾ OLL 347, 2006 12 11, p. 1. Direktyva su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2008/8/EB (OL L 44, 2008 2 20, p. 11).

- (15) Siekiant užtikrinti pusiausvyrą tarp, viena vertus, muitinės pareigos užtikrinti teisingą muitų teisės aktų taikymą ir, antra vertus, ekonominių operacijų vykdytojų teisės, kad su jais būtų elgiamasi teisingai, reikėtų, kad muitinei būtų suteikti platūs priežiūros įgaliojimai, o ekonominių operacijų vykdytojams – teisė pateikti skundą.
- (16) Siekiant sumažinti Bendrijai, jos piliečiams ir prekybos partneriams kylančią riziką, valstybių narių suderintai atliekamas muitinis tikrinimas turėtų būti pagrįstas bendra rizikos valdymo schema ir jos įgyvendinimui skirtos elektroninės sistemos naudojimu. Visoms valstybėms narėms bendros rizikos valdymo schemos sukūrimas neturėtų kliudyti joms tikrinti prekes, pasirinktas atsitiktinės atrankos būdu.
- (17) Reikia nustatyti veiksnius, kuriais remiantis prekybai prekėmis būtų taikomi importo arba eksporto muitai ir kitos priemonės. Taip pat tikslinga nustatyti aiškias nuostatas dėl kilmės dokumentų išdavimo Bendrijoje, kai tai būtina dėl su prekyba susijusių aplinkybių.
- (18) Siekiant išvengti sunkumų nustatant skolos muitinei atsiradimo teisinį pagrindą, pageidautina sugrupuoti visus importo skolos muitinei atsiradimo atvejus, kai skola muitinei atsiranda ne pateikus muitinės deklaraciją prekių išleidimui į laisvą apyvartą arba laikinajam įvežimui iš dalies neapmokestinant muitais. Toks principas turėtų būti taikomas ir eksporto skolos muitinei atsiradimo atvejams.
- (19) Kadangi naujasis muitinės vaidmuo reiškia, kad vidinės ir pasienio muitinės įstaigos turės dalytis atsakomybe bei bendradarbiauti, skolos muitinei atsiradimo vieta daugeliu atvejų reikėtų laikyti skolininko įsisteigimo vietą, nes geriausiai prižiūrėti atitinkamo asmens veiklą gali muitinės įstaiga, kurios aptarnaujamai teritorijai ta vieta priklauso.
- (20) Be to, laikantis peržiūrėtos Kioto konvencijos, tikslinga numatyti mažiau atvejų, kai skolos muitinei atsiradimo vietai nustatyti ir muitams išieškoti reikalingas valstybių narių administracinis bendradarbiavimas.
- (21) Specialiųjų procedūrų atlikimo tvarką reglamentuojančios taisyklės turėtų sudaryti sąlygas atliekant visų kategorijų specialiąsias procedūras naudoti vieną garantiją, kuri būtų kelioms operacijoms taikoma bendroji garantija.
- (22) Siekiant užtikrinti geresnę Bendrijos ir valstybių narių finansinių interesų apsaugą, garantija turėtų būti taikoma ir nedeclaruotoms arba neteisingai deklaruotoms prekėms, sudarančioms atitinkamos prekių siuntos dalį arba įrašytoms į pateiktą deklaraciją. Dėl tos pačios priežasties garantanto išsipareigojimas taip pat turėtų apimti importo ir eksporto muitų sumas, pripažintas mokėtinomis atlikus patikrinimą po prekių išleidimo.
- (23) Siekiant apsaugoti Bendrijos ir valstybių narių finansinius interesus bei pažaboti nesąžiningą veiklą, rekomenduojama diferencijuotai taikyti priemones, susijusias su bendrosios garantijos naudojimu. Padidėjus sukčiavimo rizikai, turėtų būti galima laikinai uždrausti taikyti bendrąją garantiją, atsižvelgus į ypatingą atitinkamų ekonominių operacijų vykdytojų padėtį.
- (24) Kai skola muitinei atsiranda dėl muitų teisės aktų nesilaikymo, tikslinga atsižvelgti į atitinkamo asmens sąžiningumą ir sumažinti skolininko aplaidumo padarinius.
- (25) Būtina nustatyti Bendrijos prekių statuso nustatymo principą ir šio statuso praradimą lemiančias aplinkybes bei numatyti pagrindą, kuriuo remiantis būtų galima nustatyti, kada šis statusas išlieka nepakitęs prekes laikinai išvežus iš Bendrijos muitų teritorijos.
- (26) Tikslinga užtikrinti, kad prekės visada būtų greitai išleidžiamos tuomet, kai ekonominių operacijų vykdytojas iš anksto pateikia informaciją, būtiną rizikos įvertinimu pagrįstam patikrinimui, ar prekės leistinos įvežti. Fiskalinį ir su prekybos politika susijusį tikrinimą paprastai turėtų atlikti muitinės įstaiga, turintį teisę tai daryti atsižvelgiant į ekonominių operacijų vykdytojo patalpų buvimo vietą.
- (27) Reikėtų modernizuoti ir racionalizuoti muitinės deklaracijų pateikimo ir muitinės procedūros įforminimo prekėms tvarką reglamentuojančias taisykles, visų pirma nustatant reikalavimą, pagal kurį muitinės deklaracijos paprastai turėtų būti pateikiamos elektroniniu būdu, ir numatant tik vieną supaprastintos deklaracijos tipą.
- (28) Kadangi peržiūrėtoje Kioto konvencijoje palankiai vertinamas muitinės deklaracijų pateikimas, registravimas ir tikrinimas iki prekių atgabenimo, taip pat deklaracijos pateikimo vietos atskyrimas nuo fizinio prekių buvimo vietos, tikslinga numatyti galimybę naudotis centralizuoto muitinio įforminimo principu ekonominių operacijų vykdytojo įsisteigimo vietoje. Centralizuoto muitinio įforminimo principo taikymas turėtų sudaryti sąlygas naudoti supaprastintas deklaracijas, vėliau pateikti išsamią deklaraciją ir būtinus dokumentus, pateikinti periodines deklaracijas ir naudotis mokėjimo atidėjimu.
- (29) Siekiant padėti visoje Bendrijoje užtikrinti nešališkas konkurencijos sąlygas, tikslinga Bendrijos lygiu nustatyti taisykles, reglamentuojančias, kokia tvarka muitinės sunaikina prekes arba kitaip jomis disponuoja, kurios anksčiau turėjo būti nustatytos nacionalinių teisės aktų.
- (30) Kad operacijų vykdytojas galėtų paprastai pasirinkti tinkamą procedūrą, būtų išvengta klaidų ir sumažėtų muitų išieškojimo ir grąžinimo po prekių išleidimo atvejų, tikslinga nustatyti bendras ir paprastas specialiąsias procedūras (tranzito, saugojimo, tikslinio naudojimo ir perdirbimo) reglamentuojančias taisykles, kiekvieną specialiosios procedūros kategoriją papildant nedideliu taisyklių rinkiniu.

- (31) Reikėtų palengvinti leidimo kelioms specialiosioms procedūroms su viena garantija prižiūrint vienai muitinės įstaiagai išdavimą ir nustatyti paprastas skolos muitinei atsiradimo tokiais atvejais taisyklės. Reikėtų laikytis pagrindinio principo, kad prekės, kurioms įforminta specialioji procedūra, arba iš jų pagaminti produktai turėtų būti įvertinami skolos muitinei atsiradimo metu. Tačiau, jei tai ekonominiu požiūriu pagrįsta, turėtų būti įmanoma prekes įvertinti ir tuo metu, kai joms įforminama specialioji procedūra. Tuos pačius principus reikėtų taikyti įprastinėms tvarkymo operacijoms.
- (32) Atsižvelgiant į tai, kad 2005 m. balandžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 648/2005, iš dalies keičiančiu Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą ⁽¹⁾, Kodeksas papildytas saugumo sustiprinimui skirtomis priemonėmis, prekių įvežimas į laisvąsias zonas turėtų tapti muitinės procedūra, o įvežamoms prekėms ir jų apskaitos dokumentams turėtų būti taikomos muitinės priežiūros priemonės.
- (33) Atsižvelgiant į tai, kad ketinimas reeksportuoti prekes nebūtinai, laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, atliekamą taikant sąlyginio neapmokestinimo sistemą, reikėtų sujungti su muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra, o laikinojo įvežimo perdirbti procedūros, atliekamos taikant drobeko sistemą, reikėtų atsisakyti. Ši vieninga laikinojo įvežimo perdirbti procedūra turėtų būti taikoma ir prekių sunaikinimui, išskyrus atvejus, kai prekės sunaikinamos muitinės arba jai prižiūrint.
- (34) Su saugumu susijusios priemonės, taikomos iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms Bendrijos prekėms, turėtų būti taikomos ir ne Bendrijos prekių reeksportui. Tokios pačios pagrindinės taisyklės turėtų būti taikomos visoms prekių rūšims, numačius galimybę prireikus padaryti išimtis, pavyzdžiui, prekėms, kurios tik vežamos tranzitu per Bendrijos muitų teritoriją.
- (35) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti patvirtintos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (36) Tikslinga numatyti šio Kodekso įgyvendinimo priemonių patvirtinimą. Šios priemonės turėtų būti patvirtintos laikantis Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 5 straipsniuose numatytą valdymo ir reguliavimo procedūrą.
- (37) Visų pirma Komisijai reikėtų suteikti įgaliojimus nustatyti sąlygas ir kriterijus, būtinus veiksmingam šio Kodekso taikymui užtikrinti. Kadangi šios priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas arba papildyti šį reglamentą naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti patvirtintos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (38) Siekiant užtikrinti veiksmingą sprendimų priėmimo procesą tikslinga išnagrinėti klausimus, susijusius su Bendrijos bendra pozicija, kurios ji laikysis komitetuose, darbo grupėse ir specialistų grupėse, įsteigtose pagal tarptautinius su muitų teisės aktais susijusius susitarimus.
- (39) Siekiant supaprastinti ir racionalizuoti muitų teisės aktus, į Kodeksą skaidrumo sumetimais buvo įtrauktos kelios nuostatos, kurios šiuo metu yra išdėstytos atskiruose Bendrijos aktuose.
- Todėl reikėtų panaikinti Reglamentą (EEB) Nr. 2913/92 ir šiuos reglamentus:
- 1991 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 3925/91 dėl Bendrijos vidaus reisais skrendančių asmenų salone ir krovinių skyriuje turimo bagažo bei per Bendrijos vidaus jūras persikeliančių asmenų bagažo tikrinimo ir taikomų formalumų panaikinimo ⁽³⁾ ir 2001 m. birželio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1207/2001 dėl tvarkos, skirtos palengvinti kilmės įrodymų išdavimą arba parengimą Bendrijoje ir tam tikrų patvirtintų eksportuotojų leidimų išdavimą, numatytos nuostatose, reglamentuojančiose Europos bendrijos ir kai kurių šalių lengvatinę prekybą ⁽⁴⁾.
- (40) Kadangi šio reglamento tikslų, t. y. nustatyti taisyklės ir procedūras, taikomas į Bendrijos muitų teritoriją įvežamoms arba iš jos išvežamoms prekėms tam, kad muitų sąjunga galėtų veiksmingai veikti kaip pagrindinis vidaus rinkos ramstis, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi tų tikslų būtų geriau siekti Bendrijos lygiu, laikydamasi Sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Bendrija gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

⁽¹⁾ OL L 117, 2005 5 4, p. 13.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23. Sprendimas su pakeitimais, padarytais Sprendimu 2006/512/EB (OL L 200, 2006 7 22, p. 11).

⁽³⁾ OL L 374, 1991 12 31, p. 4. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1882/2003 (OL L 284, 2003 10 31, p. 1).

⁽⁴⁾ OL L 165, 2001 6 21, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 75/2008 (OL L 24, 2008 1 29, p. 1).

TURINYS

Puslapis

I ANTRAŠTINĖ DALIS	BENDROSIOS NUOSTATOS	7
1 SKYRIUS	Muitų teisės aktų taikymo sritis, muitinės misija ir sąvokų apibrėžimai	7
2 SKYRIUS	Su muitų teisės aktais susijusios asmenų teisės ir prievolės	10
1 skirsnis	Informacijos teikimas	10
2 skirsnis	Atstovavimas muitinėje	11
3 skirsnis	Įgaliojasis ekonominių operacijų vykdytojas	12
4 skirsnis	Sprendimai, susiję su muitų teisės aktų taikymu	13
5 skirsnis	Sankcijos	15
6 skirsnis	Skundai	15
7 skirsnis	Prekių tikrinimas	16
8 skirsnis	Dokumentų ir kitos informacijos saugojimas; rinkliavos ir išlaidos	17
3 SKYRIUS	Valiutos konvertavimas ir terminai	18
II ANTRAŠTINĖ DALIS	VEIKSNIAI, KURIAIS REMIANTIS TAIKOMI IMPORTO ARBA EKSPORTO MUITAI BEI KITOS SU PREKYBA PREKĖMIS SUSIJUSIOS PRIEMONĖS	18
1 SKYRIUS	Bendrasis muitų tarifas ir prekių tarifinis klasifikavimas	18
2 SKYRIUS	Prekių kilmė	19
1 skirsnis	Nelengvatinė kilmė	19
2 skirsnis	Lengvatinė kilmė	19
3 SKYRIUS	Prekių muitinė vertė	20
III ANTRAŠTINĖ DALIS	SKOLA MUITINEI IR GARANTIJOS	21
1 SKYRIUS	Skolos muitinei atsiradimas	21
1 skirsnis	Importo skola muitinei	21
2 skirsnis	Eksporto skola muitinei	22
3 skirsnis	Nuostatos, bendros importo ir eksporto skolai muitinei	23
2 SKYRIUS	Garantija, pateikiama dėl galinčios atsirasti arba atsiradusios skolos muitinei	24
3 SKYRIUS	Muitų išieškojimas ir mokėjimas; importo ir eksporto muitų grąžinimas ir atsisakymas juos išieškoti	26
1 skirsnis	Importo arba eksporto muto sumos apskaičiavimas, pranešimas apie skolą muitinei ir įtraukimas į apskaitą	26
2 skirsnis	Importo arba eksporto muto sumos mokėjimas	28
3 skirsnis	Importo arba eksporto muto sumos grąžinimas ir atsisakymas ją išieškoti	30
4 SKYRIUS	Skolos muitinei išnykimas	31
IV ANTRAŠTINĖ DALIS	Į BENDRIJOS MUITŲ TERITORIJĄ ĮVEŽTOS PREKĖS	32
1 SKYRIUS	Įvežimo bendroji deklaracija	32
2 SKYRIUS	Prekių atvežimas	33
1 skirsnis	Prekių įvežimas į Bendrijos muitų teritoriją	33
2 skirsnis	Prekių pateikimas, iškrovimas ir tikrinimas	35
3 skirsnis	Po prekių pateikimo atliekami formalumai	35
4 skirsnis	Prekės, atvežtos įforminus tranzito procedūrą	35

V ANTRAŠTINĖ DALIS	BENDROSIOS TAISYKLĖS, SUSIJUSIOS SU MUITINIŲ STATUSU, MUITINĖS PROCEDŪROS ĮFORMINIMU PREKĖMS, TIKRINIMU, IŠLEIDIMU IR DISPONAVIMU PREKĖMS	36
1 SKYRIUS	<i>Prekių muitinis statusas</i>	36
2 SKYRIUS	<i>Muitinės procedūros įforminimas prekėms</i>	36
1 skirsnis	Bendrosios nuostatos	36
2 skirsnis	Standartinės muitinės deklaracijos	37
3 skirsnis	Supaprastintos muitinės deklaracijos	38
4 skirsnis	Visoms muitinės deklaracijoms taikomos nuostatos	38
5 skirsnis	Kiti supaprastinimai	39
3 SKYRIUS	<i>Prekių tikrinimas ir išleidimas</i>	40
1 skirsnis	Tikrinimas	40
2 skirsnis	Išleidimas	41
4 SKYRIUS	<i>Disponavimas prekėmis</i>	41
VI ANTRAŠTINĖ DALIS	IŠLEIDIMAS Į LAISVĄ APYVARTĄ IR ATLEIDIMAS NUO IMPORTO MUITŲ	42
1 SKYRIUS	<i>Išleidimas į laisvą apyvartą</i>	42
2 SKYRIUS	<i>Atleidimas nuo importo maitų</i>	42
1 skirsnis	Grąžintos prekės	42
2 skirsnis	Jūrų žvejybos ir iš jūros išgauti produktai	43
3 skirsnis	Įgyvendinimo priemonės	43
VII ANTRAŠTINĖ DALIS	SPECIALIOSIOS PROCEDŪROS	43
1 SKYRIUS	<i>Bendrosios nuostatos</i>	43
2 SKYRIUS	<i>Tranzitas</i>	46
1 skirsnis	Išorinis ir vidinis tranzitas	46
2 skirsnis	Bendrijos tranzitas	47
3 SKYRIUS	<i>Saugojimas</i>	47
1 skirsnis	Bendrosios nuostatos	47
2 skirsnis	Laikinasis saugojimas	48
3 skirsnis	Muitinis sandėliavimas	49
4 skirsnis	Laisvosios zonos	49
4 SKYRIUS	<i>Tikslinis naudojimas</i>	50
1 skirsnis	Laikinasis įvežimas	50
2 skirsnis	Galutinis vartojimas	51
5 SKYRIUS	<i>Perdirbimas</i>	51
1 skirsnis	Bendrosios nuostatos	51
2 skirsnis	Laikinasis įvežimas perdirbti	52
3 skirsnis	Laikinasis išvežimas perdirbti	52
VIII ANTRAŠTINĖ DALIS	PREKIŲ IŠVEŽIMAS IŠ BENDRIJOS MUITŲ TERITORIJOS	53
1 SKYRIUS	<i>Iš bendrijos maitų teritorijos išvežamos prekės</i>	53
2 SKYRIUS	<i>Eksportas ir reeksportas</i>	54
3 SKYRIUS	<i>Atleidimas nuo eksporto maitų</i>	55
IX ANTRAŠTINĖ DALIS	MUITINĖS KODEKSO KOMITETAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS	56
1 SKYRIUS	<i>Muitinės kodekso komitetas</i>	56
2 SKYRIUS	<i>Baigiamosios nuostatos</i>	56
PRIEDAS	ATITIKTIES LENTELĖS	58

I ANTRAŠTINĖ DALIS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Muitų teisės aktų taikymo sritis, muitinės misija ir sąvokų apibrėžimai

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomas Bendrijos muitinės kodeksas (toliau – Kodeksas), kuriame išdėstomos bendrosios taisyklės ir procedūros, taikomos į Bendrijos muitų teritoriją įvežamoms arba iš jos išvežamoms prekėms.

Kodeksas vienodai taikomas visoje Bendrijos muitų teritorijoje, nepažeidžiant tarptautinės teisės bei konvencijų ir kitų sričių Bendrijos teisės aktų.

2. Remiantis konkrečias sritis reglamentuojančiais teisės aktais arba tarptautinėmis konvencijomis, tam tikros muitų teisės aktų nuostatos gali būti taikomos už Bendrijos muitų teritorijos ribų.

3. Tam tikros muitų teisės aktų nuostatos, įskaitant jų numatytus supaprastinimus, taikomos prekybai prekėmis tarp Bendrijos muitų teritorijos dalių, kurioms taikomos Direktyvos 2006/112/EB nuostatos, ir tos teritorijos dalių, kuriose tos nuostatos netaikomos, arba prekybai tarp tos teritorijos dalių, kuriose tos nuostatos netaikomos.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytas nuostatas ir supaprastintus jų įgyvendinimo formalumus, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu. Taikant šias priemones taip pat įvertinamos ypatingos aplinkybės, susijusios su prekyba prekėmis tik vienoje valstybėje narėje.

2 straipsnis

Muitinės misija

Muitinė visų pirma atsako už Bendrijos tarptautinės prekybos priežiūrą, tuo prisidėdama prie sąžiningos ir atviros prekybos skatinimo, vidaus rinkos išorės aspektų, bendrosios prekybos politikos ir kitų su prekyba susijusių bendrųjų Bendrijos politikos sričių priemonių įgyvendinimo, taip pat prie visos tiekimo grandinės saugumo užtikrinimo. Muitinė įgyvendina priemones, kuriomis visų pirma siekiama:

- a) apsaugoti Bendrijos ir jos valstybių narių finansinius interesus;
- b) apsaugoti Bendriją nuo nesąžiningos ir neteisėtos prekybos, tuo pat metu remiant teisėtą verslo veiklą;

- c) užtikrinti Bendrijos bei jos gyventojų saugumą bei saugą, taip pat aplinkos apsaugą, prirėkus glaudžiai bendradarbiaujant su kitomis institucijomis;
- d) išlaikyti deramą pusiausvyrą tarp muitinio tikrinimo ir teisėtos prekybos palengvinimo.

3 straipsnis

Muitų teritorija

1. Bendrijos muitų teritorijai priklauso toliau nurodytos teritorijos, įskaitant jų teritorinius vandenius, vidaus vandenius ir oro erdvę:

- Belgijos Karalystės teritorija,
- Bulgarijos Respublikos teritorija,
- Čekijos Respublikos teritorija,
- Danijos Karalystės teritorija, išskyrus Farerų salas ir Grenlandiją,
- Vokietijos Federacinės Respublikos teritorija, išskyrus Helgolandą salą ir Biuzingeno teritoriją (1964 m. lapkričio 23 d. Vokietijos Federacinės Respublikos ir Šveicarijos Konfederacijos sutartis),
- Estijos Respublikos teritorija,
- Airijos teritorija,
- Graikijos Respublikos teritorija,
- Ispanijos Karalystės teritorija, išskyrus Seutą ir Meliliją,
- Prancūzijos Respublikos teritorija, išskyrus Naująją Kaledoniją, Majotą, Sen Pjerą ir Mikeloną, Volį ir Futūną, Prancūzijos Polineziją ir Prancūzijos Pietines ir Antarkties teritorijas,
- Italijos Respublikos teritorija, išskyrus Livinjo ir Kampionės savivaldybes bei Lugano ežero nacionalinius vandenius tarp kranto ir zonos, esančios tarp Ponte Tresa ir Porto Ceresio, politinės sienos,
- Kipro Respublikos teritorija pagal 2003 m. Stojimo akto nuostatas,
- Latvijos Respublikos teritorija,
- Lietuvos Respublikos teritorija,
- Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės teritorija,
- Vengrijos Respublikos teritorija,
- Maltos teritorija,
- Nyderlandų Karalystės teritorija Europoje,
- Austrijos Respublikos teritorija,
- Lenkijos Respublikos teritorija,
- Portugalijos Respublikos teritorija,

- Rumunijos teritorija,
- Slovėnijos Respublikos teritorija,
- Slovakijos Respublikos teritorija,
- Suomijos Respublikos teritorija,
- Švedijos Karalystės teritorija,
- Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės ir Normandijos salų bei Meno salos teritorija.

2. Toliau išvardytos teritorijos, įskaitant jų teritorinius vandenis, vidaus vandenį ir oro erdvę, esančios už valstybių narių teritorijos ribų, atsižvelgiant į joms taikomas konvencijas ir sutartis, laikomos Bendrijos muitų teritorijos dalimi:

a) PRANCŪZIJA

Monako teritorija, kaip apibrėžta 1963 m. gegužės 18 d. Paryžiuje pasirašytoje Muitinės konvencijoje (1963 m. rugsėjo 27 d. *Journal officiel de la République française* (Prancūzijos Respublikos oficialusis leidinys), p. 8679);

b) KIPRAS

Jungtinės Karalystės Akrotirio ir Dekelijos suverenių bazių teritorijų teritorija, kaip apibrėžta 1960 m. rugpjūčio 16 d. Nikosijoje pasirašytoje Sutartyje dėl Kipro Respublikos sukūrimo (United Kingdom Treaty Series Nr. 4 (1961) Cmnd. 1252).

4 straipsnis

Sąvokų apibrėžimai

Kodekse vartojami šie sąvokų apibrėžimai:

- 1) muitinė – valstybių narių muitinės administracijos, atsakingos už muitų teisės aktų taikymą, ir visos kitos institucijos, nacionalinės teisės aktų įgaliosios taikyti tam tikrus muitų teisės aktus;
- 2) muitų teisės aktai – teisės aktų visuma, kurią sudaro:
  - a) Kodeksas ir jam įgyvendinti Bendrijos lygiu bei atitinkamais atvejais nacionaliniu lygiu priimtose nuostatos;
  - b) Bendrasis muitų tarifas;
  - c) teisės aktai, nustatantys Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą;
  - d) tarptautiniai susitarimai, kuriuose yra su muitų teise susijusių nuostatų, tiek kiek jie taikomi Bendrijoje;
- 3) muitinis tikrinimas – konkretūs veiksmai, kuriuos muitinė atlieka siekdama užtikrinti, kad būtų teisingai taikomi muitų teisės aktai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir kitų teritorijų, įvežimą, išvežimą, vežimą tranzitu, perkėlimą, saugojimą ir galutinį vartojimą, taip pat ne Bendrijos prekių ir prekių, kurioms taikoma galutinio vartojimo procedūra, laikymą muitų teritorijoje ir gabenimą joje;
- 4) asmuo – fizinis asmuo, juridinis asmuo ir bet kuris asmenų susivienijimas, kuris nėra juridinis asmuo, tačiau pagal Bendrijos arba nacionalinę teisę pripažįstamas galinčiu atlikti teisinius veiksmus;
- 5) ekonominių operacijų vykdytojas – asmuo, kuris užsiimdamas savo verslu vykdo veiklą, kuriai taikomi muitų teisės aktai;
- 6) atstovas muitinėje – bet kuris asmuo, kito asmens paskirtas atlikti muitų teisės aktų nustatytus veiksmus ir formalumus, privalomus jo santykiuose su muitine;
- 7) rizika – tikėtinas, kad gali įvykti įvykis, susijęs su prekių, vežamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir šiai teritorijai nepriklausančių šalių arba teritorijų, įvežimu, išvežimu, tranzitu, perkėlimu arba galutiniu vartojimu ir su Bendrijos statuso neturinčių prekių laikymu, dėl kurio:
  - a) nebūtų galima teisingai taikyti Bendrijos arba nacionalinių priemonių;
  - b) iškiltų pavojus Bendrijos ir jos valstybių narių finansiniams interesams;
  - c) iškiltų grėsmė Bendrijos ir jos gyventojų saugumui bei saugai, žmonių, gyvūnų arba augalų sveikatai, aplinkai arba vartotojams;
- 8) muitinės formalumai – visos operacijos, kurias atitinkami asmenys ir muitinės turi atlikti, kad būtų laikomasi muitų teisės aktų;
- 9) bendroji deklaracija (įvežimo bendroji deklaracija ir išvežimo bendroji deklaracija) – nustatytos formos ir nustatyto būdu atliekamas veiksmas, kuriuo prieš įvykį ar jo metu asmuo informuoja muitinę apie numatomą prekių įvežimą į Bendrijos muitų teritoriją arba išvežimą iš jos;
- 10) muitinės deklaracija – nustatytos formos ir nustatyto būdu atliekamas veiksmas, kuriuo asmuo pareiškia pageidavimą, kad prekėms būtų įforminta tam tikra muitinės procedūra, atitinkamai atvejais nurodydamas ir konkrečius jos taikymo būdus;
- 11) deklarantas – asmuo, pateikiantis bendrąją deklaraciją ar pranešimą apie reeksportą, arba muitinės deklaraciją savo vardu, arba asmuo, kurio vardu tokia deklaracija pateikiama;
- 12) muitinės procedūra – bet kuri iš toliau išvardytų procedūrų, kuri gali būti įforminta prekėms vadovaujantis šiuo Kodeksu:
  - a) išleidimas į laisvą apyvartą;

- b) specialiosios procedūros;
- c) eksportas;
- 13) skola muitinei – asmens prievolė sumokėti importo ar eksporto maito, taikomo konkrečioms prekėms pagal galiojančius muitų teisės aktus, sumą;
- 14) skolininkas – asmuo, privalantis sumokėti skolą muitinei;
- 15) importo muitai – už importuojamas prekes mokėtini muitai;
- 16) eksporto muitai – už eksportuojamas prekes mokėtini muitai;
- 17) muitinis statusas – Bendrijos prekių arba ne Bendrijos prekių statusas;
- 18) Bendrijos prekės – prekės, priskiriamos bet kuriai iš šių kategorijų:
- a) tik Bendrijos muitų teritorijoje išgautos prekės, kurių sudėtyje nėra iš Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančių šalių arba teritorijų importuotų prekių. Prekės, išgautos tik Bendrijos muitų teritorijoje, neturi Bendrijos prekių muitinio statuso, jeigu jos išgautos iš prekių, kurioms atvejais, nustatytais vadovaujantis 101 straipsnio 2 dalies c punktu, įforminta išorinio tranzito procedūra, saugojimo procedūra, laikinojo įvežimo procedūra arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūra;
- b) iš Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančių šalių arba teritorijų į šią teritoriją įvežtos ir į laisvą apyvartą išleistos prekės;
- c) prekės, išgautos arba pagamintos Bendrijos muitų teritorijoje arba vien tik iš b punkte nurodytų prekių, arba iš a ir b punktuose nurodytų prekių;
- 19) ne Bendrijos prekės – 18 punkte nenurodytos prekės arba Bendrijos prekių muitinį statusą praradusios prekės;
- 20) rizikos valdymas – sistemingas rizikos nustatymas ir visų priemonių, būtinų rizikos kilimui apriboti, įgyvendinimas. Rizikos valdymas apima tokią tarptautiniais, Bendrijos ir nacionaliniais šaltiniais bei strategijomis grindžiamą veiklą, kaip duomenų ir informacijos rinkimas, rizikos analizė ir įvertinimas, veiksmų nustatymas ir ėmimasis, reguliari proceso ir jo rezultatų stebėseną bei priežiūrą;
- 21) prekių išleidimas – muitinės veiksmas, kuriuo suteikiama teisė su prekėmis atlikti veiksmus, leidžiamus atliekant joms įformintą muitinės procedūrą;
- 22) muitinės priežiūra – veiksmai, kurių paprastai imasi muitinė siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi muitų teisės aktų ir atitinkamais atvejais kitų nuostatų, taikomų prekėms, kurių atžvilgiu imamasi tokių veiksmų;
- 23) gražinimas – sumokėtų importo arba eksporto muitų gražinimas;
- 24) atsisakymas išieškoti – atleidimas nuo prievolės sumokėti importo arba eksporto maitus, kurie nebuvo sumokėti;
- 25) perdirbtieji produktai – prekės, su kuriomis išforminus perdirbimo procedūrą buvo atliktos perdirbimo operacijos;
- 26) Bendrijos muitų teritorijoje įsisteigęs asmuo:
- a) fizinio asmens atveju – bet kuris asmuo, kurio nuolatinė gyvenamoji vieta yra Bendrijos muitų teritorijoje;
- b) juridinio asmens arba asmenų susivienijimo atveju – bet kuris asmuo, kurio registruota buveinė, centrinė būstinė arba nuolatinis verslo padalinys yra Bendrijos muitų teritorijoje;
- 27) prekių pateikimas muitinei – pranešimas muitinei apie prekių pristatymą į muitinės įstaigą arba bet kurią kitą muitinės nustatytą arba muitinės patvirtintą vietą ir galimybę atlikti šių prekių muitinį tikrinimą;
- 28) prekių turėtojas – prekių savininkas arba panašią teisę disponuoti prekėmis turintis asmuo, arba fiziškai prekes turintis asmuo;
- 29) procedūros vykdytojas – muitinės deklaraciją pateikiantis asmuo arba asmuo, kurio interesais pateikiama muitinės deklaracija, arba asmuo, kuriam buvo perduotos su muitinės procedūra susijusios pirmiau minėto asmens teisės ir prievolės;
- 30) prekybos politikos priemonės – įgyvendinant bendrąją prekybos politiką nustatytos netarifinio reguliavimo priemonės, apibrėžtos tarptautinės prekybos prekėmis tvarką reglamentuojančių Bendrijos teisės aktų nuostatų;
- 31) perdirbimo operacijos – bet kuri iš šių operacijų:
- a) prekių apdorojimas, įskaitant jų surinkimą, montажą arba priderinimą prie kitų prekių;
- b) prekių perdirbimas;
- c) prekių sunaikinimas;
- d) prekių remontas, įskaitant jų atnaujinimą ir sutaisymą;

- e) prekių, kurių neįmanoma aptikti perdirbtuosiuose produktuose, naudojimas, kai jos būtinos šiems produktams pagaminti arba jų gamybai palengvinti, net ir tais atvejais, kai jos visai arba iš dalies sunaudojamos gamybos procese (gamybos priedai);
- 32) išveža – perdirbtųjų produktų, gautų perdirbus tam tikrą kiekį prekių, kurioms įforminta perdirbimo procedūra, absoliutus arba santykinis kiekis;
- 33) pranešimas – nustatyto formato informacija, kurią sudaro duomenys, naudojantis informacijos technologijomis ir kompiuterių tinklais perduodami vieno asmens, įstaigos ar institucijos kitam asmeniui, įstaigai ar institucijai.

2 SKYRIUS

Su muitų teisės aktais susijusios asmenų teisės ir prievolės

1 skirsnis

Informacijos teikimas

5 straipsnis

Duomenų mainai ir saugojimas

1. Visi duomenų, lydymųjų dokumentų, sprendimų ir pranešimų mainai, kuriuos privaloma vykdyti pagal muitų teisės aktus tiek tarpusavyje tarp muitinių, tiek tarp ekonominių operacijų vykdytojų ir muitinių, vykdomi ir tokie duomenys, kuriuos privaloma saugoti pagal muitų teisės aktus, saugomi naudojantis elektroninio duomenų apdorojimo priemonėmis.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios šios dalies pirmos pastraipos taikymo išimtis, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

Šiose priemonėse apibrėžiami atvejai ir sąlygos, kai vietoj elektroninių duomenų mainų gali būti atliekamos operacijos su popieriuje surašytais dokumentais arba kitos operacijos, visų pirma atsižvelgiant į:

- galimus muitinės kompiuterizuotų sistemų veikimo sutrikimus;
- galimus ekonominių operacijų vykdytojų kompiuterizuotų sistemų veikimo sutrikimus;
- tarptautines konvencijas ir susitarimus, kuriuose numatytas popieriuje surašytų dokumentų naudojimas;
- tai, kad keleiviai gali neturėti tiesioginės prieigos prie kompiuterizuotų sistemų ir elektroninės informacijos teikimo priemonių;

e) praktinius deklaracijų pateikimo žodžiu arba kitu veiksmu reikalavimus.

2. Išskyrus atvejus, kai tai muitų teisės aktuose konkrečiai nustatyta kitaip, Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina priemones, nustatančias:

- muitų teisės aktų taikymui reikalingus pranešimus, kuriais turi keistis muitinės įstaigos;
- pranešimų, kuriais būtina keistis pagal muitų teisės aktus, bendrus duomenų rinkinius ir formatus.

Pirmos pastraipos b punkte nurodyti duomenys apima informaciją, būtiną rizikos analizei ir tinkamam muitiniam tikrinimui atlikti, ir nustatomi, atitinkamais atvejais, naudojantis tarptautiniais standartais ir verslo praktika.

6 straipsnis

Duomenų apsauga

1. Visa informacija, kurią gauna muitinė vykdydama savo funkcijas ir kuri pagal savo turinį arba pateikimo būdą yra konfidenciali, laikoma profesine paslaptimi. Kompetentingos institucijos be aiškaus tą informaciją pateikusių asmens arba institucijos leidimo jos neatskleidžia, išskyrus 26 straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus.

Tačiau ši informacija gali būti atskleista be leidimo, jeigu muitinė privalo arba yra įgaliota ją atskleisti pagal galiojančias nuostatas, ypač susijusias su duomenų apsauga, arba kai atliekami procesiniai veiksmai.

2. Konfidencialius duomenis perduoti Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančių šalių arba teritorijų muitinėms ir kitoms kompetentingoms institucijoms leidžiama tik pagal tarptautinį susitarimą, užtikrinantį deramą duomenų apsaugos lygį.

3. Informacija atskleidžiama arba perduodama tik griežtai laikantis galiojančių duomenų apsaugos nuostatų.

7 straipsnis

Papildomos informacijos mainai tarp muitinės ir ekonominių operacijų vykdytojų

1. Muitinė ir ekonominių operacijų vykdytojai gali keistis bet kuria informacija, kuria keistis pagal muitų teisės aktus konkrečiai nereikalaujama, visų pirma abipusio bendradarbiavimo rizikos nustatymo ir neutralizavimo srityje tikslais. Tokie informacijos mainai gali būti vykdomi pagal rašytinį susitarimą, kuriuo muitinei gali būti numatyta prieiga prie ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinių sistemų.

2. Jeigu šalys nesusitaria kitaip, visa informacija, kurią, bendradarbiaudamos pagal 1 dalį, viena šalis teikia kitai šaliai, yra konfidenciali.

8 straipsnis

Muitinės teikiama informacija

1. Bet kuris asmuo gali prašyti, kad muitinė pateiktų informaciją apie muitų teisės aktų taikymą. Toks prašymas gali būti nepatenkinamas, jeigu jis nėra susijęs su tikrai numatoma vykdyti veikla tarptautinės prekybos prekėmis srityje.

2. Muitinė palaiko nuolatinį dialogą su ekonominių operacijų vykdytojais ir kitomis tarptautinėje prekyboje prekėmis dalyvaujančiomis institucijomis. Ji skatina skaidrumą, užtikrindama muitų teisės aktų, bendro pobūdžio administracinių nurodymų ir prašymų blankų prieinamumą, kai tai įmanoma – nemokamai, ir internete.

9 straipsnis

Muitinei teikiama informacija

1. Bet kuris asmuo, tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvaujantis atliekant muitinės formalumus arba muitinį tikrinimą, muitinės prašymu per nustatytą terminą tinkama forma pateikia jai visus būtinus dokumentus bei informaciją ir suteikia visą tiems formalumams arba tikrinimui atlikti būtiną pagalbą.

2. Pateikdamas bendrąją deklaraciją arba muitinės deklaraciją, pranešimą arba prašymą išduoti leidimą ar priimti kitą sprendimą, atitinkamas asmuo prisiima atsakomybę už:

- deklaracijoje, pranešime arba prašyme pateiktos informacijos tikslumą ir išsamumą;
- visų dokumentų, kuriuos jis pateikė arba užtikrino jų prieinamumą, autentiškumą;
- kai taikytina – visų prievolių, susijusių su atitinkamos muitinės procedūros įforminimu konkrečioms prekėms arba su operacijomis, kurias leista atlikti, vykdymą.

Pirma pastraipa taip pat taikoma bet kurios muitinės reikalaujamos arba jai suteikiamos bet informacijos teikimui naudojant bet kurią formą.

Jeigu deklaraciją, pranešimą, prašymą arba informaciją pateikia atitinkamo asmens atstovas muitinėje, tas atstovas muitinėje taip pat vykdo pirmoje pastraipoje nustatytas prievoles.

10 straipsnis

Elektroninės sistemos

1. Valstybės narės bendradarbiauja su Komisija kuriant, prižiūrint ir naudojant elektronines sistemas, skirtas informacijos mainams tarp muitinės įstaigų bei bendram duomenų registravimui ir tvarkymui, kuris visų pirma susijęs su:

- ekonominių operacijų vykdytojais, tiesiogiai arba netiesiogiai dalyvaujančiais atliekant muitinės formalumus;

b) prašymais ir leidimais, susijusiais su muitinės procedūromis arba įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statusu;

c) prašymais ir specialiaisiais sprendimais, priimtais pagal 20 straipsnį;

d) bendru rizikos valdymu, nurodytu 25 straipsnyje.

2. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios:

a) registruotinių duomenų standartinę formą ir turinį;

b) tvarką, kurios turi laikytis valstybių narių muitinės, tvarkydamos tuos duomenis;

c) prieigos prie tų duomenų suteikimo taisyklės, taikytinas:

i) ekonominių operacijų vykdytojams,

ii) kitoms kompetentingoms institucijoms,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2 skirsnis

Atstovavimas muitinėje

11 straipsnis

Atstovas muitinėje

1. Bet kuris asmuo gali paskirti atstovą muitinėje.

Toks atstovavimas gali būti tiesioginis, kai atstovas muitinėje veikia kito asmens vardu ir to asmens interesais, arba netiesioginis, kai atstovas muitinėje veikia savo vardu, tačiau kito asmens interesais.

Atstovas muitinėje turi būti įsisteigęs Bendrijos muitų teritorijoje.

2. Vadovaudamasi Bendrijos teise valstybės narės gali nustatyti sąlygas, kuriomis atstovas muitinėje gali teikti paslaugas valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs. Tačiau neribojant suinteresuotos valstybės narės teisės taikyti mažiau griežtus kriterijus, 14 straipsnio a–d punktuose nustatytus kriterijus atitinkantys atstovai muitinėje turi teisę teikti tokias paslaugas kitoje nei jų įsisteigimo valstybėje narėje.

3. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, pirmiausia nustatančios:

- a) sąlygas, kai galima netaikyti 1 dalies trečioje pastraipoje nurodyto reikalavimo;
- b) 2 dalyje nurodytos teisės suteikimo ir įrodymo sąlygas;
- c) kitas šio straipsnio įgyvendinimui skirtas priemones,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

12 straipsnis

Igaliojimas

1. Santykiuose su muitine atstovas muitinėje pareiškia, kad veikia atstovaujamo asmens interesais, ir nurodo, ar jo atstovavimas yra tiesioginis, ar netiesioginis.

Asmuo, kuris nepareiškia, kad veikia kaip atstovas muitinėje, arba kuris pareiškia, kad veikia kaip atstovas muitinėje, neturėdamas atitinkamų įgaliojimų, laikomas veikiančiu savo vardu ir savo interesais.

2. Muitinė gali pareikalauti, kad bet kuris asmuo, kuris pareiškia, kad veikia kaip atstovas muitinėje, pateiktų įrodymą, kad jis turi atstovaujamojo asmens jam suteiktus įgaliojimus.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios leidžiančias nukrypti nuo pirmos pastraipos nuostatas, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3 skirsnis

Igaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas

13 straipsnis

Prašymo pateikimas ir leidimo išdavimas

1. Bendrijos muitų teritorijoje įsisteigęs ir 14 bei 15 straipsniuose nustatytas sąlygas atitinkantis ekonominių operacijų vykdytojas gali prašyti, kad jam būtų suteiktas įgaliojimo statusas.

Muitinė, prireikus pasikonsultavusi su kitomis kompetentingomis institucijomis, suteikia minėtą statusą, ir vykdo naudojimosi juo stebėseną.

2. Įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo statusą sudaro dvių tipų leidimai: „muitinės formalumų supaprastinimo“ įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo ir „saugumo ir saugos“ įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo.

Pirmojo tipo leidimas suteikia teisę ekonominių operacijų vykdytojams naudotis tam tikrais muitų teisės aktais numatytais supaprastinimais. Antrojo tipo leidimo turėtojas įgyja teisę naudotis lengvatomis, susijusiomis su saugumu ir sauga.

Tuo pat metu galima turėti abiejų tipų leidimus.

3. Įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo statusą pripažįsta visų valstybių narių muitinės, atsižvelgdamos į 14 ir 15 straipsnių nuostatas bei nepažeisdamos muitinio tikrinimo reikalavimų.

4. Remdamasi įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo statuso pripažinimu ir įvertinusi, ar įvykdyti muitų teisės aktų nustatyti reikalavimai, taikytini tam tikros rūšies supaprastinimui, muitinė leidžia ekonominių operacijų vykdytojui naudotis tuo supaprastinimu.

5. Įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo statuso galiojimas gali būti sustabdytas arba šis statusas atšauktas laikantis 15 straipsnio 1 dalies g punkte nustatytų sąlygų.

6. Įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas praneša muitinei apie visus po statuso suteikimo atsiradusius veiksnius, galinčius turėti įtakos tolesniam naudojimuisi statusu arba jo turiniui.

14 straipsnis

Statuso suteikimas

Įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo statusas suteikiamas remiantis šiais kriterijais:

- a) priimtini duomenys apie muitų ir mokesčių teisės aktų reikalavimų laikymąsi;
- b) priimtina prekybos ir, atitinkamai atvejais, transporto registrų tvarkymo sistema, sudaranti galimybes tinkamai atlikti muitinį tikrinimą;
- c) įrodytas mokumas;
- d) vadovaujantis 13 straipsnio 2 dalimi, tais atvejais, kai įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas pageidauja naudotis muitų teisės aktų numatytais supaprastinimais, tiesiogiai su vykdoma veikla susiję praktiniai kompetencijos arba profesinės kvalifikacijos standartai;
- e) vadovaujantis 13 straipsnio 2 dalimi, tais atvejais, kai įgaliotasis ekonominių operacijų vykdytojas pageidauja naudotis muitinio tikrinimo lengvatomis, susijusiomis su saugumu ir sauga, atitinkami saugumo ir saugos standartai.

15 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

1. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios taisykles, susijusias su:

- a) įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo statuso suteikimu;

- b) atvejais, kai turi būti atliekama ekonominių operacijų vykdytojo statuso peržiūra;
- c) leidimų įgaliotajam ekonominių operacijų vykdytojui pasinaudoti supaprastinimais suteikimu;
- d) muitinės įstaigos, kurios kompetencijai priklauso suteikti minėtą statusą ir išduoti leidimus, nustatymu;
- e) muitinio tikrinimo lengvatų, susijusių su saugumu ir sauga, kuriomis galėtų naudotis įgaliotieji ekonominių operacijų vykdytojai, rūšimi ir mastu;
- f) konsultavimusi su kitomis muitinėmis ir informacijos joms teikimu;
- g) sąlygomis, kuriomis gali būti sustabdytas arba atšauktas įgaliotojo ekonominių operacijų vykdytojo statuso galiojimas;
- h) sąlygomis, kai tam tikrų kategorijų ekonominių operacijų vykdytojams gali būti netaikomas reikalavimas būti įsisteigusiems Bendrijos muitų teritorijoje, visų pirma atsižvelgiant į tarptautinius susitarimus,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Šiomis priemonėmis atsižvelgiama į:

- a) pagal 25 straipsnio 3 dalį priimtas taisyklės;
- b) profesinį dalyvavimą veikloje, kurią reglamentuoja muitų teisės aktai;
- c) tiesiogiai su vykdoma veikla susijusius praktinius kompetencijos arba profesinės kvalifikacijos standartus;
- d) tai, ar ekonominių operacijų vykdytojas turi tarptautiniu mastu pripažįstamą sertifikatą, išduotą remiantis atitinkamomis tarptautinėmis konvencijomis.

4 skirsnis

Sprendimai, susiję su muitų teisės aktų taikymu

16 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Asmuo prašantis, kad muitinė priimtų sprendimą, susijusį su muitų teisės aktų taikymu, turi pateikti muitinei visą jos prašomą informaciją, būtiną sprendimui priimti.

Be to, laikantis muitų teisės aktų nustatytų sąlygų, prašymą priimti sprendimą gali pateikti keli asmenys, ir priimtas sprendimas gali būti taikomas keliems asmenims.

2. Išskyrus atvejus, kai muitų teisės aktuose nustatyta kitaip, 1 dalyje nurodytas sprendimas priimamas ir pareiškėjui apie jį pranešama nedelsiant, ne vėliau kaip per keturis mėnesius nuo tos dienos, kai muitinė gavo visą informaciją, reikalingą atitinkamam sprendimui priimti.

Tačiau, jeigu muitinė negali priimti sprendimo laikydamosi šio termino, ji iki termino pabaigos apie tai informuoja pareiškėją, nuroydamą priežastis ir kitą laikotarpį, kuris, jos manymu, būtinas sprendimui pagal atitinkamą prašymą priimti.

3. Išskyrus atvejus, kai sprendime arba muitų teisės aktuose nustatyta kitaip, sprendimas įsigalioja nuo tos dienos, kurią pareiškėjas gauna sprendimą arba laikoma, kad jį gavusiu. Išskyrus 24 straipsnio 2 dalyje numatytus atvejus, priimtus sprendimus muitinė vykdo nuo tos dienos.

4. Prieš priimdama sprendimą, kuris galėtų būti nepalankus asmeniui (-ims), kuriam (-iems) jis skirtas, muitinė praneša priežastis, kuriomis ji ketina pagrįsti savo sprendimą atitinkamo (-ų) asmens (-ų) atžvilgiu, ir suteikia jam (jiems) galimybę per nustatytą laikotarpį po tokio pranešimo dienos pareikšti savo nuomonę.

Pasibaigus šiam laikotarpiui, atitinkamam asmeniui tinkama forma pranešama apie sprendimą, kuriame išdėstomos priežastys, kurių pagrindu jis buvo priimtas. Sprendime nurodoma 23 straipsnyje numatyta teisė pateikti skundą.

5. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios:

- a) atvejus ir sąlygas, kai 4 dalies pirma pastraipa netaikoma;
- b) 4 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį.

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

6. Nepažeisdama kitų sričių teisės aktų nuostatų, nustatančių atvejus ir sąlygas, kai sprendimai negalioja arba tampa niekiniais, sprendimą priėmusi muitinės įstaiga gali bet kuriuo metu jį pripažinti negaliojančiu, iš dalies pakeisti arba atšaukti, jeigu jis neatitinka muitų teisės aktų.

7. Išskyrus atvejus, kai muitinė veikia kaip teisminė institucija, šio straipsnio 3, 4, ir 6 dalių bei 17, 18 ir 19 straipsnių nuostatos taip pat taikomos sprendimams, kuriuos muitinė priima negavusi suinteresuoto asmens išankstinio prašymo, ir visų pirma pranešimui apie skolą muitinei, kaip nustatyta 67 straipsnio 3 dalyje.

17 straipsnis

Sprendimų galiojimas visoje Bendrijoje

Išskyrus atvejus, kai prašoma kito arba nustatyta kitaip, muitinės priimti sprendimai, priimti vadovaujantis muitų teisės aktais arba susiję su jų taikymu, galioja visoje Bendrijos muitų teritorijoje.

18 straipsnis

Palankių sprendimų pripažinimas negaliojančiais

1. Muitinė pripažįsta negaliojančiu sprendimą, palankų asmeniui, kuriam jis skirtas, jeigu tenkinamos visos šios sąlygos:
  - a) sprendimas buvo priimtas remiantis neteisinga arba neišsamią informacija;
  - b) pareiškėjas žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad informacija buvo neteisinga arba neišsami;
  - c) jeigu informacija būtų buvusi teisinga ir išsami, sprendimas būtų buvęs kitoks.
2. Asmuo, kuriam buvo skirtas sprendimas, informuojamas apie jo pripažinimą negaliojančiu.
3. Jeigu pagal muitų teisės aktus priimtame sprendime nenurodyta kitaip, sprendimo pripažinimas negaliojančiu įsigalioja nuo tos dienos, kurią įsigaliojo pirminis sprendimas.
4. Komisija, laikydamosi 184 straipsnio 3 dalyje nurodytos valdymo procedūros, gali patvirtinti šio straipsnio įgyvendinimo priemones, visų pirma susijusias su keliems asmenims skirtais sprendimais.

19 straipsnis

Palankių sprendimų atšaukimas ir dalinis keitimas

1. Palankus sprendimas atšaukiamas arba iš dalies pakeičiamas, jeigu 18 straipsnyje nenurodytais atvejais nebuvo įvykdytos arba nebevykdomos viena arba kelios iš jo priėmimui nustatytų sąlygų.
2. Išskyrus atvejus, kai muitų teisės aktuose nustatyta kitaip, keliems asmenims skirto palankaus sprendimo atšaukimas gali galioti tik tam asmeniui, kuris nevykdė tuo sprendimu nustatytos prievolės.
3. Asmuo, kuriam buvo skirtas sprendimas, informuojamas apie jo atšaukimą arba dalinį pakeitimą.
4. Sprendimo atšaukimui arba daliniam pakeitimui taikoma 16 straipsnio 3 dalis.

Tačiau išimtiniais atvejais, kai tai būtina dėl teisėtų asmens, kuriam buvo skirtas sprendimas, interesų, muitinė gali nustatyti vėlesnę sprendimo atšaukimo arba dalinio pakeitimo įsigaliojimo datą.

5. Komisija, laikydamosi 184 straipsnio 3 dalyje nurodytos valdymo procedūros, gali patvirtinti šio straipsnio įgyvendinimo priemones, visų pirma dėl keliems asmenims skirtų sprendimų.

20 straipsnis

Su privalomąja informacija susiję sprendimai

1. Gavusi formalų prašymą, muitinė priima su privalomąja tarifine informacija susijusius sprendimus (toliau – PTI sprendimai) arba su privalomąja kilmės informacija susijusius sprendimus (toliau – PKI sprendimai).

Toks prašymas netenkinamas susidarius kuriai nors iš toliau nurodytų aplinkybių:

- a) jei tai pačiai arba kitai muitinės įstaigai yra ar buvo pateiktas prašymas, kurio pateikėjas – toms pačioms prekėms taikytino sprendimo turėtojas arba jo interesais veikiantis asmuo, o PKI sprendimų atveju – prašymas, susijęs su tokiais pačiomis aplinkybėmis, nulemiančiomis kilmės statuso įgijimą;
- b) jei prašymas nesusijęs su jokių numatomu PTI ar PKI sprendimo taikymu arba jokia numatoma taikyti muitinės procedūra.

2. PTI arba PKI sprendimai yra privalomi tik atliekant tarifinį klasifikavimą arba nustatant prekių kilmę.

Šie sprendimai privalomi muitinei jos santykiuose su sprendimo turėtoju, tačiau tik tada, jeigu jie taikytini prekėms, su kuriomis susiję muitinės formalumai užbaigiami po sprendimo įsigaliojimo dienos.

Šie sprendimai taip pat privalomi sprendimo turėtojui jo santykiuose su muitine, tačiau tik nuo tos dienos, kai jis gauna arba laikomas gavusiu pranešimą apie sprendimą.

3. PTI arba PKI sprendimai galioja trejus metus nuo sprendimo įsigaliojimo dienos.

4. Norėdamas, kad PTI arba PKI sprendimas būtų taikomas atliekant tam tikrą muitinės procedūrą, sprendimo turėtojas turi įrodyti, kad:

- a) PTI sprendimo atveju: deklaruotos prekės pagal visus požymius atitinka sprendime aprašytas prekes;
- b) PKI sprendimo atveju: atitinkamos prekės ir aplinkybės, nulemiančios kilmės statuso įgijimą, pagal visus požymius atitinka sprendime aprašytas prekes ir aplinkybes.

5. Nukrypstant nuo 16 straipsnio 6 dalies ir 18 straipsnio, PTI arba PKI sprendimai pripažįstami negaliojančiais, jeigu jie buvo priimti remiantis pareiškėjų pateikta netikslią arba neišsamia informacija.

6. PTI arba PKI sprendimai atšaukiami pagal 16 straipsnio 6 dalį ir 19 straipsnį.

Jie negali būti iš dalies keičiami.

7. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio 1–5 dalių įgyvendinimo priemones.

8. Nepažeidžiant 19 straipsnio, priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios:

- sąlygas ir laiką, kai PTI arba PKI sprendimas netenka galios;
- sąlygas ir laikotarpį, kai dar galima naudotis a punkte nurodytu sprendimu, jeigu jam tebegaliojant buvo sudarytos juo pagrįstos ir privalomos vykdyti sutartys;
- sąlygas, kai Komisija gali priimti sprendimus, kuriais iš valstybių narių reikalaujama atšaukti arba iš dalies pakeisti su privaloma informacija susijusį sprendimą ir pateikiama kitokia privalomoji informacija, besiskirianti nuo kitų tuo pačiu klausimu priimtų sprendimų,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

9. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios sąlygas, kai turi būti priimami kiti su privaloma informacija susiję sprendimai, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

5 skirsnis

Sankcijos

21 straipsnis

Sankcijų taikymas

1. Kiekviena valstybė narė nustato sankcijas, taikomas už Bendrijos muitų teisės aktų nesilaikymą. Šios sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios.

2. Kai taikomos administracinės sankcijos, jos gali būti, *inter alia*, vienos arba abiejų iš toliau nurodytų formų:

- muitinės paskirta piniginė bauda, įskaitant atitinkamais atvejais taikomą susitarimą, pakeičiantį baudžiamosios sankcijos taikymą;
- atitinkamam asmeniui išduoto leidimo atšaukimas, galiojimo sustabdymas arba dalinis pakeitimas.

3. Valstybės narės per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai šis straipsnis pradedamas taikyti, kaip nustatyta 188 straipsnio 2 dalyje, praneša Komisijai apie galiojančias nacionalinių teisės aktų nuostatas, susijusias su 1 dalimi, ir nedelsdamos praneša Komisijai apie visus vėlesnius šių nuostatų pakeitimus.

6 skirsnis

Skundai

22 straipsnis

Teisminės institucijos priimami sprendimai

23 ir 24 straipsniai netaikomi skundams, pateiktiems prašant pripažinti negaliojančiais, atšaukti arba iš dalies pakeisti su muitų teisės aktų taikymu susijusius sprendimus, kuriuos priėmė teisminė institucija arba kaip teisminė institucija veikianti muitinė.

23 straipsnis

Apskundimo teisė

1. Bet kuris asmuo turi teisę apskusti bet kurią jam tiesiogiai ir asmeniškai taikomą muitinės sprendimą, susijusį su muitų teisės aktų taikymu.

Bet kuris asmuo, kuris kreipėsi į muitinę su prašymu priimti sprendimą ir atitinkamas sprendimas nebuvo priimtas per 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą terminą, taip pat gali pasinaudoti teise pateikti skundą.

2. Teise pateikti skundą galima pasinaudoti bent dvejais etapais:

- pirmiausia, pateikiant skundą muitinei, teisminei institucijai arba kitai valstybės narės institucijai, paskirtai nagrinėti tokius skundus;
- vėliau, vadovaujantis valstybėse narėse galiojančių teisės aktų nuostatomis, kreipiantis į aukštesnę nepriklausomą instituciją, kuri gali būti teisminė institucija arba jai lygiavertė specializuota institucija.

3. Skundas privalo būti pateiktas toje valstybėje narėje, kurioje buvo priimtas atitinkamas sprendimas arba pateiktas prašymas jį priimti.

4. Valstybės narės užtikrina, kad skundų nagrinėjimo procedūra sudarytų sąlygas greitai patvirtinti muitinės priimtų sprendimų teisingumą arba juos pataisyti.

24 straipsnis

Vykdyto sustabdymas

1. Skundo pateikimas nesustabdo apskūsto sprendimo vykdymo.
2. Tačiau muitinė visiškai arba iš dalies sustabdo tokio sprendimo vykdymą, jeigu turi rimtą pagrindą manyti, kad apskūstas sprendimas neatitinka muitų teisės aktų arba kad dėl jo suinteresuotam asmeniui gali būti padaryta neatitaisoma žala.
3. 2 dalyje nurodytais atvejais, jeigu vykdant apskūstą sprendimą atsirastų prievolė mokėti importo arba eksporto muitus, to sprendimo vykdymas sustabdomas tik pateikus garantiją, išskyrus atvejus, kai remiantis dokumentais pagrįstu įvertinimu nustatoma, kad dėl tokios garantijos skolininkas gali patirti didelių ekonominių arba socialinių sunkumų.

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti šios dalies pirmos pastraipos įgyvendinimo priemones.

7 skirsnis

Prekių tikrinimas

25 straipsnis

Muitinis tikrinimas

1. Muitinė gali atlikti bet kokią muitinį tikrinimą, kuris, jos manymu, yra būtinas.

Atliekant šį muitinį tikrinimą visų pirma gali būti tikrinamos prekės, imami jų pavyzdžiai, tikrinami deklaracijoje pateikti duomenys, aiškinamasi, ar egzistuoja dokumentai, ar jie tikri, tikrinami ekonominių operacijų vykdytojų apskaitos ir kiti registrai, apžiūrimos transporto priemonės, tikrinamas bagažas ir kitos prekės, kurias gabena arba su savimi turi asmenys, atliekami tarnybiniai tyrimai ir kiti panašūs veiksmai.

2. Muitinis tikrinimas, išskyrus atsitiktinės atrankos būdu atliekamus tikrinimus, pirmiausia grindžiamas rizikos analize, kuri atliekama naudojantis elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis, siekiant nustatyti ir įvertinti riziką bei parengti priemones jai išvengti, remiantis nacionaliniu, Bendrijos ir, jei yra, tarptautiniu lygiu nustatytais kriterijais.

Valstybės narės, bendradarbiaudamos su Komisija, sukuria, prižiūri ir naudoja bendrą rizikos valdymo schemą, grindžiamą informacijos apie riziką keitimusi tarp muitinės administracijų ir jos analize bei, *inter alia*, bendrų rizikos vertinimo kriterijų, tikrinimo priemonių ir prioritetinių tikrinimo sričių nustatymu.

Tokia informacija ir kriterijais grindžiamas tikrinimas atliekamas neribojant teisės atlikti kitus tikrinimus, atliekamus pagal 1 ir 2 dalis arba galiojančias nuostatas.

3. Komisija, nepažeisdama šio straipsnio 2 dalies ir laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina įgyvendinimo priemones, nustatančias:
  - a) bendrą rizikos valdymo schemą;
  - b) bendrus kriterijus ir prioritetines tikrinimo sritis;
  - c) informaciją apie riziką ir jos analizę, kuria turi keistis muitinės administracijos.

26 straipsnis

Institucijų bendradarbiavimas

1. Jeigu be muitinio tikrinimo turi būti atliekamas ir kitas tų pačių prekių tikrinimas, kurį atlieka ne muitinė, o kitos kompetentingos institucijos, muitinė, glaudžiai bendradarbiaudama su minėtomis kitomis institucijomis, deda pastangas, kad visais įmanomais atvejais šis tikrinimas būtų atliekamas tuo pačiu laiku ir toje pačioje vietoje kaip muitinis tikrinimas (taikant „vieno sustojimo“ principą), muitinei atliekant koordinatoriaus vaidmenį.

2. Atlikdamos šiame skirsnyje minėtą tikrinimą, muitinė ir kitos kompetentingos institucijos gali keistis gautais duomenimis apie prekių, gabenamų tarp Bendrijos muitų teritorijos ir kitų teritorijų, įvežimą, išvežimą, vežimą tranzitu, perkėlimą, saugojimą ir galutinį vartojimą, taip pat gabenimą pašto siuntomis, įskaitant duomenis apie ne Bendrijos prekių ir galutinio vartojimo prekių laikymą Bendrijos muitų teritorijoje bei gabenimą joje, bei visų tikrinimų rezultatais, jei tai būtina rizikos mažinimui ir kovai su sukčiavimu. Muitinė ir Komisija taip pat gali tarpusavyje keistis tokiais duomenimis siekdamos užtikrinti vienodą Bendrijos muitų teisės aktų taikymą.

27 straipsnis

Po prekių išleidimo atliekamas tikrinimas

Muitinė, norėdama po prekių išleidimo įsitikinti bendrojoje arba muitinės deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumu, gali tikrinti bet kuriuos dokumentus ir duomenis, susijusius su operacijomis, atliktomis su atitinkamomis prekėmis, arba su ankstesnėmis ar pašalesnėmis prekybos šiomis prekėmis operacijomis. Muitinė taip pat turi teisę tikrinti tokias prekes ir (arba) imti jų pavyzdžius, jeigu tą dar įmanoma padaryti.

Tokie tikrinimai gali būti atliekami prekių turėtojo arba jo atstovo, taip pat bet kurio kito asmens, tiesiogiai arba netiesiogiai per verslą susijusio su minėtomis operacijomis, arba dėl verslo turinčio minėtus dokumentus, patalpose.

28 straipsnis

Bendrijos vidaus reisai oro ir jūrų transportu

1. Bendrijos vidaus reisais oro ir jūrų transportu vykstančių asmenų rankinio ir registruoto bagažo muitinis tikrinimas arba įforminimas atliekamas tik tais atvejais, kai toks tikrinimas ar įforminimas numatytas muitų teisės aktuose.

2. 1 dalis taikoma neribojant teisės atlikti:

- a) su saugumu ir sauga susijusių tikrinimų; ir
- b) su draudimais arba apribojimais susijusių patikrinimų.

3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio įgyvendinimo priemones, nustatydamas atvejus ir sąlygas, kuriais muitinis tikrinimas ir įforminimas gali būti taikomi:

- a) rankiniam ir registruotam bagažui, kurį veža:
  - i) asmenys, skrendantys orlaiviu, atskridusiu iš ne Bendrijos oro uosto ir po nusileidimo Bendrijos oro uoste skrendančiu į kitą Bendrijos oro uostą;
  - ii) asmenys, skrendantys orlaiviu, kuris nusileidžia Bendrijos oro uoste prieš skrisdamas į ne Bendrijos oro uostą;
  - iii) asmenys, tuo pačiu laivu vykstantys maršrutu, kurį sudaro kelios susijungiančios tiesioginio susisiekimo tarp jūrų uostų atkarpos, o išvykimo, tarpinio sustojimo arba paskirties uostas yra ne Bendrijos uostas;
  - iv) asmenys, vykstantys pramoginiu laivu ir turistiniu arba verslo orlaiviu;
- b) rankiniam ir registruojamam bagažui:
  - i) atvežamam į Bendrijos oro uostą orlaiviu, atskrendančiu iš ne Bendrijos oro uosto, ir tame Bendrijos oro uoste perkraunamam į kitą orlaivį, vykstantį Bendrijos vidaus reisui;
  - ii) Bendrijos oro uoste pakrautam į orlaivį, vykstantį Bendrijos vidaus reisui, ir numatomam kitame Bendrijos oro uoste perkrauti į orlaivį, vykstantį į ne Bendrijos oro uostą.

8 skirsnis

Dokumentų ir kitos informacijos saugojimas; rinkliavos ir išlaidos

29 straipsnis

Dokumentų ir kitos informacijos saugojimas

1. Suinteresuotas asmuo, naudodamas muitinei prieinamas ir priimtinas priemones, saugo 9 straipsnio 1 dalyje nurodytus dokumentus ir informaciją, kad muitinė galėtų juos patikrinti, ne trumpiau kaip trejus kalendorinius metus.

Prekių, išleistų į laisvą apyvartą trečioje pastraipoje nenurodytomis aplinkybėmis, atveju arba eksportui deklaruotų prekių atveju tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo metų, kuriais buvo priimtos prekių išleidimo į laisvą apyvartą arba eksporto muitinės deklaracijos, pabaigos.

Prekių išleidimo į laisvą apyvartą atveju, kai dėl prekių galutinio vartojimo joms taikoma nulinė arba sumažinta importo maito norma, tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo metų, kuriais tos prekės nustojo būti muitinės priežiūros objektu, pabaigos.

Kitos muitinės procedūros įforminimo prekėms atveju tas laikotarpis pradedamas skaičiuoti nuo metų, kuriais atitinkama muitinės procedūra buvo užbaigta, pabaigos.

2. Nepažeidžiant 68 straipsnio 4 dalies, jeigu atlikus su skola muitinei susijusį tikrinimą paaiškėja, kad turi būti ištaisyta tam tikras įrašas apskaitoje, ir apie tai pranešama suinteresuotam asmeniui, dokumentai ir informacija turi būti saugomi trejus metus po šio straipsnio 1 dalyje nurodyto termino pabaigos.

Jeigu pateikiamas skundas arba pradedamas bylos nagrinėjimas teisme, dokumentai ir informacija turi būti saugomi šio straipsnio 1 dalyje nustatytą laikotarpį arba iki skundo nagrinėjimo procedūros ar bylos nagrinėjimo teisme pabaigos, priklausomai nuo to, kuri iš šių datų yra vėlesnė.

30 straipsnis

Rinkliavos ir išlaidos

1. Už muitinį tikrinimą arba bet kuriuos kitus veiksmus, kuriuos oficialiai nustatyta darbo laiku atlieka kompetentingos muitinės įstaigos, taikydamos muitų teisės aktus, muitinė rinkliavų nerenka.

Tačiau muitinė gali rinkti rinkliavas arba reikalauti išlaidų atlyginimo, kai teikiamos tam tikros paslaugos, visų pirma:

- a) pateikus prašymą, muitinės darbuotojai dirba ne oficialiai nustatyta darbo laiku arba ne muitinės patalpose;

- b) atliekama prekių analizė arba ekspertizė ir reikia apmokėti už prekių grąžinimą pareiškėjui paštu, ypač kai tai susiję su sprendimais, priimtais vadovaujantis 20 straipsniu, arba informacijos teikimu vadovaujantis 8 straipsnio 1 dalimi;
- c) prekės tikrinamos arba jų pavyzdžiai imami patikros tikslais, prekės naikinamos, jei turima išlaidų, nesusijusių su muitinės darbuotojų darbu;
- d) taikomos išimtinės tikrinimo priemonės, kai jos būtinos dėl prekių rūšies arba galimos rizikos.

2. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios 1 dalies antros pastraipos įgyvendinimo priemonės, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3 SKYRIUS

Valiutos konvertavimas ir terminai

31 straipsnis

Valiutos konvertavimas

1. Kompetentingos institucijos paskelbia ir (arba) internete nurodo keitimo kursą, taikytiną, kai konvertuoti valiutą reikia dėl kurios nors iš toliau nurodytų priežasčių:
- a) veiksniai, naudojami prekių muitinei vertei nustatyti, išreikšti ne valstybės narės, kurioje nustatoma muitinė vertė, valiuta;
- b) prekių tarifiniam klasifikavimui ir importo bei eksporto muitų sumoms nustatyti, įskaitant Bendrijos muitų tarifo ribinių verčių nustatymą, reikalingi euro santykiai su nacionalinėmis valiutomis.
2. Kai valiutą reikia konvertuoti dėl 1 dalyje nenurodytų priežasčių, euro ir nacionalinių valiutų santykiai, naudotini taikant muitų teisės aktus, nustatomi bent kartą per metus.
3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

32 straipsnis

Terminai

1. Jeigu laikotarpis, data arba terminas yra nustatyti muitų teisės aktuose, šis laikotarpis nepratęsiamas ir nesutrumpinamas, ir data arba terminas neatidedami ir nepaankstinami, išskyrus atvejus, kai tai konkrečiai nustatyta atitinkamomis nuostatomis.
2. Taikomos 1971 m. birželio 3 d. Tarybos reglamente (EEB, Euratomas) Nr. 1182/71, nustatančiame terminams, datoms ir

laikotarpiams taikytinas taisyklės ⁽¹⁾ nustatytiems laikotarpiams, datoms ir terminams nustatytos taisyklės, išskyrus atvejus, kai konkrečiai priešingai numatyta Bendrijos muitų teisės aktuose.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

VEIKSNIAI, KURIAIS REMIANTIS TAIKOMI IMPORTO ARBA EKSPORTO MUITAI BEI KITOS SU PREKYBA PREKĖMIS SUSIJUSIOS PRIEMONĖS

1 SKYRIUS

Bendrasis muitų tarifas ir prekių tarifinis klasifikavimas

33 straipsnis

Bendrasis muitų tarifas

1. Mokėtini importo ir eksporto muitai nustatomi remiantis Bendroju muitų tarifu.

Kitos priemonės, taikytinos vadovaujantis tam tikrų su prekyba prekėmis susijusių sričių dalykus reglamentuojančiomis Bendrijos nuostatomis, atitinkamais atvejais turi būti taikomos atsižvelgiant į tokių prekių tarifinį klasifikavimą.

2. Bendrąjį muitų tarifą sudaro:

- a) kombinuotoji prekių nomenklatūra, kaip nustatyta 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽²⁾;
- b) bet kuri kita nomenklatūra, visa arba iš dalies sudaryta remiantis kombinuotąja nomenklatūra arba ją papildanti subpozicijų dalimis ir nustatyta konkrečias sritis reglamentuojančiomis Bendrijos nuostatomis, siekiant taikyti su prekyba prekėmis susijusius tarifinio reguliavimo priemones;
- c) konvenciniai arba įprastiniai autonominiai muitai, taikomi į kombinuotąją nomenklatūrą įtrauktoms prekėms;
- d) lengvatinių tarifų priemonės, nustatytos susitarimuose, kuriuos Bendrija sudarė su tam tikromis Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančiomis šalimis ar teritorijomis arba su tokių šalių ar teritorijų grupėmis;
- e) lengvatinių tarifų priemonės, kurias Bendrija vienašališkai nustatė tam tikroms Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančioms šalims ar teritorijoms arba tokių šalių ar teritorijų grupėms;
- f) autonominės priemonės, kuriomis sumažinami tam tikroms prekėms nustatyti muitai arba nuo jų atleidžiama;
- g) palankus tarifų režimas, nustatytas tam tikroms prekėms dėl jų pobūdžio arba galutinio vartojimo taikant c–f arba h punktuose nurodytas priemones;

⁽¹⁾ OL L 124, 1971 6 8, p. 1.

⁽²⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 275/2008 (OL L 85, 2008 3 27, p. 3).

h) kitos tarifinio reguliavimo priemonės, numatytos žemės ūkio, prekybos arba kitais Bendrijos teisės aktais.

3. Jeigu atitinkamos prekės atitinka sąlygas, įtrauktas į 2 dalies d–g punktuose nustatytas priemonės, tose nuostatose nurodytos priemonės deklaranto prašymu taikomos vietoje tos dalies c punkte nurodytų priemonių. Jos gali būti taikomos atgaline data, jeigu laikomasi atitinkama priemone arba Kodeksu nustatytų terminų ir sąlygų.

4. Jeigu 2 dalies d–g punktuose nurodytos priemonės taikomos arba tos dalies h punkte nurodytos priemonės netaikomos tik tam tikram importuojamų arba eksportuojamų prekių kiekiui ir nustatomos tarifinės kvotos, minėtos priemonės taikomos arba netaikomos tol, kol pasiekiamas nustatytas importuojamų arba eksportuojamų prekių kiekis.

Muitų tarifų viršutinių ribų taikymo atveju toks taikymas nutraukiamas priėmus Bendrijos teisės aktą.

5. Komisija, laikydama 184 straipsnio 3 dalyje nurodytos valdymo procedūros, patvirtina šio straipsnio 1 ir 4 dalių įgyvendinimo priemones.

34 straipsnis

Prekių tarifinis klasifikavimas

1. Taikant Bendrąjį muitų tarifą prekių „tarifinis klasifikavimas“ reiškia kombinuotosios nomenklatūros subpozicijos ar subpozicijos dalies, kuriai priskiriamos atitinkamos prekės, nustatymą.

2. Taikant netarifinio reguliavimo priemones, prekių „tarifinis klasifikavimas“ reiškia kombinuotosios nomenklatūros arba kurios nors kitos Bendrijos nuostatomis nustatytos nomenklatūros, kuri visai arba iš dalies sudaryta remiantis kombinuotąja nomenklatūra arba ją papildanti subpozicijų dalimis, subpozicijos arba subpozicijos dalies, kuriai priskiriamos atitinkamos prekės, nustatymą.

3. Pagal 1 ir 2 dalį nustatyta subpozicija arba subpozicijos dalis naudojama taikant tą subpoziciją atitinkančias priemones.

2 SKYRIUS

Prekių kilmė

1 skirsnis

Nelengvatinė kilmė

35 straipsnis

Taikymo sritis

36, 37 ir 38 straipsniuose išdėstomos nelengvatinės prekių kilmės nustatymo taisyklės, naudojamos taikant:

a) Bendrąjį muitų tarifą, išskyrus 33 straipsnio 2 dalies d ir e punktuose nurodytas priemones;

b) priemonės, nustatytas konkrečias su prekyba prekėmis susijusias sritis reglamentuojančiomis Bendrijos nuostatomis, išskyrus tarifinio reguliavimo priemones;

c) kitas su prekių kilme susijusias Bendrijos priemones.

36 straipsnis

Kilmės statuso įgijimas

1. Tik vienoje šalyje arba teritorijoje išgautos prekės laikomos kilusiomis iš tos šalies arba teritorijos.

2. Prekės, kurios buvo gaminamos ne vienoje šalyje arba teritorijoje, laikomos kilusiomis iš tos šalies arba teritorijos, kurioje buvo atliktas jų paskutinis esminis pakeitimas.

37 straipsnis

Kilmės įrodymas

1. Jeigu pagal muitų teisės aktus prekių kilmė nurodoma muitinės deklaracijoje, muitinė gali reikalauti, kad deklarantas įrodytų prekių kilmę.

2. Jeigu prekių kilmės įrodymas pateikiamas pagal muitų teisės aktus arba pagal kitus konkrečias sritis reglamentuojančius Bendrijos teisės aktus, muitinė gali, kilus pagrįstoms abejonėms, reikalauti bet kokių papildomų įrodymų, patvirtinančių, kad prekių kilmė nurodyta pagal atitinkamuose Bendrijos teisės aktuose nustatytas taisykles.

3. Kai to reikia prekybai, Bendrijoje gali būti išduotas kilmę įrodantis dokumentas.

38 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina 36 ir 37 straipsnių įgyvendinimo priemones.

2 skirsnis

Lengvatinė kilmė

39 straipsnis

Lengvatinė prekių kilmė

1. Kad prekėms būtų galima taikyti 33 straipsnio 2 dalies d arba e punktuose nurodytas priemones arba lengvatines netarifinio reguliavimo priemones, jos turi atitikti šio straipsnio 2–5 dalyse nurodytas lengvatinės kilmės taisykles.

2. Prekėms, kurioms taikomos lengvatinės priemonės, nustatytos susitarimuose, kuriuos Bendrija sudarė su tam tikromis Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančiomis šalimis ar teritorijomis arba su tokių šalių ar teritorijų grupėmis, lengvatinės kilmės taisyklės nustatomos tuose susitarimuose.

3. Prekėms, kurioms taikomos lengvatinės priemonės, kurias Bendrija vienašališkai nustatė tam tikroms Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančioms šalims ar teritorijoms arba tokių šalių ar teritorijų grupėms, nenurodytoms 5 dalyje, lengvatinės kilmės taisyklės nustatančias priemones patvirtina Komisija, laikydamasi 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros.

4. Prekėms, kurioms taikomos lengvatinės prekybos tarp Bendrijos muitų teritorijos ir Seutos bei Melilijos priemonės, nustatytos 1985 m. Stojimo akto 2 protokole, lengvatinės kilmės taisyklės patvirtinamos laikantis Protokolo 9 straipsnio.

5. Prekėms, kurioms taikomos lengvatinės priemonės, nustatytos lengvatiniuose susitarimuose, taikomuose su Bendrija asocijuotoms užjūrio šalimis ir teritorijomis, lengvatinės kilmės taisyklės nustatomos pagal Sutarties 187 straipsnį.

6. Komisija, laikydamasi 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio 2–5 dalyse nurodytų taisyklių įgyvendinimo priemones.

3 SKYRIUS

Prekių muitinė vertė

40 straipsnis

Taikymo sritis

Taikant Bendrąjį muitų tarifą ir netarifinio reguliavimo priemones, nustatytas konkrečias su prekyba prekėmis susijusias sritis reglamentuojančiomis Bendrijos nuostatomis, prekių muitinė vertė nustatoma laikantis 41–43 straipsnių.

41 straipsnis

Sandorio vertės muitinio įvertinimo metodas

1. Prekių muitinės vertės pagrindas visų pirma yra sandorio vertė, tai yra kaina, faktiškai sumokėta arba mokėtina už prekes, parduodamas eksportui į Bendrijos muitų teritoriją, prireikus patikslinta pagal priemones, patvirtintas vadovaujantis 43 straipsniu.

2. Faktiškai sumokėta arba mokėtina kaina – visa pirkėjo pardavėjui arba pirkėjo trečiajai šaliai arba pardavėjo naudai sumokėta arba mokėtina suma už importuojamas prekes, įskaitant visus įvykdytus arba vykdytinus mokėjimus, kurie yra importuotų prekių pardavimo sąlyga.

3. Sandorio vertė taikoma, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- a) pirkėjui netaikomi disponavimo prekėmis arba jų naudojimo apribojimai, išskyrus šiuos:
  - i) įstatymo arba Bendrijos valdžios institucijų nustatytus arba reikalaujamus nustatyti apribojimus;
  - ii) geografinės srities, kurioje prekės gali būti perparduotos, apribojimus;
  - iii) prekių muitinei vertei didelės įtakos neturinčius apribojimus;
- b) prekių pardavimui arba jų kainai neturi įtakos jokios sąlygos arba aplinkybės, kurių poveikio vertinamoms prekėms neįmanoma įvertinti;
- c) jokia pajamų, gautų pirkėjui toliau perparduodant prekes, disponuojant jomis ar jas naudojant, dalis tiesiogiai ar netiesiogiai neatitenka pardavėjui, išskyrus atvejus, kai pagal priemones, patvirtintas laikantis 43 straipsnio, galima padaryti atitinkamus patikslinimus;
- d) pirkėjas ir pardavėjas nėra susiję arba jų ryšys neturėjo įtakos kainai.

42 straipsnis

Antriniai muitinio įvertinimo metodai

1. Jeigu prekių muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal 41 straipsnį, ji nustatoma iš eilės taikant kiekvieną šio straipsnio 2 dalies punktą nuo a iki d, kol pasiekiamas tas punktas, pagal kurį gali būti nustatyta prekių muitinė vertė.

Deklaranto prašymu c ir d punktų taikymo eilė pakeičiama.

2. Pagal 1 dalį muitinė vertė – tai:

- a) tapačių prekių, parduotų eksportui į Bendrijos muitų teritoriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir vertinamos prekės, sandorio vertė;
- b) panašių prekių, parduotų eksportui į Bendrijos muitų teritoriją ir eksportuotų tuo pačiu arba maždaug tuo pačiu metu kaip ir vertinamos prekės, sandorio vertė;
- c) vertė, nustatyta pagal prekių vieneto kainą, už kurią Bendrijos muitų teritorijoje su pardavėjais nesusijusiems asmenims parduotas didžiausias bendras importuotų prekių arba tapačių ar panašių importuotų prekių kiekis;
- d) apskaičiuotoji vertė.

3. Jeigu muitinės vertės neįmanoma nustatyti pagal 1 dalį, ji nustatoma remiantis duomenimis, kuriuos galima gauti Bendrijos muitų teritorijoje, pasitelkiant tinkamas priemones, atitinkančias principus ir bendrąsias nuostatas, kurie išdėstyti:

- Susitarime dėl Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnio įgyvendinimo;
- Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos VII straipsnyje;
- šiam skyriuje.

43 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina priemones, nustatančias:

- elementus, kurie nustatant muitinę vertę turi būti pridedami prie faktiškai sumokėtos arba mokėtinos kainos arba kurie gali būti iš jos atimami;
- elementus, kurie turi būti naudojami nustatant apskaičiuotąją vertę;
- muitinės vertės nustatymo būdą, taikomą tam tikrais atvejais ir prekėms, su kuriomis susijusi skola muitinei atsirado atlikus specialiąją procedūrą;
- kitas 41 ir 42 straipsnių taikymui būtinas sąlygas, nuostatas ir taisykles.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

SKOLA MUITINEI IR GARANTIJOS

1 SKYRIUS

Skolos muitinei atsiradimas

1 skirsnis

Importo skola muitinei

44 straipsnis

Išleidimas į laisvą apyvartą ir laikinasis įvežimas

1. Importo skola muitinei atsiranda, kai importo muitais apmokestinamoms ne Bendrijos prekėms, įforminama viena iš šių muitinės procedūrų:

- išleidimas į laisvą apyvartą, įskaitant atvejus, kai taikomos nuostatos, susijusios su galutiniu vartojimu;
- laikinas įvežimas iš dalies neapmokestinant importo muitais.

2. Skola muitinei atsiranda muitinės deklaracijos priėmimo metu.

3. Skolininku laikomas deklarantas. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, kurio interesais pateikiama muitinės deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

Jeigu muitinės deklaracija, pateikta deklaruojant prekes vienai iš 1 dalyje nurodytų procedūrų įforminti, surašyta remiantis informacija, dėl kurios nebūtų surinkti visi importo muitai arba jų dalis, asmuo, kuris pateikė deklaracijai surašyti reikalingą informaciją ir kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad tokia informacija yra klaidinga, taip pat laikomas skolininku.

45 straipsnis

Specialiosios nuostatos dėl kilmės statuso neturinčių prekių

1. Jeigu tarp Bendrijos ir tam tikrų Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančių šalių ar teritorijų arba tokių šalių ar teritorijų grupių sudarytame lengvatiniame susitarime uždrausta taikyti drobeiko sistemą arba neapmokestinimą importo muitais kilmės statuso neturinčioms prekėms, naudojamoms gaminant produktus, kuriems vadovaujantis minėtu susitarimu išduodamas kilmės įrodymas, su tokiais kilmės statuso neturinčiomis prekėmis susijusi importo skola muitinei atsiranda, kai priimamas pranešimas apie atitinkamų produktų reeksportą.

2. Jeigu skola muitinei atsiranda pagal 1 dalį, šią skolą atitinkanti importo muto suma apskaičiuojama tokiais pačiomis sąlygomis kaip ir tuo atveju, kai skola muitinei atsiranda tą pačią dieną priėmus kilmės statuso neturinčių prekių, naudojamų gaminant atitinkamus produktus, išleidimo į laisvą apyvartą muitinės deklaraciją, pateiktą norint užbaigti laikinojo įvežimo perdirtbi procedūrą.

3. 44 straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos *mutatis mutandis*. Tačiau 179 straipsnyje nurodytų ne Bendrijos prekių atveju skolininku laikomas pranešimą apie reeksportą pateikęs asmuo. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, kurio interesais pateikiamas pranešimas, taip pat laikomas skolininku.

46 straipsnis

Skolos muitinei atsiradimas dėl reikalavimų nesilaikymo

1. Importo skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis importo muitais, atsiranda, jei neįvykdoma:

- bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų prievolių, susijusių su ne Bendrijos prekių įvežimu į Bendrijos muitų teritoriją, jų paėmimu iš muitinės priežiūros arba su tokių prekių gabenimu, perdirtbimu, saugojimu, laikinuoju įvežimu arba dispanavimu jomis toje teritorijoje; arba
- bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų prievolių, susijusių su prekių galutiniu vartojimu Bendrijos muitų teritorijoje; arba
- kuri nors sąlyga, kurią privaloma įvykdyti įforminant ne Bendrijos prekėms muitinės procedūrą arba taikant su prekių galutiniu vartojimu susijusį neapmokestinimą muitu ar apmokestinimą pritaikius sumažintą importo muto normą.

2. Skolos muitinei atsiradimo laiku laikomas vienas iš šių momentų:

- a) kai neįvykdoma arba nustojama vykdyti prievolė, kurios nevykdymas nulemia skolos muitinei atsiradimą;
- b) kai priimama muitinės deklaracija, kuria prekės deklaruojamos muitinės procedūrai įforminti, jeigu po to nustatoma, kad iš tikrųjų nebuvo įvykdyta sąlyga, kurią privaloma įvykdyti įforminant prekėms tokią procedūrą arba taikant su prekių galutiniu vartojimu susijusį neapmokestinimą muitu arba apmokestinimą pritaikius sumažintą importo maito normą.

3. 1 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais skolininku laikomas bet kuris iš šių asmenų:

- a) asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamas prievoles;
- b) asmuo, kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta prievolė nebuvo įvykdyta, ir kuris veikė asmens, privalėjusio įvykdyti prievolę, interesais arba kuris dalyvavo atliekant veiksmus, dėl kurių nebuvo įvykdyta prievolė;
- c) asmuo, kuris įsigijo arba laikė atitinkamas prekes ir jų įsigijimo arba gavimo metu žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad muitų teisės aktais nustatyta prievolė nebuvo įvykdyta.

4. 1 dalies c punkte nurodytais atvejais skolininku laikomas asmuo, turintis įvykdyti sąlygas, kurias privaloma įvykdyti įforminant prekėms muitinės procedūrą, arba deklaruojant atitinkamas prekes tai procedūrai įforminti, arba taikant su prekių galutiniu vartojimu susijusį prekių neapmokestinimą muitu arba apmokestinimą pritaikius sumažintą importo maito normą.

Jeigu surašoma muitinės deklaracija, kuria prekės deklaruojamos kuriai nors iš 1 dalyje nurodytų procedūrų įforminti, arba muitinei pateikiama informacija, kurią privaloma pateikti pagal muitų teisės aktus vykdomą muitinės procedūros įforminimo atitinkamoms prekėms reikalavimus, ir dėl to gali būti nesurinkti visi importo maitai arba jų dalis, asmuo, kuris pateikė deklaracijai surašyti reikalingą informaciją ir žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad tokia informacija yra klaidinga, taip pat laikomas skolininku.

47 straipsnis

Jau sumokėto importo maito sumos atėmimas

1. Jeigu pagal 46 straipsnio 1 dalį atsiranda skola muitinei, susijusi su prekėmis, išleistomis į laisvą apyvartą pritaikius su jų galutiniu vartojimu susijusią sumažintą importo maito normą, iš skolą muitinei atitinkančios importo maito sumos atimama importo maito suma, sumokėta išleidžiant prekes į laisvą apyvartą.

Pirma pastraipa taikoma *mutatis mutandis* ir tada, kai atsiradusi skola muitinei yra susijusi su laužu arba atliekomis, likusiais sunaikinus tokias prekes.

2. Jeigu pagal 46 straipsnio 1 dalį atsiranda skola muitinei, susijusi su prekėmis, kurioms įforminama laikinojo įvežimo procedūra iš dalies neapmokestinant jų importo maitais, pagal dalinio neapmokestinimo tvarką sumokėta importo maito suma atimama iš skolą muitinei atitinkančios importo maito sumos.

2 skirsnis

Eksporto skola muitinei

48 straipsnis

Eksportas ir laikinasis išvežimas perdribti

1. Eksporto skola muitinei atsiranda, kai eksporto maitais apmokestinamoms prekėms įforminama eksporto procedūra arba laikinojo išvežimo perdribti procedūra.

2. Skola muitinei atsiranda muitinės deklaracijos priėmimo metu.

3. Deklarantas laikomas skolininku. Netiesioginio atstovavimo atveju asmuo, kurio interesais pateikiama muitinės deklaracija, taip pat laikomas skolininku.

Jeigu muitinės deklaracija surašoma remiantis informacija, dėl kurios nebūtų surinkti visi eksporto maitai arba jų dalis, asmuo, kuris pateikė deklaracijai surašyti reikalingą informaciją ir kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad tokia informacija yra klaidinga, taip pat laikomas skolininku.

49 straipsnis

Skolos muitinei atsiradimas dėl reikalavimų nesilaikymo

1. Eksporto skola muitinei, susijusi su prekėmis, apmokestinamomis eksporto maitais, atsiranda, jei neįvykdoma:

- a) bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų prievolių, susijusių su prekių išvežimu;
- b) kuri nors sąlyga, kurią privaloma įvykdyti, kad prekes būtų leista išgabenti iš Bendrijos muitų teritorijos visai arba iš dalies jų neapmokestinant eksporto maitais.

2. Skolos muitinei atsiradimo laiku laikomas vienas iš šių momentų:

- a) kai prekės faktiškai išgabenamos iš Bendrijos muitų teritorijos be muitinės deklaracijos;
- b) kai prekės pristatomos ne į tą paskirties vietą, į kurią jas buvo leista išgabenti iš Bendrijos muitų teritorijos visai arba iš dalies jų neapmokestinant eksporto maitais;
- c) jeigu muitinė neturi galimybių nustatyti b punkte nurodyto laiko – kai baigiasi terminas, per kurį turi būti pateikti įrodymai, kad buvo įvykdytos sąlygos, kurias privaloma įvykdyti tokiais prekių neapmokestinimo atvejais.

3. 1 dalies a punkte nurodytais atvejais skolininku laikomas bet kuris iš šių asmenų:

- a) asmuo, kuris privalėjo įvykdyti atitinkamą prievolę;
- b) asmuo, kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad atitinkama prievolė nebuvo įvykdyta, ir kuris veikė asmens, privalėjusio įvykdyti prievolę, interesais;
- c) asmuo, kuris dalyvavo atliekant veiksmus, dėl kurių nebuvo įvykdyta prievolė, ir kuris žinojo arba, yra pagrindo manyti, turėjo žinoti, kad muitinės deklaracija, nors ir turėjo būti pateikta, nebuvo pateikta.

4. 1 dalies b punkte nurodytais atvejais skolininku laikomas asmuo, turintis įvykdyti sąlygas, kurias privaloma įvykdyti, kad prekes būtų leista išgabenti iš Bendrijos muitų teritorijos visai arba iš dalies jų neapmokestinant eksporto muitais.

3 skirsnis

Nuostatos, bendros importo ir eksporto skolai muitinei

50 straipsnis

Draudimai ir apribojimai

1. Importo arba eksporto skola muitinei atsiranda net ir tuo atveju, kai ji susijusi su prekėmis, kurioms taikomos bet kokios rūšies importo arba eksporto draudimo arba ribojimo priemonės.
2. Tačiau skola muitinei neatsiranda šiais atvejais:
  - a) neteisėtai įvežus į Bendrijos muitų teritoriją padirbtą valiutą;
  - b) įvežus į Bendrijos muitų teritoriją narkotines ar psichotropines medžiagas, kurios nėra griežtai prižiūrimos kompetentingų institucijų siekiant jas naudoti medicinos ir mokslo tikslais.
3. Tačiau taikant sankcijas už muitų teisės aktų pažeidimus, skola muitinei laikoma atsiradusia, jeigu pagal valstybės narės teisės aktus nustatant sankcijas vadovaujamasi muitais arba skolos muitinei atsiradimu.

51 straipsnis

Keli skolininkai

Jeigu importo ar eksporto maito sumą, atitinkančią vieną skolą muitinei, privalo sumokėti keli asmenys, jie solidarai atsako už visą skolos sumą.

52 straipsnis

Bendrosios importo arba eksporto maito sumos apskaičiavimo taisyklės

1. Importo arba eksporto maito suma apskaičiuojama remiantis tomis maito apskaičiavimo taisyklėmis, kurios buvo taikomos atitinkamoms prekėms tuo metu, kai dėl jų atsirado skola muitinei.

2. Jeigu tikslaus skolos maitinei atsiradimo laiko nustatyti neįmanoma, skola maitinei laikoma atsiradusia tada, kai muitinė pripažįsta, kad dėl šių prekių atsirado skola muitinei.

Tačiau jeigu muitinės turima informacija leidžia nustatyti, kad skola maitinei jau buvo atsiradusi, kai muitinė padarė tokią išvadą, skola maitinei laikoma atsiradusia tuo metu, kai jau buvo įmanoma nustatyti, kad tokia skola atsirado.

53 straipsnis

Specialiosios importo maito sumos apskaičiavimo taisyklės

1. Jeigu Bendrijos muitų teritorijoje atsiranda prekių saugojimo arba įprastinių tvarkymo operacijų išlaidų, susijusių su prekėmis, kurioms buvo įforminta muitinės procedūra, apskaičiuojant importo maito sumą į šias išlaidas arba vertės padidėjimą neatsižvelgiama, jeigu deklarantas pateikia priimtina šių išlaidų atsiradimo įrodymą.

Tačiau apskaičiuojant importo maito sumą atsižvelgiama į operacijose naudotą ne Bendrijos prekių muitinę vertę, kiekį, pobūdį ir kilmę.

2. Jeigu Bendrijos muitų teritorijoje atlikus įprastines prekių, kurioms įforminta muitinės procedūra, tvarkymo operacijas pasikeičia tų prekių tarifinis klasifikavimas, deklaranto prašymu taikomas pirminis prekių, kurioms įforminta procedūra, tarifinis klasifikavimas.

3. Jeigu atsiranda skola muitinei, susijusi su perdirbtaisiais produktais, gautais taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, importo maito suma, atitinkanti tokią skolą, deklaranto prašymu apskaičiuojama remiantis prekių, kurioms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, muitinės deklaracijos priėmimo metu buvusiu tarifiniu klasifikavimu, muitine verte, kiekiu, pobūdžiu ir kilme.

4. Jeigu muitų teisės aktuose numatyta, kad prekėms taikomas palankus muitų tarifų režimas, atleidimas nuo importo arba eksporto muitų arba visiškas ar dalinis neapmokestinimas šiais muitais pagal 33 straipsnio 2 dalies d–g punktus, 130–133 straipsnius ar 171–174 straipsnius arba pagal 1983 m. kovo 28 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 918/83, nustatantį Bendrijos atleidimo nuo muitų sistemą⁽¹⁾, toks palankus muitų tarifų režimas, neapmokestinimas arba atleidimas nuo muitų taip pat taikomas ir tais atvejais, kai skola muitinei atsiranda pagal šio reglamento 46 arba 49 straipsnį, jeigu reikalavimų nesilaikymas, dėl kurio atsirado skola muitinei, negali būti laikomas bandymu apgauti.

⁽¹⁾ OL L 105, 1983 4 23, p. 1. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 274/2008 (OL L 85, 2008 3 27, p. 1).

54 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios:

- a) prekėms taikytino importo arba eksporto muto sumos apskaičiavimo taisyklės;
- b) kitas specialiąsias taisykles, reglamentuojančias konkrečias procedūras;
- c) nuo 52 ir 53 straipsnių leidžiančias nukrypti nuostatas, visų pirma būtų siekiama panaikinti galimybes išvengti 33 straipsnio 2 dalies h punkte nurodytų tarifinio reguliavimo priemonių taikymo,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

55 straipsnis

Skolos muitinei atsiradimo vieta

1. Skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje pateikiama 44, 45 ir 48 straipsniuose nurodyta muitinės deklaracija ar pranešimas apie reeksportą arba kurioje pateikiama 110 straipsnio 3 dalyje nurodyta papildoma deklaracija.

Visais kitais atvejais skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje įvykdomi jos atsiradimą lemiantys veiksmai.

Jeigu tos vietos nustatyti neįmanoma, skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje muitinė pripažįsta, kad dėl šių prekių atsirado skola muitinei.

2. Jeigu nebuvo pripažinta, kad prekėms įforminta muitines procedūra atlikta, o skolos muitinei atsiradimo vietos per nustatytą laiką negalima nustatyti pagal 1 dalies antrą arba trečią pastraipą, skola muitinei atsiranda toje vietoje, kurioje prekėms buvo įforminta atitinkama procedūra arba kurioje jos buvo įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją taikant tą procedūrą.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytą laikotarpį, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3. Jeigu pagal muitinės turimą informaciją įmanoma nustatyti, kad skola muitinei galėjo atsirasti keliose vietose, skola muitinei laikoma atsiradusia toje vietoje, kurioje ji atsirado pirmiausia.

4. Jeigu muitinė nustato, kad skola muitinei pagal 46 ar 49 straipsnį atsirado kitoje valstybėje narėje, ir kad importo ar eksporto muto suma, atitinkanti tą skolą, yra mažesnė nei 10 000 EUR, laikoma, kad skola muitinei atsirado ją nustačiusioje valstybėje narėje.

2 SKYRIUS

Garantija, pateikiama dėl galinčios atsirasti arba atsiradusios skolos muitinei

56 straipsnis

Bendrosios nuostatos

1. Jei nenurodyta kitaip, šis skyrius taikomas garantijoms, pateikiamoms dėl jau atsiradusių ir dėl galinčių atsirasti skolų muitinei.

2. Muitinė gali reikalauti, kad būtų pateikta garantija, tam, kad būtų užtikrintas importo ar eksporto muto sumos, atitinkančios skolą muitinei, sumokėjimą. Atitinkamomis nuostatomis nustatytais atvejais reikalaujama garantija taip pat gali būti taikoma kitiems privalomiesiems mokėjimams, numatytiems kitose galiojančiose atitinkamose nuostatose.

3. Jeigu muitinė reikalauja pateikti garantiją, ją turi pateikti skolininkas arba asmuo, galintis tapti skolininku. Be to, ji gali leisti, kad garantiją pateiktų ne asmuo, iš kurio jos reikalaujama, o kitas asmuo.

4. Nepažeidžiant 64 straipsnio, muitinė reikalauja pateikti tik vieną garantiją, susijusią su konkrečiomis prekėmis arba konkrečia deklaracija.

Pateikta garantija, susijusi su konkrečia deklaracija, taikoma importo ar eksporto muto sumai, atitinkančiai skolą muitinei, ir kitiems privalomiesiems mokėjimams, susijusiems su visomis toje deklaracijoje nurodytomis arba pagal ją išleistomis prekėmis, nepriklausomai nuo to, ar tos deklaracijos duomenys yra teisingi.

Jeigu garantijos nebuvo atsisakyta, ji taip pat gali būti naudojama, neviršijant garantijos dydžio, importo ir eksporto muitų ir kitų privalomųjų mokėjimų sumoms, mokėtinoms atlikus tikrinimą po atitinkamų prekių išleidimo, išieškoti.

5. Šio straipsnio 3 dalyje nurodyto asmens prašymu muitinė, laikydamosi 62 straipsnio 1 ir 2 dalių, gali leisti pateikti bendrąją garantiją, skirtą padengti importo ar eksporto muto sumą, atitinkančią skolą muitinei, atsirandančią dėl dviejų arba daugiau operacijų, deklaracijų arba muitinės procedūrų.

6. Garantijos pateikti nereikalaujama iš valstybės, regioninės ir vietos valdžios institucijų arba kitų institucijų, kurių veiklą reglamentuoja viešoji teisė, kai jos vykdo savo veiklą kaip valdžios institucijos.

7. Muitinė gali nereikalauti, kad būtų pateikti garantija, jeigu importo ar eksporto muto suma, kurios sumokėjimą užtikrintų garantija, neviršija deklaracijų pateikimui taikomos statistinės ribos, nustatytos pagal 1995 m. gegužės 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1172/95 dėl statistinių duomenų apie Bendrijos ir jos valstybių narių prekybą su valstybėmis, kurios nėra narės ⁽¹⁾, 12 straipsnį.

(1) OL L 118, 1995 5 25, p. 10. Reglamentas su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1882/2003.

8. Muitinės priimta arba leista pateikti garantija galioja visoje Bendrijos muitų teritorijoje, jeigu ji naudojama pagal savo paskirtį.

9. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios:

— šio straipsnio įgyvendinimo sąlygas,

— kitus atvejus, nei nustatyti šio straipsnio 6 dalyje, kai neturi būti reikalaujama jokios garantijos,

— šio straipsnio 8 dalies išimtis,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

57 straipsnis

Privaloma garantija

1. Jeigu garantiją pateikti privaloma, muitinė pagal taisyklę, patvirtintas vadovaujantis 3 dalimi, nustato jos dydį, kuris turi būti lygus tiksliai apskaičiuotai importo ar eksporto maito sumai, atitinkančiai skolą muitinei, ir kitų privalomųjų mokėjimų sumai, jei tą dydį įmanoma tiksliai nustatyti tuo metu, kai reikalaujama pateikti garantiją.

Jeigu tikslaus garantijos dydžio nustatyti negalima, šis dydis nustatomas atsižvelgiant į didžiausią muitinės nustatytą importo ar eksporto maito sumą, atitinkančią skolą muitinei, ir kitų privalomųjų mokėjimų, kurie atsirado arba gali atsirasti, dydį.

2. Nepažeidžiant 62 straipsnio, jeigu bendroji garantija pateikiama užtikrinant importo ar eksporto maito sumos, atitinkančios skolas muitinei, ir kitų privalomųjų mokėjimų, kurių dydis laikui bėgant kinta, sumokėjimą, nustatomas toks šios garantijos dydis, kad jo visuomet pakaktų importo ar eksporto maito sumos, atitinkančios skolas muitinei, ar kitų privalomųjų mokėjimų sumokėjimui užtikrinti.

3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio 1 dalies įgyvendinimo priemones.

58 straipsnis

Neprivaloma garantija

Jeigu garantijos pateikti neprivaloma, muitinė visuomet reikalauja ją pateikti, kai nėra įsitikinusi, kad importo ar eksporto maito suma, atitinkanti skolą muitinei, ir kiti privalomieji mokėjimai bus sumokėti per nustatytą laiką. Muitinės nustatytas garantijos dydis neturi viršyti 57 straipsnyje nurodyto dydžio.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios atvejus, kai garantijos pateikti neprivaloma, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

59 straipsnis

Garantijos pateikimas

1. Garantija gali būti pateikiama pasirenkant vieną iš šių formų:

- piniginį užstatą arba kurį kitą mokėjimo būdą, kurį muitinė pripažįsta lygiaverčiu piniginiam užstatui, euro arba valstybės narės, kurioje reikalaujama garantijos, valiuta;
- garanto įsipareigojimą;
- kitos formos garantiją, lygiaverčiai užtikrinančią, kad bus sumokėta importo ar eksporto maito suma, atitinkanti skolą muitinei, ir kiti privalomieji mokėjimai.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios c punkte nurodytos garantijos formas, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Piniginio užstato arba piniginiam užstatui lygiaverčio mokėjimo formos garantija pateikiama vadovaujantis valstybėje narėje, kurioje reikalaujama garantijos, galiojančiomis teisės aktų nuostatomis.

60 straipsnis

Garantijos pasirinkimas

Asmuo, iš kurio reikalaujama pateikti garantiją, gali pasirinkti vieną iš 59 straipsnio 1 dalyje nurodytų garantijos formų.

Tačiau muitinė gali atsisakyti priimti pasirinktos formos garantiją, jeigu ji nesuderinama su atitinkamos muitinės procedūros tinkamo veikimo reikalavimais.

Muitinė gali reikalauti, kad tam tikrą laikotarpį pasirinkta garantijos forma nebūtų keičiama.

61 straipsnis

Garantas

1. 59 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas garantas turi būti Bendrijos muitų teritorijoje įsisteigęs trečiasis asmuo. Garantas turi būti pripažintas garantiją pateikti reikalaujančios muitinės, išskyrus atvejus, kai garantas yra kredito, finansų įstaiga ar draudimo bendrovė, kuriai pagal galiojančias Bendrijos nuostatas leista veikti Bendrijoje.

2. Garantą raštu įsipareigoja sumokėti garantija užtikrinamą importo ar eksporto maito sumą, atitinkančią skolą maitinei, ir kitus privalomuosius mokėjimus.

3. Maitinė gali atsisakyti pripažinti garantą arba siūlomos garantijos rūšį, jeigu ji nėra įsitikinusi, kad toks garantas ar garantijos rūšis užtikrina, jog importo ar eksporto maito suma, atitinkanti skolą maitinei, ir kiti privalomieji mokėjimai bus sumokėti per nustatytą laiką.

62 straipsnis

Bendroji garantija

1. 56 straipsnio 5 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik tiems asmenims, atitinkantiems šiuos reikalavimus:

- a) yra įsisteigę Bendrijos maitų teritorijoje;
- b) laikosi maitų ir mokesčių teisės aktų reikalavimų;
- c) kurie nuolat naudojami atitinkamomis maitinės procedūromis arba, maitinės žiniomis, pajėgūs įvykdyti su šiomis procedūromis susijusias prievoles.

2. Kai bendroji garantija turi būti pateikiama dėl galinčių atsirasti skolų maitinei ir kitų privalomųjų mokėjimų, ekonominių operacijų vykdytojui gali būti leista pateikti sumažinto dydžio bendrąją garantiją arba naudotis atleidimu nuo prievolės pateikti garantiją, jeigu jis atitinka šiuos kriterijus:

- a) naudoja priimtą prekybos ir, atitinkamais atvejais, transporto registrų tvarkymo sistemą, sudarančią galimybes atlikti maitinį tikrinimą;
- b) įrodytas mokumas;
3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina priemones, nustatančias leidimų suteikimo pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis tvarką.

63 straipsnis

Papildomos nuostatos dėl garantijų naudojimo

1. Tais atvejais, kai skola maitinei gali atsirasti taikant specialiąsias procedūras, taikomos 2 ir 3 dalys.

2. Atleidimas nuo prievolės pateikti garantiją, kuriuo leidžiama naudotis pagal 62 straipsnio 2 dalį, netaikomas prekėms, kurios laikomos keliančiomis didesnę sukčiavimo riziką.

3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina priemones kuriomis:

- a) įgyvendinama šio straipsnio 2 dalis;

b) laikinai uždraudžiama naudoti 62 straipsnio 2 dalyje nurodytą sumažinto dydžio bendrąją garantiją;

c) susiklosčiusiomis ypatingomis aplinkybėmis išimties tvarka laikinai uždraudžiama naudoti bendrąją garantiją prekėms, kurioms buvo taikoma bendroji garantija ir kurios, kaip nustatyta, tapo plataus masto sukčiavimo objektu.

64 straipsnis

Papildoma arba pakaitinė garantija

Nustačiusi, kad pateikta garantija neužtikrina arba kad jos patikimumo arba dydžio nebeapakanka užtikrinti, jog importo ar eksporto maito suma, atitinkanti skolą maitinei, ir kiti privalomieji mokėjimai bus sumokėti per nustatytą laiką, maitinė reikalauja, kad bet kuris iš 56 straipsnio 3 dalyje nurodytų asmenų savo nužiūra pateiktų papildomą garantiją arba pakeistų anksčiau pateiktą garantiją nauja.

65 straipsnis

Garantijos atsisakymas

1. Maitinė nedelsdama atsisako garantijos, kai sumokama skola maitinei ar įvykdoma prievolė, susijusi su kitais privalomaisiais mokėjimais, arba kai paaiškėja, kad tokia skola ar prievolė nebegali atsirasti.

2. Kai sumokama dalis skolos maitinei ar iš dalies įvykdoma prievolė, susijusi su kitais privalomaisiais mokėjimais, arba kai pripažįstama, kad galinti atsirasti skola arba prievolė sudarytų tik dalį pinigų sumos, dėl kurios pateikta garantija, suinteresuoto asmens prašymu atsisakoma atitinkamos garantijos dalies, išskyrus atvejus, kai tokią priemonę taikyti netikslinga dėl pinigų sumos nereikšmingumo.

3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

3 SKYRIUS

Maitų išieškojimas ir mokėjimas; importo ir eksporto maitų grąžinimas ir atsisakymas juos išieškoti

1 skirsnis

Importo arba eksporto maito sumos apskaičiavimas, pranešimas apie skolą maitinei ir įtraukimas į apskaitą

66 straipsnis

Importo arba eksporto maitų apskaičiavimas

1. Mokėtiną importo ar eksporto maito sumą tuojau pat, kai gauna būtiną informaciją, apskaičiuoja maitinės įstaiga, aptarnaujanti vietą, kurioje atsirado arba pagal 55 straipsnį laikoma atsiradusia skola maitinei.

2. Nepažeidžiant 27 straipsnio, muitinė gali laikyti priimtina deklaranto apskaičiuotą mokėtiną importo ar eksporto maito sumą.

67 straipsnis

Pranešimas apie skolą muitinei

1. Apie skolą muitinei skolininkui pranešama toje vietoje, kurioje pagal 55 straipsnį atsirado arba laikoma atsiradusia skola muitinei, nustatyta tvarka.

Pirmoje pastraipoje nurodytas pranešimas nepateikiamas:

- kai taikoma maito formos laikinoji prekybos politikos priemonė, kol galutinė importo ar eksporto maito suma dar neapskaičiuota;
- kai mokėtina importo ar eksporto maito suma yra didesnė nei ta, kuri buvo apskaičiuota pagal sprendimą, priimtą pagal 20 straipsnį;
- kai pirminis sprendimas nepranešti apie skolą muitinei arba pranešti apie mažesnę nei mokėtina importo ar eksporto maito sumą buvo priimtas laikantis bendrųjų nuostatų, kuriuos vėliau teismo sprendimu buvo pripažintos negaliojančiomis;
- tais atvejais, kai pagal maitų teisės aktus muitinė neprivalo pranešti apie skolą muitinei.

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šios dalies antros pastraipos d punkto įgyvendinimo priemones.

2. Jeigu mokėtina importo ar eksporto maito suma yra lygi muitinės deklaracijoje nurodytai sumai, muitinės sprendimas išleisti prekes laikomas lygiaverčiu skolininkui pateiktam pranešimui apie skolą muitinei.

3. Jeigu šio straipsnio 2 dalis netaikoma, apie skolą muitinei skolininkui pranešama per keturiolika dienų nuo tos dienos, kai muitinė gali apskaičiuoti mokėtiną importo ar eksporto maito sumą.

68 straipsnis

Skolos muitinei senaties terminas

1. Apie skolą muitinei skolininkui nebepranešama praėjus trejiems metams nuo tos dienos, kai atsirado skola muitinei.

2. Jeigu skolos muitinei atsiradimo priežastis buvo veiksmas, dėl kurio tada, kai jis buvo įvykdytas, galėjo būti iškelta baudžiamoji byla, 1 dalyje nustatytas trejų metų laikotarpis pratęsimas iki dešimties metų.

3. Jeigu pagal 23 straipsnį pateikiamas skundas, šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų laikotarpių trukmės skaičiavimas sustabdomas nuo skundo pateikimo dienos skundo nagrinėjimo proceso laikotarpiui.

4. Jeigu pagal 79 straipsnio 5 dalį vėl atsiranda skolos muitinei sumokėjimo prievolė, šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatytų laikotarpių trukmės skaičiavimas laikomas sustabdytu nuo tos

dienos, kai vadovaujantis 84 straipsniu buvo pateiktas prašymas grąžinti maitus arba atsisakyti juos išieškoti, iki sprendimo dėl maitų grąžinimo ar atsisakymo juos išieškoti priėmimo dienos.

69 straipsnis

Maito sumos įtraukimas į apskaitą

1. 66 straipsnyje nurodyta muitinės įstaiga, vadovaudamasi nacionaliniais teisės aktais, įtraukia į savo tvarkomą apskaitą mokėtiną importo ar eksporto maito sumą, apskaičiuotą vadovaujantis tuo straipsniu.

Pirma pastraipa netaikoma 67 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodytais atvejais.

Muitinė neprivalo įtraukti į apskaitą importo ar eksporto maito sumų, atitinkančių skolą muitinei, apie kurią skolininkui nebepranešama pagal 68 straipsnį.

2. Valstybės narės nustato praktines importo ar eksporto maitų sumų įtraukimo į apskaitą procedūras. Tos procedūros gali skirtis priklausomai nuo to, ar, įvertinusi skolos muitinei atsiradimo aplinkybes, muitinė yra tikra, kad tos pinigų sumos bus sumokėtos.

70 straipsnis

Maito sumos įtraukimo į apskaitą laikas

1. Jeigu skola muitinei atsiranda priėmus muitinės deklaraciją, kuria prekės deklaruojamos kuriai nors muitinės procedūrai, išskyrus laikinąjį įvežimą iš dalies neapmokestinant importo maitais, įforminti, arba atlikus kurį nors kitą veiksmą, sukeltą tokias pačias teises pasekmes kaip deklaracijos priėmimas, muitinė įtraukia į apskaitą mokėtiną importo ar eksporto maito sumą per keturiolika dienų nuo prekių išleidimo.

Tačiau jeigu buvo pateikta tos skolos sumokėjimą užtikrinanti garantija, bendra importo ar eksporto maito suma, mokėtina už visas prekes, išleistas to paties asmens dispozicijon per muitinės nustatytą laikotarpį, kurio trukmė negali viršyti 31 dienos, gali būti įtraukiama į apskaitą to laikotarpio pabaigoje, padarant vieną įrašą. Toks įtraukimas į apskaitą atliekamas per keturiolika dienų nuo atitinkamo laikotarpio pabaigos.

2. Jeigu prekės gali būti išleistos tik laikantis tam tikrų reikalavimų, reglamentuojančių mokėtiną importo ar eksporto maito sumos apskaičiavimo arba jos surinkimo tvarką, įtraukimas į apskaitą atliekamas per keturiolika dienų nuo mokėtiną importo ar eksporto maito sumos apskaičiavimo arba prievolės sumokėti tą maitą įregistravimo dienos.

Tačiau kai skola muitinei yra susijusi su maito formos laikinosios prekybos politikos priemonės taikymu, mokėtina importo ar eksporto maito suma įtraukiama į apskaitą per du mėnesius nuo reglamento, nustatančio galutinę prekybos politikos priemonę, paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dienos.

3. Jeigu skola muitinei atsiranda susidarius 1 dalyje nenurodytomis aplinkybėmis, mokėtina importo ar eksporto maito suma įtraukiama į apskaitą per keturiolika dienų nuo tos dienos, kai muitinė galėjo apskaičiuoti atitinkamą importo ar eksporto maito sumą ir priimti sprendimą.

4. 3 dalis *mutatis mutandis* taikoma išieškotinai importo ar eksporto maito sumai arba dar neišieškotai jos daliai, jeigu mokėtina importo ar eksporto maito suma nebuvo įtraukta į apskaitą vadovaujantis 1, 2 ir 3 dalimis arba jeigu buvo apskaičiuota ir įtraukta į apskaitą už mokėtiną pinigų sumą mažesnę maito sumą.

5. 1, 2 ir 3 dalyse nustatyti maito sumų įtraukimo į apskaitą terminai netaikomi susidarius nenumatytoms aplinkybėms arba *force majeure* atvejais.

71 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios įtraukimo į apskaitą taisyklės, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2 skirsnis

Importo arba eksporto maito sumos mokėjimas

72 straipsnis

Bendrieji mokėjimo terminai ir mokėjimo termino sustabdymas

1. Skolininkas sumoka importo ar eksporto maitų sumas, atitinkančias skolą muitinei, apie kurią jam buvo pranešta pagal 67 straipsnį, per maitinės nustatytą laikotarpį.

Nepažeidžiant 24 straipsnio 2 dalies, tas laikotarpis neturi būti ilgesnis kaip dešimt dienų nuo pranešimo skolininkui apie skolą muitinei dienos. Tais atvejais, kai, laikantis 70 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytų reikalavimų, į apskaitą įtraukiama bendra maitų suma, nustatoma tokia šio laikotarpio trukmė, kad skolininkas neturėtų galimybės sumokėti skolą per ilgesnį laikotarpį, lyginant su laikotarpiu, kuris būtų taikomas, jeigu vadovaujantis 74 straipsniu jam būtų suteikta teisė į mokėjimo atidėjimą.

Skolininko prašymu muitinė gali tą laikotarpį pratęsti, jeigu mokėtina importo ar eksporto maito suma buvo apskaičiuota atlikus tikrinimą po prekių išleidimo, nurodytą 27 straipsnyje. Nepažeidžiant 77 straipsnio 1 dalies, taip pratęsto laikotarpio trukmė neturi būti ilgesnė nei būtina tam, kad skolininkas galėtų imtis reikiamų priemonių savo prievolei įvykdyti.

2. Jeigu skolininkui suteikiama teisė pasinaudoti kuria nors iš 74–77 straipsniuose nustatytų mokėjimo lengvatų, jis turi įvykdyti mokėjimo prievolę per laikotarpį arba laikotarpius, nustatytus apibrėžiant šias lengvatas.

3. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios importo ar eksporto maito sumos, atitinkančios skolą muitinei, sumokėjimo termino trukmės skaičiavimo sustabdymo sąlygas susidarius šioms aplinkybėms:

- kai pagal 84 straipsnį pateikiamas prašymas atsisakyti išieškoti maitą;
- kai prekės turi būti konfiskuotos, sunaikintos arba perduotos valstybės nuosavybėn;
- kai skola muitinei atsirado pagal 46 straipsnį ir kai yra daugiau kaip vienas skolininkas,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nustatytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

Šiomis priemonėmis visų pirma nustatomas laikotarpis, kuriam sustabdomas sumokėjimo termino trukmės skaičiavimas, atsižvelgiant į atitinkamiems formalumams atlikti arba importo ar eksporto maito sumai, atitinkančiai skolą muitinei, išieškoti reikalingą laiką.

73 straipsnis

Mokėjimas

1. Mokama vadovaujantis nacionaliniais teisės aktais grynaisiais pinigais arba naudojant bet kurias kitas, panašias atsiskaitymo pasekmes sukeliančias priemones, įskaitant kredito likučio patikslinimą.

2. Už skolininką gali mokėti ir trečiasis asmuo.

3. Skolininkas visuomet turi teisę sumokėti visą importo ar eksporto maito sumą arba jos dalį nelaukdamas jam suteikto mokėjimo laikotarpio pabaigos.

74 straipsnis

Mokėjimo atidėjimas

Nepažeisdama 79 straipsnio, muitinė leidžia suinteresuotam asmeniui, pateikusiam prašymą ir garantiją, pasinaudoti kuriuo nors iš šių mokėtino maito mokėjimo atidėjimo būdų:

- atskirai pagal kiekvieną importo ar eksporto maito sumą, įtrauktą į apskaitą pagal 70 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą arba pagal 70 straipsnio 4 dalį;
- bendrai pagal visas importo ar eksporto maito sumas, įtrauktas į apskaitą pagal 70 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą per maitinės nustatytą laikotarpį, kurio trukmė neviršija 31 dienos;
- bendrai pagal visas importo ar eksporto maito sumas, įtrauktas į apskaitą padarius vieną įrašą pagal 70 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

75 straipsnis

Mokėjimo atidėjimo terminai

1. Laikotarpis, kuriam pagal 74 straipsnį atidedamas mokėjimas, yra 30 dienų.
2. Jeigu mokėjimas atidedamas pagal 74 straipsnio a punktą, laikotarpis pradedamas skaičiuoti kitą dieną po to, kai skolininkui pranešama apie skolą muitinei.
3. Jeigu mokėjimas atidedamas pagal 74 straipsnio b punktą, laikotarpis pradedamas skaičiuoti kitą dieną po to, kai baigiasi bendros muitų sumos kaupimo laikotarpis. Šis laikotarpis sutrumpinamas tokiu dienų skaičiumi, kuris lygus pusei bendros muitų sumos kaupimo laikotarpio dienų skaičiaus.
4. Jeigu mokėjimas atidedamas pagal 74 straipsnio c punktą, laikotarpis pradedamas skaičiuoti kitą dieną po to, kai pasibaigia atitinkamų prekių išleidimui nustatytas laikotarpis. Šis laikotarpis sutrumpinamas tokiu dienų skaičiumi, kuris lygus pusei atitinkamo laikotarpio dienų skaičiaus.
5. Jeigu 3 ir 4 dalyse nurodyti laikotarpiai trunka nelyginį dienų skaičių, vadovaujantis tomis dalimis iš 30 dienų laikotarpio atimamas dienų skaičius yra lygus pusei artimiausio už nurodytą skaičių mažesnio lyginio skaičiaus.
6. Jeigu 3 ir 4 dalyse nurodyti laikotarpiai nustatyti kalendorinėmis savaitėmis, valstybės narės gali nustatyti, kad importo ar eksporto muto suma, kurios mokėjimas buvo atidėtas, turi būti sumokėta ne vėliau kaip ketvirtosios savaitės, sekančios po atitinkamos kalendorinės savaitės, penktadienį.

Jeigu minėti laikotarpiai nustatyti kalendoriniais mėnesiais, valstybės narės gali nustatyti, kad importo ar eksporto muto suma, kurios mokėjimas buvo atidėtas, turi būti sumokėta iki kito kalendorinio mėnesio šešioliktos dienos.

76 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios mokėjimo atidėjimo taisykles, taikomas tais atvejais, kai muitinės deklaracija supaprastinama pagal 109 straipsnį, patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

77 straipsnis

Kitos mokėjimo lengvatos

1. Skolininkui pateikus garantiją muitinė gali suteikti jam teisę naudotis net tik mokėjimo atidėjimu, bet ir kitomis mokėjimo lengvatomis.

Jeigu vadovaujantis pirma pastraipa suteikiama teisė naudotis lengvatomis, prie importo ar eksporto muto sumos pridedamos kredito palūkanos. Šių kredito palūkanų norma turi būti lygi palūkanų normai, kurią Europos centrinis bankas pritaikė savo

paskiausiai pagrindinei refinansavimo operacijai, atliktai prieš atitinkamo pusmečio pirmą kalendorinę dieną („referencinei normai“), padidintai vienu procentiniu punktu.

Trečiajame ekonominės ir pinigų sąjungos etape nedalyvaujančioje valstybėje narėje pirmiau minėta referencinė norma turi būti lygi atitinkamai jos nacionalinio centrinio banko nustatyta palūkanų normai. Šiuo atveju referencinė norma, galiojanti atitinkamo pusmečio pirmą kalendorinę dieną, taikoma kitą pusmetį.

2. Muitinė gali nereikalauti, kad būtų pateikiama garantija ar mokamos kredito palūkanos, kai remiantis dokumentais pagrįstu skolininko būklės įvertinimu pripažįstama, kad tai jam sukeltų rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų.

3. Komisija, laikydamosi 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti 1 ir 2 dalių įgyvendinimo priemones.

78 straipsnis

Mokėjimo įvykdymo užtikrinimas ir delspinigiai

1. Jeigu mokėtina importo ar eksporto muto suma nesumokama per nustatytą laikotarpį, muitinė tos sumos sumokėjimą užtikrina pasinaudodama visomis priemonėmis, kuriomis pasinaudoti ji gali pagal atitinkamos valstybės narės teisę.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios priemonės, naudotinas garantuoti mokėjimams užtikrinti specialiosios procedūros taikymo atveju, patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Pasibaigus nustatytam importo ar eksporto muto sumos mokėjimo laikotarpiui prie šios sumos pridedami delspinigiai, kurie skaičiuojami už laiką nuo minėto laikotarpio pabaigos iki muto sumokėjimo dienos.

Delspinigių norma turi būti lygi palūkanų normai, kurią Europos centrinis bankas pritaikė savo paskiausiai pagrindinei refinansavimo operacijai, atliktai prieš atitinkamo pusmečio pirmą kalendorinę dieną („referencinei normai“), padidintai dviem procentiniais punktais.

Trečiajame ekonominės ir pinigų sąjungos etape nedalyvaujančioje valstybėje narėje pirmiau minėta referencinė norma turi būti lygi atitinkamai jos nacionalinio centrinio banko nustatyta palūkanų normai. Šiuo atveju referencinė norma, galiojanti atitinkamo pusmečio pirmą kalendorinę dieną, taikoma kitą pusmetį.

3. Jeigu apie skolos muitinei sumą buvo pranešta pagal 67 straipsnio 3 dalį, delspinigiai už importo ar eksporto muto sumą skaičiuojami nuo tos dienos, kai atsirado skola muitinei, iki pranešimo apie ją dienos.

Delspinigių norma už skolą nustatoma pagal 2 dalį.

4. Muitinė gali nereikalauti, kad būtų mokami delspinigiai, kai remiantis dokumentais pagrįstu skolininko būklės įvertinimu pripažįstama, kad delspinigių sumokėjimas jam sukeltų rimtų ekonominių arba socialinių sunkumų.

5. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios atvejus, apibrėžtus laikotarpiams ir pinigų sumomis, kai muitinė gali neskaičiuoti delspinigių už skolą, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3 skirsnis

Importo arba eksporto maito sumos grąžinimas ir atsisakymas ją išieškoti

79 straipsnis

Grąžinimas ir atsisakymas išieškoti

1. Laikantis šiame skirsnyje nustatytų sąlygų importo arba eksporto maito sumos, viršijančios tam tikrą dydį, grąžinamos arba atsisakomos išieškoti šiais pagrindais:

- a) esant importo ar eksporto maito sumų permokoms;
- b) prekėms turint defektų arba neatitinkant sutarties sąlygų;
- c) kompetentingoms institucijoms padarius klaidą;
- d) siekiant teisingumo.

Be to, importo ar eksporto maito suma grąžinama, kai ją sumokėjęs atitinkama muitinės deklaracija buvo pripažinta negaliojančia pagal 114 straipsnį.

2. Laikantis sprendimų priėmimo kompetenciją reglamentuojančių taisyklių, muitinė, per 84 straipsnio 1 dalyje nurodytus laikotarpius pati nustačiusi, kad importo arba eksporto maito suma grąžintina arba atsisakytina ją išieškoti pagal 80, 82 arba 83 straipsnius, ji tą sumą grąžina arba atsisako ją išieškoti savo iniciatyva.

3. Maito sumos negrąžinamos ar neatsisakoma jų išieškoti, jeigu padėtis, dėl kurios buvo pranešta apie skolą muitinei, susidarė dėl skolininko įvykdytos apgaulės.

4. Maitus grąžinanti muitinė nemoka jokių palūkanų.

Tačiau palūkanos mokamos, jeigu sprendimas dėl maito grąžinimo neįgyvendinamas per tris mėnesius nuo jo priėmimo dienos, išskyrus atvejus, kai šio termino nesilaikyta dėl nuo muitinės nepriklausančių priežasčių.

Tokiais atvejais palūkanos mokamos nuo tos dienos, kurią baigėsi trijų mėnesių laikotarpis, iki maito grąžinimo dienos. Palūkanų norma nustatoma pagal 77 straipsnį.

5. Kompetentingai institucijai per klaidą priėmus sprendimą grąžinti maito sumą arba atsisakyti ją išieškoti pirminė skola muitinei atsiranda iš naujo, jeigu nesuėjęs 68 straipsnyje nustatytas jos senaties terminas.

Tokiais atvejais pagal 4 dalies antrą pastraipą sumokėtos palūkanos turi būti grąžintos.

80 straipsnis

Permokėtų arba su perviršiu apskaičiuotų importo ar eksporto maito sumų grąžinimas ir atsisakymas išieškoti

Importo arba eksporto maito suma grąžinama arba atsisakoma ją išieškoti, kai pranešus apie pirminę skolą muitinei paaiškėja, kad ją atitinkanti maito suma viršija mokėtiną sumą, arba kai apie skolą muitinei skolininkui buvo pranešta nesilaikant 67 straipsnio 1 dalies c arba d punktų.

81 straipsnis

Defektų turinčios arba sutarties sąlygų neatitinkančios prekės

1. Importo maito suma grąžinama arba atsisakoma ją išieškoti, jeigu pranešimas apie skolą muitinei yra susijęs su prekėmis, kurių importuotojas atsisakė dėl to, kad jų išleidimo metu jos turėjo defektų arba neatitiko sutarties, pagal kurią buvo importuotos, sąlygų.

Defektų turinčiomis prekėmis taip pat laikomos prekės, kurios buvo sugadintos iki jų išleidimo.

2. Importo maito grąžinami arba atsisakoma juos išieškoti, jeigu prekės nebuvo naudojamos, išskyrus pirminių jų naudojimo etapą, būtina prekių turimiems trūkumams arba neatitikimui sutarties sąlygoms nustatyti, ir jeigu jos eksportuojamos iš Bendrijos maito teritorijos.

3. Suinteresuoto asmens prašymu muitinė leidžia vietoj prekių eksporto įforminti jų laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, įskaitant atvejus, kai to reikia prekėms sunaikinti, arba išorinio tranzito, maitinio sandėliavimo ar laisvosios zonos procedūrą.

82 straipsnis

Grąžinimas arba atsisakymas išieškoti dėl kompetentingų institucijų klaidos

1. 79 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 80, 81 bei 83 straipsniuose nenurodytais atvejais importo ar eksporto maito suma grąžinama arba atsisakoma ją išieškoti, jeigu pranešus apie pirminę skolą muitinei paaiškėja, kad dėl kompetentingų institucijų padarytos klaidos šią skolą atitinkanti maito suma yra mažesnė už mokėtiną sumą, ir jeigu įvykdytos šios sąlygos:

- a) skolininkas pagrįstai negalėjo pastebėti tos klaidos;
- b) skolininkas veikė sąžiningai.

2. Jeigu lengvatinis režimas prekėms taikomas pagal administracinio bendradarbiavimo sistemą, kurioje dalyvauja Bendrijos maito teritorijai nepriklausiančios šalies ar teritorijos institucijos, šioms institucijoms išdavus neteisingą sertifikatą, toks išdavimas laikomas klaida, kurios 1 dalies a punkto prasme pagrįstai nebuvo galima pastebėti.

Tačiau neteisingo sertifikato išdavimas nelaikomas klaida, jeigu sertifikatas buvo išduotas neteisingų eksportuotojo pateiktų faktų pagrindu, išskyrus tuos atvejus, kai yra aišku, kad sertifikatą išdavusios institucijos žinojo arba turėjo žinoti, kad prekės neatitiko lengvatinio režimo taikymo reikalavimų.

Laikoma, kad skolininkas veikė sąžiningai, jeigu jis gali parodyti, jog visą laiką, kol buvo vykdomos atitinkamos prekybos operacijos, jis deramai stengėsi užtikrinti visų lengvatinio režimo taikymo reikalavimų laikymąsi.

Skolininkas negali remtis sąžiningo veikimo argumentu, jeigu Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* yra paskelbusi pranešimą, kuriame nurodyta, jog yra pagrindo abejoti tinkamu lengvatinių susitarimų taikymu atitinkamoje lengvatomis besinaudojančioje šalyje ar teritorijoje.

83 straipsnis

Gražinimas ir atsisakymas išieškoti siekiant teisingumo

79 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 80, 81 bei 82 straipsniuose nenurodytais atvejais importo ar eksporto maito suma gražinama arba atsisakoma ją išieškoti siekiant teisingumo, jei skola maitinei yra atsiradusi susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, kurias vertinant skolininkui negalima priskirti apgaulės arba akivaizdaus aplaidumo požymių.

84 straipsnis

Gražinimo arba atsisakymo išieškoti tvarka

1. Prašymai gražinti maitus ar atsisakyti juos išieškoti pagal 79 straipsnį pateikiami atitinkamai maitinės įstaigai tokiais terminais:

- muitų permokos arba apskaičiavimo su perviršiu, kompetentingos institucijos klaidos arba teisingumo siekimo atveju – per trejus metus nuo pranešimo apie skolą maitinei dienos;
- defektų turinčių arba sutarties sąlygų neatitinkančių prekių atveju – per vienerius metus nuo pranešimo apie skolą maitinei dienos;
- maitinės deklaracijos pripažinimo negaliojančia atveju – per deklaracijų pripažinimo negaliojančiomis taisyklėse nurodytą terminą.

Pirmos pastraipos a ir b punktuose nurodyti terminai pratęsimi, jei pareiškėjas pateikia įrodymų, jog per nustatytą terminą jis negalėjo pateikti prašymo dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure*.

2. Jeigu pranešimas apie skolą maitinei apskundžiamas pagal 23 straipsnį, šio straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto atitinkamo laikotarpio skaičiavimas sustabdomas nuo skundo pateikimo dienos iki skundo išnagrinėjimo.

85 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio skirsnio įgyvendinimo priemones. Šiomis priemonėmis visų pirma nustatomi atvejai, kai Komisija,

laikydama 184 straipsnio 3 dalyje nurodytos valdymo procedūros, turi nuspręsti, ar pagrįstai gražinta importo ar eksporto maito suma arba atsisakyta ją išieškoti.

4 SKYRIUS

Skolos maitinei išnykimas

86 straipsnis

Išnykimas

1. Nepažeidžiant 68 straipsnio ir galiojančių nuostatų, susijusių su importo ar eksporto maito sumos, atitinkančios skolą maitinei, neišieškojimu teismo keliu pripažinus skolininką nemokiu, importo arba eksporto skola maitinei išnyksta kiekvienu iš šių atvejų:

- kai sumokama importo arba eksporto maito suma;
- kai, atsižvelgiant į 4 dalį, atsisakoma išieškoti importo ar eksporto maito sumą;
- kai pripažįstama negaliojančia maitinės deklaracija, kuria prekės buvo deklaruotos maitinės procedūrai, dėl kurios taikymo atsiranda prievolė sumokėti maitus, įforminti;
- kai importo arba eksporto maitais apmokestinamos prekės konfiskuojamos;
- kai importo arba eksporto maitais apmokestinamos prekės sulaikomos ir tuo pat metu arba vėliau konfiskuojamos;
- kai importo ir eksporto maitais apmokestinamos prekės maitinei prižiūrint sunaikinamos arba perduodamos valstybės nuosavybėn;
- kai prekių dingimo arba maitų teisės aktais nustatytų prievolių neįvykdymo priežastis yra visiškas minėtų prekių sunaikinimas arba negražinamas praradimas, nulemtas prekių rūšiai būdingų ypatumų, nenumatytų aplinkybių, *force majeure* arba maitinės duotų nurodymų; taikant šį punktą, prekės laikomos negražinamai prarastomis tada, kai jų nebepali panaudoti joks asmuo;
- kai skola maitinei yra atsiradusi pagal 46 arba 49 straipsnį ir įvykdomos šios sąlygos:
  - reikalavimų nesilaikymas, dėl kurio atsirado skola maitinei, neturėjo didelės įtakos teisingam atitinkamos maitinės procedūros taikymui ir negali būti laikomas bandymu apgauti;
  - vėliau atliekami visi formalumai, būtini su atitinkamomis prekėmis susijusiai situacijai sureguliuoti;

- i) kai muitinei leidus eksportuojamos prekės, kurios buvo išleistos į laisvą apyvartą dėl jų galutinio vartojimo neapmokestinus maitu ar pritaikius sumažintą importo maito normą;
- j) kai ji yra atsiradusi pagal 45 straipsnį ir negaliojančiais pripažįstami formalumai, atlikti siekiant taikyti tame straipsnyje nurodytą lengvatinį maitų tarifų režimą;
- k) kai, atsižvelgiant į šio straipsnio 5 dalį, skola muitinei yra atsiradusi pagal 46 straipsnį ir muitinei pateikiami jai priimtini įrodymai, kad prekės nebuvo naudojamos arba suvartotos, o eksportuotos iš Bendrijos maitų teritorijos.
2. Tačiau nepaisant to, 1 dalies d punkte nurodyto konfiskavimo atveju, sankcijų už maitų teisės aktų pažeidimus taikymo tikslais skola muitinei laikoma neišnykusia, jeigu pagal valstybės narės teisę maitai ar skola muitinei laikomi pagrindu taikyti sankcijas.
3. Jeigu pagal 1 dalies g punktą išnyksta skola muitinei, susijusi su prekėmis, kurios buvo išleistos į laisvą apyvartą dėl jų galutinio vartojimo neapmokestinus maitu arba pritaikius sumažintą importo maito normą, laužas arba atliekos, likę po tokių prekių sunaikinimo, laikomi ne Bendrijos prekėmis.
4. Jeigu importo ar eksporto maito sumą, atitinkančią skolą muitinei, privalo sumokėti keli asmenys ir maitus atsisakoma išieškoti, skola muitinei išnyksta tik tam asmeniui ar asmenims, iš kurių buvo atsisakyta išieškoti maitus.
5. 1 dalies k punkte nurodytu atveju skola muitinei neišnyksta bandžiusiam apgauti asmeniui ar asmenims.
6. Jeigu skola muitinei yra atsiradusi pagal 46 straipsnį, ji išnyksta asmeniui, kurio veiksniuose nebuvo bandymo apgauti ir kuris padėjo kovoti su sukčiavimu.
7. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

Į BENDRIJOS MUITŲ TERITORIJĄ ĮVEŽTOS PREKĖS

1 SKYRIUS

Įvežimo bendroji deklaracija

87 straipsnis

Prievolė pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją

1. Į Bendrijos maitų teritoriją įvežtos prekės, išskyrus laikinai įvežamas transporto priemones, transporto priemones, vykstančias tik per Bendrijos maitų teritorijai priklausančius teritorinius

vandeniu arba oro erdvę be sustojimo toje teritorijoje, bei tokio-
mis transporto priemonėmis vežamas prekes, turi būti nurodytos
įvežimo bendrojoje deklaracijoje.

2. Išskyrus atvejus, kai maitų teisės aktuose nustatyta kitaip, įvežimo bendroji deklaracija pateikiama kompetentingai muitinės įstaigai prieš įvežant prekes į Bendrijos maitų teritoriją.

Muitinė gali leisti vietoj įvežimo bendrosios deklaracijos pateikti pranešimą ir suteikti prieigą prie įvežimo bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

3. Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, nustatančios:

- a) šio straipsnio 1 dalyje nenurodytus atvejus, kai galima netaikyti reikalavimo pateikti įvežimo bendrąją deklaraciją arba pakeisti šio reikalavimo turinį, ir sąlygas, kuriomis jis gali būti netaikomas ar pakeistas;
- b) įvežimo bendrosios deklaracijos pateikimo termino arba termino, iki kurio turi būti užtikrintas jos prieinamumas, prieš įvežant prekes į Bendrijos maitų teritoriją;
- c) taisykles, apibrėžiančias b punkte nurodytam terminui taikytinas išimtis ir pakeitimus;
- d) kompetentingos muitinės įstaigos, kuriai pateikiama įvežimo bendroji deklaracija arba užtikrinamas jos prieinamumas ir kurioje turi būti atlikta rizikos analizė bei su rizika susijęs įrašų tikrinimas, nustatymo taisykles,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

Tvirtinant šias priemones, atsižvelgiama į:

- a) ypatingas aplinkybes;
- b) šių priemonių taikymą tam tikroms prekių srautų rūšims, vežimo būdams ar ekonominių operacijų vykdytojams;
- c) tarptautinius susitarimus, kuriuose numatytos specialios saugumo priemonės.

88 straipsnis

Pateikimas ir atsakingas asmuo

1. Įvežimo bendroji deklaracija pateikiama elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis. Gali būti naudojama verslo, uostų arba transporto informacija, jeigu joje yra duomenys, būtini pateikti įvežimo bendrojoje deklaracijoje.

Susiklosčius ypatingoms aplinkybėms muitinė gali priimti popieriuje surašytas įvežimo bendrąsias deklaracijas, jeigu joms taikomos tokios pačios rizikos valdymo priemonės, kokios yra taikomos įvežimo bendrosioms deklaracijoms, pateiktoms naudojantis elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis, ir jeigu galima įvykdyti keitimosi tokiais duomenis su kitomis muitinės įstaigomis reikalavimus.

2. Įvežimo bendrąją deklaraciją pateikia asmuo, kuris įveža prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba prisiima atsakomybę už tų prekių vežimą į tą teritoriją.

3. Nepriklausomai nuo 2 dalyje nurodyto asmens prievolių, vietoj jo įvežimo bendrąją deklaraciją gali pateikti vienas iš šių asmenų:

- a) importuotojas arba gavėjas, arba kitas asmuo, kurio vardas arba kurio interesais veikia 2 dalyje nurodytas asmuo;
- b) bet kuris asmuo, galintis pateikti atitinkamas prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba užtikrinti, kad jos būtų pateiktos.

4. Jeigu įvežimo bendrąją deklaraciją pateikia ne transporto priemonės, kuria prekės įvežamos į Bendrijos muitų teritoriją, naudotojas, bet kitas asmuo, minėtas transporto priemonės naudotojas manifesto, išsiuntimo pranešimo arba krovinio aprašo, kuriuose pateikiama informacija, leidžianti identifikuoti visas gabenamas prekes, kurios turi būti nurodytos įvežimo bendrojoje deklaracijoje, forma atitinkamai muitinės įstaigai pateikia pranešimą apie atvykimą.

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, nustato priemones, apibrėžiančias informaciją, kuri turi būti pateikiama pranešime apie atvykimą.

1 dalis *mutatis mutandis* taikoma šios dalies pirmoje pastraipoje nurodytam pranešimui apie atvykimą.

89 straipsnis

Įvežimo bendrosios deklaracijos taisymas

1. Įvežimo bendrąją deklaraciją pateikusio asmens prašymu jam gali būti leista pataisyti vieną ar daugiau jau pateiktos deklaracijos duomenų elementų.

Tačiau jokių pataisymų neleidžiama daryti po to, kai:

- a) muitinė pranešė įvežimo bendrąją deklaraciją pateikusiam asmeniui, kad ketina patikrinti prekes;
- b) muitinė nustatė, kad atitinkami duomenys yra neteisingi; arba

c) muitinė leido išvežti prekes iš jų pateikimo vietos.

2. Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, nustatančios šio straipsnio 1 dalies c punkto išimtis, apibrėžiančios visų pirma:

- a) kriterijus, pagal kuriuos nustatomi bendrosios deklaracijos taisymo po prekių išvežimo pagrindai;
- b) duomenų elementus, kuriuos galima taisyti;
- c) terminą po prekių išvežimo, per kurį galima leisti taisyti,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

90 straipsnis

Įvežimo bendrąją deklaraciją pakeičianti muitinės deklaracija

Kompetentinga muitinės įstaiga gali nereikalauti, kad būtų pateikta įvežimo bendroji deklaracija, jeigu nepasibaigus 87 straipsnio 3 dalies b punkto pirmoje pastraipoje nurodytam terminui, atitinkamos prekės deklaruojamos pateikiant muitinės deklaraciją. Šiuo atveju muitinės deklaracijoje nurodomi bent tie duomenys, kuriuos būtina pateikti įvežimo bendrojoje deklaracijoje. Kol muitinės deklaracija nepriimama pagal 112 straipsnį, ji laikoma turinčia įvežimo bendrosios deklaracijos statusą.

2 SKYRIUS

Prekių atvežimas

1 skirsnis

Prekių įvežimas į Bendrijos muitų teritoriją

91 straipsnis

Muitinės priežiūra

1. Į Bendrijos muitų teritoriją įvežtos prekės nuo jų įvežimo yra muitinės priežiūros ir gali būti jos tikrinamos. Kai taikytina, joms taikomi draudimai ir apribojimai, pagrįsti, *inter alia*, visuomenės dorovės, viešosios tvarkos arba visuomenės saugumo, žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatos bei gyvybės apsaugos, aplinkos apsaugos, nacionalinių meno, istorijos ar archeologijos vertybių apsaugos, pramoninės ar komercinės nuosavybės apsaugos reikalavimais, įskaitant narkotinių medžiagų pirmtakų (prekursorių), tam tikras intelektinės nuosavybės teises pažeidžiančių prekių ir į Bendriją įvežamų grynųjų pinigų kontrolės reikalavimus, o jų atžvilgiu įgyvendinamos žuvų išteklių apsaugos bei valdymo priemonės ir prekybos politikos priemonės.

Tos prekės taip prižiūrimos tol, kol nustatomas jų muitinis statusas, ir negali būti paimtos iš muitinės priežiūros be muitinės leidimo.

Nepažeidžiant 166 straipsnio, nustačius Bendrijos prekių muitinį statusą tos prekės toliau muitinės nebeprižiūrimos.

Ne Bendrijos prekės muitinės prižiūrimos tol, kol pasikeičia jų muitinis statusas arba kol jos reeksportuojamos arba sunaikinamos.

2. Muitinės prižiūrimų prekių turėtojas gali, muitinei leidus, bet kuriuo metu tas prekes patikrinti arba paimti jų pavyzdžius, visų pirma jeigu to reikia jų tarifiniam klasifikavimui, muitinei vertei arba muitiniam statusui nustatyti.

92 straipsnis

Pristatymas į tinkamą vietą

1. Asmuo, kuris įveža prekes į Bendrijos muitų teritoriją, vykdamas muitinės nurodytu maršrutu ir, jeigu muitinė duoda nurodymų, jų laikydamasis, nedelsdamas jas pristato į muitinės nurodytą muitinės įstaigą arba į kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą, arba į laisvąją zoną.

Į laisvąją zoną vežamos prekės į tą laisvąją zoną nuvežamos tiesiogiai jūrų arba oro transportu arba, jei vežama sausuma, nevažant jų per kitą Bendrijos muitų teritorijos dalį, jeigu laisvoji zona ribojasi su valstybės narės ir trečiosios šalies sausumos siena.

Prekės muitinei pateikiamos pagal 95 straipsnį.

2. Bet kuris asmuo, prisiimantis atsakomybę už prekių vežimą po to, kai jos įvežamos į Bendrijos muitų teritoriją, tampa atsakingu už 1 dalyje nustatytos prievolės vykdymą.

3. Prekėms, kurias pagal susitarimą, sudarytą su atitinkama Bendrijai nepriklausančia šalimi ar teritorija, valstybės narės muitinė gali tikrinti dar jų neįvežus į Bendrijos muitų teritoriją taikoma ta pati tvarka, kaip ir į Bendrijos muitų teritoriją įvežtoms prekėms.

4. 1 dalis neužkerta kelio taikyti specialias nuostatas, taikomas laiškam, atvirukams ir spaudiniams ir jų elektroniniams ekvivalentams, laikomiems kitose laikmenose, arba keleivių vežamoms prekėms, pasienio zonoje, vamzdynais ar laidais gabenamoms prekėms bei kitokiam ekonomiškai nereikšmingam gabenimui,

jeigu tai neigiamai nepaveikia muitinės priežiūros ir muitinio tikrinimo galimybių.

5. 1 dalis netaikoma transporto priemonėms, vykstančioms tik per Bendrijos muitų teritorijai priklausančius teritorinius vandenis arba oro erdvę be sustojimo toje teritorijoje, bei tokiomis transporto priemonėmis vežamoms prekėms.

93 straipsnis

Bendrijos vidaus susisiekimas oro ir jūrų transportu

1. 87–90 straipsniai, 92 straipsnio 1 dalis ir 94–97 straipsniai netaikomi prekėms, kurios buvo laikinai išvežtos iš Bendrijos muitų teritorijos jas gabenant tarp dviejų šioje teritorijoje esančių vietų jūra arba oru, jeigu vežimas buvo vykdomas tiesioginiu maršrutu ir oro ar reguliariu laivybos reisui, be sustojimo už Bendrijos muitų teritorijos ribų.

2. Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, nustatančios specialias vežimo oro ir reguliariais laivybos reisiais paslaugų nuostatas, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

94 straipsnis

Vežimas susiklosčius ypatingoms aplinkybėms

1. Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* 92 straipsnio 1 dalyje nustatytos prievolės neįmanoma įvykdyti, asmuo, privalantis įvykdyti tą prievolę, arba bet kuris kitas minėto asmens interesais veikiantis asmuo nedelsdamas informuoja muitinę apie susidariusią padėtį. Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* prekės nėra visiškai prarastos, muitinė taip pat informuojama apie tikslią jų buvimo vietą.

2. Jeigu dėl nenumatytų aplinkybių arba *force majeure* laivas arba orlaivis, kuriam taikoma 92 straipsnio 5 dalis, yra priverstas laikinai įplaukti į Bendrijos muitų teritorijoje esantį uostą arba nusileisti šioje teritorijoje, o 92 straipsnio 1 dalyje nustatytos prievolės neįmanoma įvykdyti, asmuo, įplukdęs laivą į Bendrijos muitų teritoriją arba nutupdęs orlaivį šioje teritorijoje, arba bet kuris kitas to asmens interesais veikiantis asmuo nedelsdamas informuoja muitinę apie susidariusią padėtį.

3. Muitinė nustato priemones, kurių reikia imtis siekiant sudaryti galimybes vykdyti 1 dalyje nurodytų prekių arba laivo ar orlaivio bei juose esančių prekių, muitinės priežiūrą susidarius 2 dalyje nurodytoms aplinkybėms, ir siekiant, esant reikalui, užtikrinti, kad šios prekės būtų vėliau pristatytos į muitinės įstaigą arba į kitą muitinės nustatytą arba patvirtintą vietą.

2 skirsnis

Prekių pateikimas, iškrovimas ir tikrinimas

95 straipsnis

Prekių pateikimas muitinei

1. Į Bendrijos muitų teritoriją įvežtas prekes, po to, kai jos atvežamos į nurodytą muitinės įstaigą ar kitą muitinės nustatytą ar patvirtintą vietą, arba į laisvąją zoną, muitinei nedelsdamas pateikia vienas iš šių asmenų:

- a) į Bendrijos muitų teritoriją prekes įvežęs asmuo;
- b) asmuo, kurio vardu arba kurio interesais veikia prekes į tą teritoriją įvežęs asmuo;
- c) asmuo, priėmęs atsakomybę už prekių vežimą po to, kai jos bus įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją.

2. Nepriklausomai nuo 1 dalyje nurodyto asmens prievolės, vietoj jo prekes muitinei gali pateikti vienas iš šių asmenų:

- a) bet kuris asmuo, kuris nedelsdamas pateikia prekes muitinės procedūrai įforminti;
- b) asmuo, kuriam išduotas leidimas turėti prekių sandėlį arba bet kuris laisvojoje zonoje savo veiklą vykdančias asmuo.

3. Prekes muitinei pateikiantis asmuo nurodo dėl tų prekių pateiktą įvežimo bendrąją deklaraciją arba muitinės deklaraciją.

4. 1 dalis neužkerta kelio taikyti specialias nuostatas, taikomas laiškam, atvirukams ir spaudiniams bei jų elektroniniams atitikmenims, laikomiems kitose laikmenose, arba keleivių vežamoms prekėms, pasienio zonose, vamzdynais ar laidais gabenamoms prekėms bei kitokiam ekonomiškai nereikšmingam gabenimui, jeigu tai neigiamai nepaveikia muitinės priežiūros ir muitinio tikrinimo galimybių.

96 straipsnis

Prekių iškrovimas ir tikrinimas

1. Prekės iškraunamos iš jas vežančių transporto priemonių arba perkraunamos į kitas transporto priemones tik muitinei leidus ir tik muitinės nustatytoje arba patvirtintoje vietoje.

Tačiau tokį leidimą gauti neprivaloma neišvengiamo pavojaus atveju, kai būtina nedelsiant iškrauti visas prekes arba jų dalį. Tokiu atveju apie tai nedelsiant informuojama muitinė.

2. Muitinė, norėdama patikrinti prekes, paimti jų pavyzdžių arba patikrinti jas vežančias transporto priemones, gali bet kuriuo metu pareikalauti iškrauti ir išpakuoti prekes.

3. Muitinei pateiktos prekės negali būti paaimamos iš jų pateikimo vietos be muitinės leidimo.

3 skirsnis

Po prekių pateikimo atliekami formalumai

97 straipsnis

Prievolė ne Bendrijos prekėms įforminti muitinės procedūrai

1. Nepažeidžiant 125 ir 127 straipsnių, muitinei pateiktoms ne Bendrijos prekėms įforminama muitinės procedūra.

2. Jeigu nenustatyta kitaip, deklarantas gali, neatsižvelgdamas į prekių rūšį, kiekį ar jų kilmės, išsiuntimo arba paskirties šalį, savo nuožiūra ir atitinkamai procedūrai taikomomis sąlygomis pasirinkti muitinės procedūrą, kurią jis toms prekėms norėtų įforminti.

98 straipsnis

Prekės, kurios laikomos laikinai saugomomis

1. Išskyrus atvejus, kai prekėms iš karto įforminama muitinės procedūra priėmus jai įforminti pateiktą muitinės deklaraciją, arba kai prekės įvežamos į laisvąją zoną, laikoma, kad muitinei pateiktoms ne Bendrijos kilmės prekėms įformintas laikinasis saugojimas pagal 151 straipsnį.

2. Nepažeidžiant 87 straipsnio 2 dalyje nustatytos prievolės ir jos taikymo išimčių arba atleidimo nuo šios prievolės, nustatytų patvirtinus priemones, numatytas 87 straipsnio 3 dalyje, paaiškėjus, kad ne Bendrijos prekės buvo pateiktos muitinei jų nenurodžius įvežimo bendrojoje deklaracijoje, prekių turėtojas nedelsdamas pateikia šią deklaraciją.

4 skirsnis

Prekės, atvežtos įforminus tranzito procedūrą

99 straipsnis

Atleidimas nuo prievolių, kai prekės atvežamos taikant tranzito procedūrą

92 straipsnis, išskyrus jo 1 dalies pirmą pastraipą, ir 95–98 straipsniai netaikomi, jeigu į Bendrijos muitų teritoriją įvežamoms prekėms jau įforminta tranzito procedūra.

100 straipsnis

Nuostatos, taikomos ne Bendrijos prekėms užbaigus tranzito procedūrą

Ne Bendrijos prekėms, gabenamoms įforminus tranzito procedūrą, kai šios prekės pateikiamos Bendrijos muitų teritorijoje esančiai paskirties muitinės įstaigai laikantis tranzito procedūros taikymo tvarką reglamentuojančių taisyklių.

V ANTRAŠTINĖ DALIS

**BENDROSIOS TAISYKLĖS, SUSIJUSIOS SU MUITINIŲ
STATUSU, MUITINĖS PROCEDŪROS ĮFORMINIMU PREKĖMS,
TIKRINIMU, IŠLEIDIMU IR DISPONAVIMU PREKĖMIS**

1 SKYRIUS

Prekių muitinis statusas

101 straipsnis

Prielaida, kad prekės turi Bendrijos prekių muitinį statusą

1. Nepažeidžiant 161 straipsnio, laikoma, kad visos Bendrijos muitų teritorijoje esančios prekės turi Bendrijos prekių muitinį statusą, išskyrus atvejus, kai nustatoma, kad jos nėra Bendrijos prekės.

2. Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, nustatančios:

- a) atvejus, kai šio straipsnio 1 dalyje nurodyta prielaida netaikoma;
- b) Bendrijos prekių muitinio statuso nustatymo būdus;
- c) atvejus, kai prekės, išgautos tik Bendrijos muitų teritorijoje, neturi Bendrijos prekių muitinio statuso, jeigu jos išgautos iš prekių, kurioms įforminta išorinio tranzito procedūra, saugojimo procedūra, laikinojo įvežimo procedūra arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūra;

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

102 straipsnis

Bendrijos prekių muitinio statuso praradimas

Bendrijos prekės tampa ne Bendrijos prekėmis šiais atvejais:

- a) kai jos išvežamos iš Bendrijos muitų teritorijos, jeigu netaikomos vidinio tranzito taisyklės arba pagal 103 straipsnį nustatytos priemonės;
- b) kai joms įforminama išorinio tranzito procedūra, saugojimo procedūra arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, jeigu muitų teisės aktai tai leidžia;
- c) kai joms įforminama galutinio vartojimo procedūra, ir jos vėliau arba perduodamos valstybės nuosavybėn, arba sunaikinamos ir po jų sunaikinimo lieka atliekų;

- d) kai prekės išleisus jų išleidimui į laisvą apyvartą įforminta deklaracija taikant priemones, patvirtintas laikantis 114 straipsnio 2 dalies antros pastraipos, pripažįstama negaliojančia.

103 straipsnis

Laikiniai iš muitų teritorijos išvežamos Bendrijos prekės

Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, nustatančios sąlygas, kurių laikantis Bendrijos prekės gali būti gabenamos iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą ir laikinai išvežamos iš tos teritorijos neįforminus joms muitinės procedūros ir nesikeičiant jų muitiniam statusui, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2 SKYRIUS

Muitinės procedūros įforminimas prekėms

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

104 straipsnis

Prekių deklaravimas muitinei ir Bendrijos prekių muitinės priežiūra

1. Visos prekės, kurioms norima įforminti muitinės procedūrą, išskyrus laisvosios zonos procedūrą, deklaruojamos atitinkamai procedūrai įforminti.

2. Bendrijos prekės, deklaruotos eksporto, vidinio Bendrijos tranzito ar laikinojo išvežimo perdirbti procedūrai įforminti, yra muitinės prižiūrimos nuo 1 dalyje nurodytos deklaracijos priėmimo iki jų išvežimo iš Bendrijos muitų teritorijos, perdavimo valstybės nuosavybėn, sunaikinimo arba iki joms įformintos muitinės deklaracijos pripažinimo negaliojančia.

105 straipsnis

Kompetentingos muitinės įstaigos

1. Jeigu Bendrijos teisės aktuose nenustatyta kitaip, valstybės narės nustato jų teritorijoje esančių įvairių muitinės įstaigų išdėstymą ir kompetenciją.

Valstybės narės užtikrina, kad būtų nustatytas tų įstaigų oficialus darbo laikas, kuris, atsižvelgus į prekių gabenimo ir prekių pobūdį bei į muitinės procedūras, kurios toms prekėms turi būti įforminamos, būtų pagrįstas ir tinkamas, nekludantis tarptautinio prekių gabenimo srautui ir jo netrikdantis.

2. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina priemones, apibrėžiančias įvairius kompetentingų muitinės įstaigų vaidmenis ir atsakomybę, visų pirma, kurios veikia kaip:

- a) įvežimo, importo, eksporto ar išvežimo muitinės įstaigos;
- b) muitinės įstaigos, atliekančios formalumus, susijusius su muitinės procedūros įforminimu prekėms;
- c) muitinės įstaigos, suteikiančios leidimus ir prižiūrinčios muitinės procedūrų atlikimą.

106 straipsnis

Centralizuotas muitinis įforminimas

1. Muitinė gali leisti asmeniui pateikti jo įsisteigimo vietą aptarnaujančiai muitinės įstaigai muitinės deklaraciją, kuria deklaruojamos prekės, pateiktos muitinei kitoje muitinės įstaigoje, arba užtikrinti, kad ta deklaracija būtų priinama įsisteigimo vietą aptarnaujančiai muitinės įstaigai. Tokiais atvejais laikoma, kad skola muitinei atsiranda toje muitinės įstaigoje, kuriai pateikiama muitinės deklaracija arba kuriai užtikrinama, kad ji būtų priinama.

2. Deklaracijos tikrinimo, importo ar eksporto muto sumos, atitinkančios bet kurią skolą muitinei, išieškojimo ir prekių išleidimo formalumus atlieka muitinės įstaiga, kuriai pateikiama muitinės deklaracija arba kuriai užtikrinama, kad ji būtų priinama.

3. Muitinės įstaiga, kuriai pateiktos prekės, neįtakojant patikrinimų, kuriuos ji pati gali atlikti saugumo ir saugos užtikrinimo tikslais, atlieka visus tikrinimus, pagrįstai prašomus atlikti tos muitinės įstaigos, kuriai pateikiama muitinės deklaracija arba kuriai užtikrinama, kad ji būtų priinama ir, atsižvelgdama į informaciją, gautą iš tos muitinės įstaigos, leidžia išleisti prekes.

4. Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, pirmiausia nustatančios taisyklės, susijusias su:

- a) 1 dalyje nurodyto leidimo suteikimu;
- b) atvejais, kai turi būti atliekama leidimų peržiūra;
- c) leidimo suteikimo sąlygomis;
- d) muitinės įstaigos, turinčios teisę suteikti leidimą, nustatymu;
- e) kai taikoma, konsultavimosi su kitomis muitinės įstaigomis ir informacijos teikimo joms tvarka;
- f) leidimo galiojimo sustabdymo ar leidimo atšaukimo sąlygomis;

g) susijusių kompetentingų muitinės įstaigų konkrečiais uždaviniais ir pareigomis, pirmiausia susijusiais su taikytinai tikrinimais;

h) formalumų atlikimo terminais ir formomis,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

Nustatant šias priemones atsižvelgiama:

- c punkto atžvilgiu, kai dalyvauja daugiau nei viena valstybė narė – ar pareiškėjas atitinka 14 straipsnyje nustatytus įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo statuso suteikimo kriterijus,
- d punkto atžvilgiu – į vietą, kurioje laikomi ar yra prieinami pagrindiniai muitinei reikalingi pareiškėjo apskaitos dokumentai, palengvinantys audito metodais pagrįstus tikrinimus, ir kurioje bus vykdoma bent dalis veiklos, kurios vykdymas numatomas leidimu.

107 straipsnis

Muitinės deklaracijų rūšys

1. Muitinės deklaracija pateikiama naudojantis elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis. Muitinė gali leisti, kad muitinės deklaracija būtų pateikiama padarant atitinkamus įrašus deklaranto apskaitos registruose, jeigu muitinė turi prieigą prie šių deklaranto elektroninės sistemos duomenų ir jeigu įvykdyti keitimai tokiais duomenimis su kitomis muitinės įstaigomis reikalavimai.

2. Kai tai numatyta muitų teisės aktuose, muitinė gali priimti popieriuje surašytą muitinės deklaraciją ar muitinės deklaraciją, pateiktą žodžiu arba bet kuriuo kitu veiksmu, kuriuo prekėms gali būti įforminta muitinės procedūra.

3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

2 skirsnis

Standartinės muitinės deklaracijos

108 straipsnis

Deklaracijos turinys ir ją papildantys dokumentai

1. Muitinės deklaracijose pateikiami visi duomenys, būtini taikant nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūras, kuriai įforminti deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką. Muitinės deklaracijos, pateiktos naudojantis elektroninių duomenų apdorojimo priemonėmis, turi būti patvirtintos elektroniniu parašu arba kita jų tikrumo patvirtinimo priemone. Popieriuje surašytos deklaracijos turi būti pasirašytos.

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina priemones, nustatančias išsamius reikalavimus, kuriuos turi atitikti muitinės deklaracijos.

2. Deklaracijos pateikimo metu užtikrinama, kad muitinei būtų prieinami deklaraciją papildantys dokumentai, būtini taikant nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūras, kuriai įforminti deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką.

3. Kai muitinės deklaracija pateikiama naudojantis elektroninių duomenų apdorojimo priemonėmis, muitinė gali leisti šiomis priemonėmis pateikti ir deklaraciją papildančius dokumentus. Muitinė gali sutikti, kad vietoj šių dokumentų pateikimo jai būtų suteikta prieiga prie atitinkamų duomenų, saugomų ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

Tačiau deklaranto prašymu muitinė gali leisti jam užtikrinti, kad minėti dokumentai jai būtų prieinami išleidus prekes.

4. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio 2 ir 3 dalių įgyvendinimo priemones.

3 skirsnis

Supaprastintos muitinės deklaracijos

109 straipsnis

Supaprastinta deklaracija

1. Muitinė leidžia bet kuriam asmeniui, įvykdžiusiam šio straipsnio 2 ir 3 dalių sąlygas, prekėms taikytinos muitinės procedūros įforminimui naudoti supaprastintą deklaraciją, kurioje gali nebūti tam tikrų 108 straipsnyje nurodytų duomenų ir prie jos nepridėtų tam tikrų ją papildančių dokumentų.

2. Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, susijusios su sąlygomis, kuriomis suteikiamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas leidimas, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti priemones, nustatančias supaprastintų muitinės deklaracijų specifikacijas.

110 straipsnis

Papildoma deklaracija

1. Jeigu pagal 109 straipsnio 1 dalį pateikiama supaprastinta deklaracija, deklarantas pateikia papildomą deklaraciją, kurioje nurodo papildomus duomenis, kuriuos reikia pateikti muitinės deklaracijoje atitinkamai muitinės procedūrai įforminti.

Papildoma deklaracija gali būti apibendrinta, periodinė arba suvestinė.

Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, nustatančios šios dalies pirmos pastraipos išimtis, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Papildoma deklaracija ir 109 straipsnio 1 dalyje nurodyta supaprastinta deklaracija laikomos vienu nedalomu dokumentu, kuris įsigalioja tą dieną, kai pagal 112 straipsnį priimama supaprastinta deklaracija.

Jeigu supaprastinta deklaracija laikomas įrašas deklaranto apskaitos registruose ir prieigos prie šių duomenų suteikimas muitinei, deklaracija įsigalioja prekių įtraukimo į apskaitos registrus dieną.

3. Taikant 55 straipsnį, vieta, kurioje, gavus leidimą, turi būti pateikta papildoma deklaracija, laikoma muitinės deklaracijos pateikimo vieta.

4 skirsnis

Visoms muitinės deklaracijoms taikomos nuostatos

111 straipsnis

Deklaraciją pateikiantis asmuo

1. Nepažeidžiant 110 straipsnio 1 dalies, muitinės deklaraciją gali pateikti bet kuris asmuo, kuris gali pateikti visus dokumentus, reikalingus taikant nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūrą, kuriai įforminti deklaruotos prekės, arba užtikrinti, kad šie dokumentai būtų prieinami. Šis asmuo taip pat turi galėti pateikti atitinkamas prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba užtikrinti, kad tos prekės jai būtų pateiktos.

Tačiau, jeigu dėl muitinės deklaracijos priėmimo konkrečiam asmeniui atsiranda tam tikrų prievolių, deklaraciją privalo pateikti pats asmuo arba jo atstovas.

2. Deklarantas turi būti įsisteigęs Bendrijos muitų teritorijoje. Tačiau nereikalaujama, kad Bendrijoje būtų įsisteigę šie deklarantai:

- asmenys, pateikiantys tranzito ar laikinojo įvežimo deklaraciją,
- nereguliariai prekes deklaruojantys asmenys, jeigu, muitinės nuomone, tai yra pagrįsta.

3. Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, nustatančios atvejus ir sąlygas, kai 2 dalyje nustatyti reikalavimai gali būti netaikomi, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

112 straipsnis

Deklaracijos priėmimas

1. Jei deklaracijos atitinka šiame skyriuje nustatytas sąlygas, ir jose nurodytos prekės buvo pateiktos muitinei arba muitinei pakanka įrodymų, kad ji galės atlikti tose deklaracijose nurodytų prekių muitinį tikrinimą, deklaracijas muitinė priima iš karto.

Jeigu deklaracija laikomas įrašas deklaranto apskaitos registruose ir priegos prie šių duomenų suteikimas muitinei, deklaracija laikoma priimta tuo momentu, kai prekės įtraukiamos į apskaitą. Nepažeidžiant deklaranto teisinių prievolių arba saugumo ir saugos tikrinimų taikymo, muitinė gali atleisti deklarantą nuo prievolės pateikti prekes arba užtikrinti, kad jos būtų prieinamos muitiniam patikrinimui.

2. Nepažeidžiant 110 straipsnio 2 dalies arba šio straipsnio 1 dalies antros pastraipos, jeigu muitinės deklaracija pateikiama ne tai pačiai muitinės įstaigai, kuriai pateiktos prekės, deklaracija priimama, kai įstaiga, kuriai pateiktos prekės, patvirtina, jog prekės prieinamos muitiniam patikrinimui.

3. Jeigu nenustatyta kitaip, muitinės deklaracijos priėmimo muitinėje data yra ta data, kuri turi būti naudojama taikant nuostatas, reglamentuojančias muitinės procedūras, kuriai įforminti deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, ir atliekant visus kitus importo ar eksporto formalumus.

4. Komisija, laikydamosi 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti priemones, nustatančias išsamias šio straipsnio įgyvendinimo taisykles.

113 straipsnis

Deklaracijos taisymas

1. Deklaranto prašymu jam gali būti leista pataisyti vieną arba daugiau muitinės priimtose deklaracijos duomenų elementų. Šie pakeitimai negali pakeisti deklaracijos tiek, kad ji galėtų būti taikoma ne toms prekėms, kurios iš pradžių buvo joje nurodytos.

2. Taisyti neleidžiama, jeigu leidimo tam buvo paprašyta po to, kai:

- a) muitinė pranešė deklarantui, kad ketina patikrinti prekes; arba
- b) muitinė nustatė, kad atitinkami duomenys yra neteisingi; arba

c) muitinė išleido prekes.

3. Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, nustatančios šio straipsnio 2 dalies c punkto išimtis, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

114 straipsnis

Deklaracijos pripažinimas negaliojančia

1. Deklaranto prašymu jau priimtą deklaraciją muitinė pripažįsta negaliojančia, jeigu jai pakanka įrodymų, kad:

- a) prekės turi būti nedelsiant pateiktos kitai muitinės procedūrai įforminti;

- b) susiklosčius ypatingoms aplinkybėms nebetikslinga prekėms įforminti muitinės procedūrą, kuriai įforminti jos buvo deklaruotos.

Tačiau jeigu muitinė yra pranešusi deklarantui apie savo ketinimą patikrinti prekes, prašymas pripažinti deklaraciją negaliojančia nepriimamas, kol šis tikrinimas neatliktas.

2. Deklaracija negali būti pripažinta negaliojančia išleidus prekes.

Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios šios dalies pirmos pastraipos išimtis, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

5 skirsnis

Kiti supaprastinimai

115 straipsnis

Muitinės deklaracijų surašymo supaprastinimas, taikomas prekėms, priskiriamoms skirtingoms muitų tarifo subpozicijoms

Jeigu prekių siuntą sudaro prekės, priskiriamos skirtingoms muitų tarifo subpozicijoms, ir jeigu surašant muitinės deklaraciją atskirai pateikti duomenis pagal kiekvieną iš šių prekių atitinkančią muitų tarifo subpoziciją reikėtų neproporcingai daug darbo ir išlaidų palyginti su taikytiniais importo muitais, deklaranto prašymu muitinė gali sutikti, kad visai prekių siuntai būtų taikomi importo muitai, apskaičiuoti pagal muitų tarifo subpoziciją, kuriai priskiriamoms prekėms taikoma didžiausia importo ar eksporto muto norma.

Komisija, laikydamosi 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

116 straipsnis

Muitinės formalumų ir tikrinimo supaprastinimas

1. Muitinė gali leisti naudotis ir kitais, šio skyriaus 3 skirsnyje nenumatytais muitinės formalumų ir tikrinimo supaprastinimais.

2. Priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, pirmiausia nustatančios taisykles, susijusias su:

- a) 1 dalyje nurodytų leidimų suteikimu;
- b) atvejais, kai turi būti atliekama leidimų peržiūra, ir sąlygomis, kai muitinė stebi jų naudojimą;
- c) leidimų suteikimo sąlygomis;

- d) sąlygomis, kai ekonominių operacijų vykdytojai gali būti leista atlikti tam tikrus muitinės formalumus, kuriuos paprastai atlieka muitinė, įskaitant savarankišką importo ir eksporto muitų apskaičiavimą, o muitinei prižiūrint – ir tam tikrą tikrinimą;
- e) muitinės įstaigos, turinčios teisę suteikti leidimus, nustatymu;
- f) jei taikoma, konsultavimusi su kitomis muitinėmis ir informacijos teikimo joms tvarka;
- g) leidimų galiojimo sustabdymo ar atšaukimo sąlygomis;
- h) susijusių kompetentingų muitinės įstaigų konkrečiais uždaviniais ir pareigomis, pirmiausia susijusiais su taikytiniais patikrinimais;
- i) formalumų atlikimo terminais ir formomis,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

Nustatant šias priemones atsižvelgiama:

- į muitinės formalumus ir tikrinimus, atliktinus užtikrinant saugumo ir saugos reikalavimų vykdymą, kai prekės įvežamos į Bendrijos muitų teritoriją ar iš jos išvežamos,
- pagal 25 straipsnio 3 dalį priimtas taisyklės,
- d punkto atžvilgiu – kai dalyvauja daugiau nei viena valstybė narė – pareiškėjas turi turėti įgaliojimo ekonominių operacijų vykdytojo statusą pagal 14 straipsnį,
- e punkto atžvilgiu – į vietą, kurioje laikomi ar prieinami pagrindiniai muitinei reikalingi pareiškėjo apskaitos registrai, palengvinantys audito metodais pagrįstus tikrinimus, ir kurioje bus vykdoma bent dalis veiklos, kurios vykdymas numatomas leidimu.

3 SKYRIUS

Prekių tikrinimas ir išleidimas

1 skirsnis

Tikrinimas

117 straipsnis

Muitinės deklaracijos tikrinimas

Tikrindama priimtoje muitinės deklaracijoje pateiktą duomenų teisingumą, muitinė gali:

- a) patikrinti deklaraciją ir visus ją papildančius dokumentus;

- b) reikalauti, kad deklarantas pateiktų kitus dokumentus;

- c) tikrinti prekes;

- d) imti prekių pavyzdžius analizei arba detaliam patikrinimui.

118 straipsnis

Prekių tikrinimas ir pavyzdžių ėmimas

1. Deklarantas arba, jo atsakomybe, kitas asmuo nuveža prekes į jų tikrinimo ir pavyzdžių ėmimo vietas, taip pat atlieka visas prekių tvarkymo operacijas, reikalingas tokiam tikrinimui arba pavyzdžių ėmimui. Patirtas išlaidas padengia deklarantas.

2. Deklarantas turi teisę dalyvauti ar būti atstovaujamas tikrinant prekes ir imant jų pavyzdžius. Muitinė, pagrįstai manydama, kad tai būtina, gali reikalauti, kad deklarantas arba jo atstovas dalyvautų tikrinant prekes ar imant jų pavyzdžius arba suteiktų muitinei pagalbą, būtiną tokiam tikrinimui arba pavyzdžių ėmimui palengvinti.

3. Jeigu pavyzdžiai imami laikantis galiojančių nuostatų, muitinė neprivalo už juos sumokėti arba kitaip kompensuoti jų paėmimą, tačiau apmoka pavyzdžių analizės arba tikrinimo išlaidas.

119 straipsnis

Dalinis prekių tikrinimas ir pavyzdžių ėmimas

1. Jeigu tikrinama tik dalis muitinės deklaracijoje nurodytų prekių arba imami tik dalies prekių pavyzdžiai, dalinio prekių tikrinimo arba pavyzdžių analizės ar tikrinimo rezultatai taikomi visoms toje deklaracijoje išvardytoms prekėms.

Tačiau deklarantas, manydamas, kad dalinio prekių tikrinimo arba paimtų pavyzdžių analizės arba tikrinimo rezultatų negalima taikyti likusiai deklaruotų prekių daliai, gali reikalauti, kad prekės būtų toliau tikrinamos arba imami papildomi pavyzdžiai. Toks reikalavimas patenkinamas, jeigu prekės nebuvo išleistos arba jeigu jos buvo išleistos, tačiau deklarantas įrodo, kad jų pavidalas nebuvo pakeistas.

2. Taikant 1 dalį, kai muitinės deklaracijoje nurodytos dviejų arba daugiau rūšių prekės, su kiekviena prekių rūšimi susiję duomenys laikomi sudarančiais atskirą deklaraciją.

3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 3 dalyje nurodytos valdymo procedūros, patvirtina priemones, nustatančias tvarką, kurios turi būti laikomasi gavus skirtingus tikrinimų pagal šio straipsnio 1 dalį rezultatus.

120 straipsnis

Tikrinimo rezultatai

1. Muitinės deklaracijos tikrinimo rezultatais remiamasi taikant nuostatas, reglamentuojančias prekėms įformintos muitinės procedūros atlikimo tvarką.

2. Jeigu muitinės deklaracija nebuvo patikrinta, 1 dalis taikoma remiantis deklaracijoje pateiktais duomenimis.

3. Muitinės atlikto tikrinimo rezultatai visoje Bendrijos muitų teritorijoje turi tokią pačią įrodomąją galią.

121 straipsnis

Identifikavimo priemonės

1. Muitinė arba, kai taikytina, muitinės leidimą gavę ekonominių operacijų vykdytojai imasi priemonių, reikalingų prekėms identifikuoti, jeigu tokio identifikavimo reikia siekiant užtikrinti nuostatų, reglamentuojančių muitinės procedūrą, kuriai įforminti tos prekės buvo deklaruotos, laikymąsi.

Šios identifikavimo priemonės visoje Bendrijos muitų teritorijoje turi tokią pačią teisinę galią.

2. Nuimti arba sunaikinti ant prekių arba transporto priemonių uždėtus identifikavimo ženklus turi teisę tik muitinė arba muitinės leidimą gavę ekonominių operacijų vykdytojai, išskyrus atvejus, kai juos nuimti arba sunaikinti būtina susiklosčius nenumatytoms aplinkybėms arba dėl *force majeure*, norint išsaugoti prekes arba transporto priemones.

122 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti šio skirsnio įgyvendinimo priemones.

2 skirsnis

Išleidimas

123 straipsnis

Prekių išleidimas

1. Nepažeidžiant 117 straipsnio taikymo, jeigu įvykdomos atitinkamos muitinės procedūros įforminimo prekėms sąlygos ir jeigu prekėms jau pritaikyti visi įmanomi apribojimai ir netaikomi

jokie draudimai, muitinė išleidžia prekes iš karto, kai patikrinami arba be patikrinimo priimami muitinės deklaracijoje pateikti duomenys.

Pirma pastraipa taip pat taikoma tais atvejais, kai 117 straipsnyje nurodyto patikrinimo neįmanoma atlikti per pagrįstai tam reikalingą laiką ir kai tolesniam tikrinimui atlikti prekės nebereikalingos.

2. Visos toje pačioje deklaracijoje nurodytos prekės išleidžiamos tuo pat metu.

Taikant pirmą pastraipą, kai muitinės deklaracijoje nurodytos dviejų arba daugiau rūšių prekės, su kiekviena prekių rūšimi susiję duomenys laikomi sudarančiais atskirą muitinės deklaraciją.

3. Jeigu prekės pateikiamos ne toje muitinės įstaigoje, kuri priėmė muitinės deklaraciją, atitinkamos muitinės įstaigos, neprarasdamos teisės atlikti reikiamą tikrinimą, keičiasi prekėms išleisti būtina informacija.

124 straipsnis

Išleidimas tik sumokėjus importo ar eksporto maito sumą, atitinkančią skolai maitinei, arba pateikus garantiją

1. Jeigu prekėms įforminus muitinės procedūrą atsiranda skola maitinei, prekės išleidžiamos tik tuomet, kai sumokama skolą maitinei atitinkanti importo ar eksporto maito suma arba pateikiama prievolės sumokėti tą skolą įvykdymą užtikrinanti garantija.

Tačiau, nepažeidžiant trečios pastraipos taikymo, pirmą pastraipą netaikoma laikinojo įvežimo atveju, kai prekės iš dalies neapmokestinamos importo maitais.

Jeigu laikydama nuostatų, reglamentuojančių muitinės procedūros, kuriai įforminti deklaruojamos prekės, atlikimo tvarką, muitinė reikalauja pateikti garantiją, tos prekės neišleidžiamos atitinkamai muitinės procedūrai atlikti, kol tokia garantija nepateikiama.

2. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti priemones, nustatančias šio straipsnio 1 dalies pirmos ir trečios pastraipų išimtis.

4 SKYRIUS

Disponavimas prekėmis

125 straipsnis

Prekių sunaikinimas

Turėdama pagrįstų priežasčių muitinė turi teisę reikalauti, kad jai pateiktos prekės būtų sunaikintos, ir apie tai informuoja prekių turėtoją. Sunaikinimo išlaidas apmoka prekių turėtojas.

126 straipsnis

Priemonės, kurių turi imtis muitinė

1. Muitinė imasi visų būtinų priemonių, įskaitant konfiskavimą ir pardavimą ar sunaikinimą, disponuoti prekėmis šiais atvejais:
- a) jei nebuvo įvykdyta bent viena iš muitų teisės aktuose nustatytų prievolių, susijusių su ne Bendrijos prekių įvežimu į Bendrijos muitų teritoriją, arba prekės buvo nuslėptos nuo muitinės priežiūros;
  - b) jei prekės negali būti išleistos dėl kurios nors iš šių priežasčių:
    - i) per muitinės nustatytą laiką nebuvo įmanoma pradėti arba tęsti prekių tikrinimo dėl nuo deklaranto priklausančių priežasčių;
    - ii) nebuvo užtikrinta, kad būtų prieinami dokumentai, kuriuos privaloma pateikti prieš įforminant prekėms pageidaujama muitinės procedūrą arba prieš išleidžiant jas tai procedūrai atlikti;
    - iii) per nustatytą laiką nebuvo sumokėti atitinkamai importo arba eksporto muitai arba nepateikta garantija, nors tai turėjo būti padaryta;
    - iv) joms taikomi draudimai ar apribojimai;
  - c) jei išleisto prekės nepaimamos per pagrįstai tam reikalingą laiką;
  - d) jei po prekių išleidimo nustatoma, kad jų išleidimo reikalavimai nebuvo įvykdyti;
  - e) kai prekės perduodamos valstybės nuosavybėn pagal 127 straipsnį.
2. Kai ne Bendrijos prekės yra perduodamos valstybės nuosavybėn, sulaukiamos arba konfiskuojamos, laikoma, kad joms įforminta laikinojo saugojimo procedūra.

127 straipsnis

Prekių palikimas

1. Gavęs išankstinį muitinės sutikimą, muitinės procedūros vykdytojas arba, kai taikoma, prekių turėtojas, ne Bendrijos prekes ir prekes, kurioms taikoma galutinio vartojimo procedūra, gali palikti valstybei.
2. Valstybė neatlygina jokių išlaidų, susijusių su prekių palikimu jai. Visas prekių sunaikinimo arba kitokio jų panaudojimo išlaidas apmoka procedūros vykdytojas arba, kai taikoma, prekių turėtojas.

128 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Su šio skyriaus įgyvendinimu susijusios priemonės, kuriomis siekiama iš dalies pakeisti šio reglamento neesmines nuostatas jį papildant, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

VI ANTRAŠTINĖ DALIS

IŠLEIDIMAS Į LAISVĄ APYVARTĄ IR ATLEIDIMAS NUO IMPORTO MUITŲ

1 SKYRIUS

Išleidimas į laisvą apyvartą

129 straipsnis

Taikymo sritis ir poveikis

1. Norint, kad ne Bendrijos prekės patektų į Bendrijos rinką ar galėtų būti naudojamos arba vartojamos Bendrijoje asmeninėms reikmėms, toms prekėms turi būti įforminta išleidimo į laisvą apyvartą procedūra.
2. Prekių išleidimas į laisvą apyvartą reiškia, kad turi būti:
  - a) surinkti visi privalomi importo muitai;
  - b) atitinkamais atvejais surinkti kiti privalomieji mokėjimai, kaip numatyta atitinkamose galiojančiuose nuostatose, susijusiose su tokių mokėjimų rinkimu;
  - c) taikomos prekybos politikos priemonės, draudimai ir apribojimai, jeigu jie neturėjo būti taikomi ankstesniame etape;
  - d) atlikti kiti nustatyti prekių importo formalumai.
3. Išleidimas į laisvą apyvartą suteikia ne Bendrijos prekėms Bendrijos prekių muitinį statusą.

2 SKYRIUS

Atleidimas nuo importo muitų

1 skirsnis

Grąžintos prekės

130 straipsnis

Taikymo sritis ir poveikis

1. Ne Bendrijos prekės, pirma eksportuotos iš Bendrijos muitų teritorijos kaip Bendrijos prekės ir per trejus metus grąžintos atgal į šią teritoriją bei deklaruotos išleidimui į laisvą apyvartą, suinteresuoto asmens prašymu atleidžiamos nuo importo muitų.

2. Susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, 1 dalyje nurodytas trejų metų laikotarpis gali būti pratęstas.

3. Jeigu grąžintos prekės, prieš jas eksportuojant iš Bendrijos muitų teritorijos, dėl jų galutinio vartojimo pagal ypatingą paskirtį buvo išleistos į laisvą apyvartą be maito arba pritaikius sumažintą importo maito normą, 1 dalyje nustatytas atleidimas nuo muitų joms taikomas tik tuo atveju, jeigu jos išleidžiamos į laisvą apyvartą tam pačiam galutiniam vartojimui.

Jeigu atitinkamos prekės išleidžiamos į laisvą apyvartą nebe tam pačiam galutiniam vartojimui, iš importo maito sumos, mokėtiną už šias prekes, atimama maito suma, surinkta už tas prekes pirmą kartą jas išleidžiant į laisvą apyvartą. Jeigu pastaroji suma yra didesnė už maito sumą, mokėtiną už išleidžiamas į laisvą apyvartą grąžintas prekes, perviršis negražinamas.

4. Jeigu į laisvą apyvartą išleidžiamos prekės, kurios prarado turėtą Bendrijos prekių muitinį statusą pagal 102 straipsnio b punktą, šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalyse taikomos *mutatis mutandis*.

5. Atleidimas nuo importo muitų taikomas tik tuo atveju, jei prekės reimportuojamos tokio paties pavidalo, kokio buvo eksportuotos.

131 straipsnis

Atvejai, kai netaikomas atleidimas nuo importo muitų

130 dalyje numatytas atleidimas nuo importo muitų netaikomas, šiais atvejais:

- a) jeigu prekės buvo eksportuotos iš Bendrijos muitų teritorijos įforminus laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, išskyrus atvejus, kai taikoma bent viena iš šių sąlygų:
  - i) šios prekės grąžinamos tokio paties pavidalo, kokio buvo eksportuotos;
  - ii) tai leidžiama pagal 134 straipsnį priimtas taisykles;
- b) jeigu eksportuojant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos pasinaudota priemonėmis, taikomomis įgyvendinant bendrąją žemės ūkio politiką, išskyrus atvejus, kai tai leidžiama pagal 134 straipsnį priimtas taisykles.

132 straipsnis

Prekės, kurioms anksčiau buvo įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra

1. 130 straipsnis *mutatis mutandis* taikomas ir perdirbtiesiems produktams, kurie anksčiau buvo po laikinojo įvežimo perdirbti procedūros buvo iš pradžių reeksportuoti iš Bendrijos muitų teritorijos atlikus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą.

2. Deklarantui pateikus atitinkamą prašymą ir būtiną informaciją, importo maito suma, mokėtina už prekes, kurioms taikoma šio straipsnio 1 dalis, apskaičiuojama vadovaujantis 53 straipsnio 3 dalimi. Jų išleidimo į laisvą apyvartą data laikoma pranešimo apie reeksportą priėmimo data.

3. 130 straipsnyje numatytas atleidimas nuo importo muitų netaikomas perdirbtiesiems produktams, eksportuotiems pagal 142 straipsnio 2 dalies b punktą, išskyrus atvejus, kai užtikrinama, jog jokios prekės nebus pateiktos laikinojo įvežimo perdirbti procedūrai įforminti.

2 skirsnis

Jūrų žvejybos ir iš jūros išgauti produktai

133 straipsnis

Jūrų žvejybos produktai ir kiti iš jūros išgauti produktai

Nepažeidžiant 36 straipsnio 1 dalies taikymo, išleidžiant į laisvą apyvartą importo muitais neapmokestinami:

- a) jūrų žvejybos produktai ir kiti produktai, kuriuos Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančios šalies arba teritorijos teritorinėje jūroje sužvejojo arba iš tos jūros išgavo laivai, registruoti tik valstybėje narėje ir plaukiojantys su tos valstybės vėliava;
- b) produktai, gauti iš a punkte nurodytų produktų pramoniniuose laivuose, atitinkančiuose tame punkte nustatytas sąlygas.

3 skirsnis

Įgyvendinimo priemonės

134 straipsnis

Įgyvendinimo priemonės

Su šio skyriaus įgyvendinimu susijusios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

VII ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIOSIOS PROCEDŪROS

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

135 straipsnis

Taikymo sritis

Prekėms gali būti įformintos specialiosios procedūros, priskirtinos kuriai nors iš šių kategorijų:

- a) tranzito, kuriai priskiriamos išorinio ir vidinio tranzito procedūros;

- b) saugojimo, kuriai priskiriamos laikinojo saugojimo, muitinio sandėliavimo ir laisvųjų zonų procedūros;
- c) tikslinio naudojimo, kuriai priskiriamos laikinojo įvežimo ir galutinio vartojimo procedūros;
- d) perdirbimo, kuriai priskiriamos laikinojo įvežimo perdirbti ir laikinojo išvežimo perdirbti procedūros.

136 straipsnis

Leidimas

1. Muitinės leidimo reikia:

- norint taikyti laikinojo įvežimo perdirbti ar laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, laikinojo įvežimo ar galutinio vartojimo procedūrą,
- norint naudoti sandėliavimo patalpas prekių laikinajam saugojimui arba muitiniam sandėliavimui, išskyrus atvejus, kai sandėliavimo patalpų valdytojas yra pati muitinė.

Sąlygos, kuriomis leidžiama naudotis viena arba keliomis pirmiau nurodytomis procedūromis ar sandėliavimo patalpomis, nurodomos leidime.

2. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, pirmiausia nustatančios taisykles, susijusias su:

- a) 1 dalyje nurodyto leidimo suteikimu;
- b) atvejais, kai turi būti atliekama leidimo peržiūra;
- c) leidimo suteikimo sąlygomis;
- d) muitinės įstaigos, kurios kompetencijai priklauso suteikti leidimą, nustatymu;
- e) konsultavimusi su kitomis muitinėmis ir informacijos joms teikimą, kai to prireikia;
- f) sąlygomis, kuriomis leidimo galiojimas gali būti sustabdytas ar leidimas atšauktas;
- g) konkrečiais atitinkamų kompetentingų muitinės įstaigų uždavimais ir pareigomis, pirmiausia susijusiais su taikytiniais tikrinimais;
- h) formalumų atlikimo terminais ir formomis,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

Nustatant šias priemones turi būti atsižvelgta:

- a) kai priemonės susijusios su pirmos pastraipos c punktu, – jeigu procese dalyvauja daugiau nei viena valstybė narė, ar pareiškėjas atitinka 14 straipsnyje nustatytus įgalioto ekonominių operacijų vykdytojo statuso suteikimo kriterijus;
- b) kai priemonės susijusios su d punktu, – į vietą, kurioje laikomi ar prieinami pagrindiniai pareiškėjo apskaitos registrai, susiję su muitinės prižiūrima veikla ir palengvinantys audito metodus pagrįstus tikrinimus, ir kurioje bus vykdoma bent dalis veiklos, kurios vykdymas numatomas leidimu.

3. Jeigu muitų teisės aktuose nenumatyta kitaip, 1 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik šiems asmenims:

- a) Bendrijos muitų teritorijoje įsisteigusiems asmenims;
- b) asmenims, kurie deramai užtikrina, kad operacijos bus tinkamai atliekamos, ir pagal 56 straipsnį pateikia garantiją, jeigu prekėms įforminus specialiąją procedūrą gali atsirasti skola muitinei arba prievolė sumokėti kitus privalomuosius mokėjimus;
- c) jeigu norima taikyti laikinojo įvežimo arba laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, asmeniui, kuris naudoja prekes arba organizuoja jų naudojimą, arba asmeniui, kuris atlieka prekių perdirbimo operacijas arba jas organizuoja.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios nuo šios dalies pirmos pastraipos leidžiančias nukrypti nuostatas, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

4. Jeigu nenumatyta kitaip ir be to, kas išdėstyta 3 dalyje, 1 dalyje nurodytas leidimas suteikiamas tik tada, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

- a) muitinė gali vykdyti muitinės priežiūrą nenaudodama administracinių priemonių, kurios yra neproporcingos siekiamai gauti ekonominei naudai;
- b) perdirbimo procedūros leidimas neturės neigiamo poveikio esminiams Bendrijos gamintojų interesams (ekonominės sąlygos).

Išskyrus atvejus, kai įrodyta priešingai arba kai muitų teisės aktuose numatyta, kad ekonominės sąlygos laikomos įvykdytomis, laikoma, kad neigiamas poveikis esminiams Bendrijos gamintojų interesams, nurodytas pirmos pastraipos b punkte, nebus padarytas.

Jeigu yra įrodymų, kad gali būti padarytas neigiamas poveikis esminiams Bendrijos gamintojų interesams, vadovaujantis 185 straipsniu atliekamas ekonominių sąlygų tikrinimas.

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina priemones, reglamentuojančias:

- a) ekonominių sąlygų tikrinimo tvarką;
- b) atvejų, kuriais gali būti daromas neigiamas poveikis Bendrijos gamintojų esminiams interesams, atsižvelgiant į prekybą ir žemės ūkio politikos priemones, nustatymą;
- c) atvejų, kuriais ekonominės sąlygos laikomos įvykdytomis, nustatymą.

5. Leidimo turėtojas praneša muitinei apie visus po leidimo gavimo atsiradusius veiksnius, kurie gali turėti įtakos tolesniam naujajam leidimu arba jo turiniui.

137 straipsnis

Apskaitos registrai

1. Išskyrus tranzito procedūros taikymo atvejus arba atvejus, kai muitų teisės aktuose numatyta kitaip, leidimo turėtojas, muitinės procedūros vykdytojas ir visi asmenys, besiverčiantys veikla, susijusia su prekių saugojimu, apdorojimu arba perdirbimu, arba prekių pardavimu arba pirkimu laisvosiose zonos, tvarko apskaitą laikydamiesi muitinės nustatytos tvarkos.

Apskaitos registrai turi būti tvarkomi taip, kad muitinė galėtų jas naudodama prižiūrėti kaip atliekama atitinkama procedūra ir, visų pirma, identifikuoti prekes, kurioms ta procedūra įforminta, jų muitinį statusą ir gabenimo operacijas.

2. Su šio straipsnio įgyvendinimu susijusios priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

138 straipsnis

Procedūros pripažinimas įvykdyta

1. Išskyrus tranzito procedūros taikymo atvejus ir nepažeidžiant 166 straipsnio taikymo, specialioji procedūra pripažįstama įvykdyta, kai prekėms, kurioms buvo įforminta ta procedūra, arba perdirbtiesiems produktams įforminama kita muitinės procedūra, tos prekės ar produktai išvežami iš Bendrijos muitų teritorijos, arba sunaikinami nelikus jokių atliekų, arba perduodami valstybės nuosavybėn pagal 127 straipsnį.

2. Muitinė tranzito procedūrą pripažįsta įvykdyta, kai, palyginusi išvykimo muitinės įstaigos turimus duomenis su paskirties muitinės įstaigos turimais duomenimis, gali nustatyti, kad procedūra buvo baigta teisingai.

3. Muitinė imasi visų priemonių, būtinų su prekėmis susijusiai padėčiai sureguliuoti, jeigu joms įforminta procedūra nepripažįstama įvykdyta nustatyta tvarka.

139 straipsnis

Teisių ir prievolių perleidimas

Procedūros vykdytojo teisės ir prievolės, susijusios su prekėmis, kurioms buvo įforminta specialioji procedūra, išskyrus tranzitą, muitinės nustatytais sąlygomis gali būti visos ar iš dalies perleistos kitiems asmenims, atitinkantiems tai procedūrai nustatytas sąlygas.

140 straipsnis

Prekių gabenimas

1. Prekės, kurioms įforminta specialioji procedūra, išskyrus tranzitą, arba esančios laisvojoje zonoje, gali būti gabenamos į įvairias Bendrijos muitų teritorijos vietas, jei tai numatyta leidime arba pagal muitų teisės aktus.

2. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

141 straipsnis

Įprastinės prekių tvarkymo operacijos

Su prekėmis, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo arba perdirbimo procedūra arba su laisvojoje zonoje esančiomis prekėmis gali būti atliekamos įprastinės prekių tvarkymo operacijos, skirtos nepakitusiai prekių būklei išsaugoti, jų išvaizdai ar prekiinei kokybei pagerinti arba joms paruošti paskirstymui ar perpardavimui.

142 straipsnis

Ekvivalentiškos prekės

1. Ekvivalentiškos prekės yra Bendrijos prekės, kurios yra saugomos, naudojamos arba perdirbamos vietoj prekių, kurioms įforminta specialioji procedūra.

Taikant laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, ekvivalentiškos prekės yra ne Bendrijos prekės, kurios yra perdirbamos vietoj Bendrijos prekių, kurioms įforminta laikinojo išvežimo perdirbti procedūra.

Ekvivalentiškų prekių aštuonženklis kombinuotosios nomenklatūros kodas, prekinė kokybė ir techninės charakteristikos turi būti tokie pat kaip ir prekių, kurias jos pakeičia.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios nuo šios dalies trečios pastraipės leidžiančias nukrypti nuostatas, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Jeigu užtikrinama, kad procedūra bus tinkamai atliekama, visų pirma – muitinės priežiūros požiūriu, muitinė leidžia atlikti toliau nurodytus veiksmus:

- a) naudoti ekvivalentiškas prekes taikant specialiąją procedūrą, išskyrus tranzito, laikinojo įvežimo ir laikinojo saugojimo procedūrą;
- b) laikinojo įvežimo perdirbti procedūros taikymo atveju – eksportuoti perdirbtuosius produktus, gautus iš ekvivalentiškų prekių, anksčiau nei importuojamos jomis pakeičiamos prekės;
- c) laikinojo išvežimo perdirbti procedūros taikymo atveju – importuoti perdirbtuosius produktus, gautus iš ekvivalentiškų prekių, anksčiau nei eksportuojamos jomis pakeičiamos prekės.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios atvejus, kuriais muitinė gali leisti naudoti ekvivalentiškas prekes taikant laikinojo įvežimo procedūrą, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3. Naudoti ekvivalentiškų prekių neleidžiama nė vienu iš šių atvejų:

- a) kai įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą atliekamos tik 141 straipsnyje apibrėžtos įprastinės prekių tvarkymo operacijos;
- b) jeigu tarp Bendrijos ir tam tikrų Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančių šalių ar teritorijų arba tokių šalių ar teritorijų grupių sudarytame lengvatiniame susitarime uždrausta taikyti drobėką arba neapmokestinimą importo muitais kilmės statuso neturinčioms prekėms, įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą naudojamoms gaminant produktus, kuriems vadovaujantis minėtais susitarimais išduodami prekių kilmės įrodymai; arba
- c) jeigu tai sudarytų sąlygas nepagrįstai pasinaudoti palankesniais apmokestinimo importo muitais sąlygomis.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios papildomus atvejus, kuriais ekvivalentiškos prekės negali būti naudojamos, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

4. Šio straipsnio 2 dalies b punkte nurodytu atveju ir kai perdirbti produktai būtų apmokestinami eksporto muitais, jeigu nebūtų eksportuojami pagal laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, leidimo turėtojas pateikia garantiją, užtikrinančią prievolės sumokėti muitus įvykdymą, jeigu ne Bendrijos prekės nebūtų importuotos per 169 straipsnio 3 dalyje nurodytą laikotarpį.

143 straipsnis

Igyvendinimo priemonės

Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šioje antraštinėje dalyje numatytiems procedūroms atlikti būtinas priemones.

2 SKYRIUS

Tranzitas

1 skirsnis

Išorinis ir vidinis tranzitas

144 straipsnis

Išorinis tranzitas

1. Įforminus išorinio tranzito procedūrą ne Bendrijos prekės gali būti gabenamos iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą joms netaikant:

- a) importo muitų;
- b) kitų privalomųjų mokėjimų, kaip numatyta pagal kitas galiojančias atitinkamas nuostatas;
- c) prekybos politikos priemonių, jeigu jos nedraudžia įvežti prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba išvežti jas iš tos teritorijos.

2. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios atvejus ir sąlygas, kai Bendrijos prekės įforminama išorinio tranzito procedūra, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3. 1 dalyje nurodytas gabenimas atliekamas vienu iš šių būdų:

- a) taikant išorinio Bendrijos tranzito procedūrą;
- b) pagal TIR konvenciją, jei toks gabenimas:
  - i) pradėtas arba numatomas baigti ne Bendrijos muitų teritorijoje; arba
  - ii) vykdomas vykstant iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą per Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančią šalį ar teritoriją;
- c) pagal ATA konvenciją arba Stambulo konvenciją, kai gabenama tranzitu;
- d) su Reino manifestu (peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu 9 straipsnis);
- e) su 302-ąja forma, numatyta 1951 m. birželio 19 d. Londone pasirašytame Šiaurės Atlanto sutarties šalių susitarime dėl jų karinių pajėgų statuso;
- f) pagal pašto sistemą, laikantis Pasaulinės pašto sąjungos akto, kai prekės vežamos tuose aktuose numatytiems teisų ir pareigų turėtojų arba jų vardu.

4. Išorinio tranzito procedūra taikoma nepažeidžiant 140 straipsnio taikymo.

145 straipsnis

Vidinis tranzitas

1. Įforminus vidinio tranzito procedūrą ir laikantis 2 bei 3 dalyse nustatytų sąlygų Bendrijos prekės gali būti gabenamos iš vienos Bendrijos muitų teritorijos vietos į kitą vykstant per tai teritorijai nepriklausančią teritoriją, ir jų muitinis statusas nepasikeičia.
2. 1 dalyje nurodytas gabenimas atliekamas vienu iš šių būdų:
  - a) taikant vidinio Bendrijos tranzito procedūrą, jeigu tokia galimybė numatyta tarptautinėje sutartyje;
  - b) pagal TIR konvenciją;
  - c) pagal ATA konvenciją arba Stambulo konvenciją, kai gabenama tranzitu;
  - d) su Reino manifestu (peržiūrėtos Konvencijos dėl laivybos Reinu 9 straipsnis);
  - e) su 302-ąja forma, numatyta 1951 m. birželio 19 d. Londone pasirašytame Šiaurės Atlanto sutarties šalių susitarime dėl jų karinių pajėgų statuso;
  - f) pagal pašto sistemą, laikantis Pasaulinės pašto sąjungos aktų, kai prekės vežamos tuose aktuose numatytų teisių ir pareigų turėtojų arba jų vardu.
3. 2 dalies b–f punktuose nurodytais atvejais prekės išlaiko turimą Bendrijos prekių muitinį statusą tik tada, jei tas statusas nustatytas laikantis tam tikrų sąlygų ir naudojantis muitų teisės aktuose nustatytais būdais.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios sąlygas ir būdus, kuriais nustatomas muitinis statusas, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2 skirsnis

Bendrijos tranzitas

146 straipsnis

Bendrijos tranzito procedūros vykdytojo ir pagal Bendrijos tranzito procedūrą gabenamų prekių vežėjo bei gavėjo pareigos

1. Bendrijos tranzito procedūros vykdytojas atsako:
  - a) už nesugadintų prekių ir būtinos informacijos pristatymą per nustatytą terminą į paskirties muitinės įstaigą, laikantis muitinės taikomų prekių identifikavimo užtikrinimo priemonių;

- b) už muitų teisės aktų nuostatų, susijusių su šia procedūra, laikymąsi;
- c) jeigu muitų teisės aktuose nenumatyta kitaip, už tai, kad būtų pateikta garantija, užtikrinanti galinčios atsirasti prievolės sumokėti importo ar eksporto maito sumą, atitinkančią skolą muitinei, arba kitus privalomuosius mokėjimus, numatytus kitose atitinkamose galiojančių teisės aktų nuostatose, įvykdymą.

2. Procedūros vykdytojo prievolė įvykdoma ir tranzito procedūra baigiama, kai prekėms įforminama procedūra, o paskirties muitinei pagal muitų teisės aktus yra pateikta būtina informacija.

3. Prekių vežėjas arba gavėjas, kuris priima prekes žinodamas, kad jos gabenamos taikant Bendrijos tranzito procedūrą, taip pat atsako už nesugadintų prekių pateikimą paskirties muitinės įstaiagai per nustatytą terminą ir laikantis priemonių, kurias muitinė taiko siekdama užtikrinti prekių identifikavimą.

147 straipsnis

Prekės, pagal išorinio Bendrijos tranzito procedūrą gabenamos per Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančios šalies teritoriją

1. Išorinio Bendrijos tranzito procedūra taikoma prekėms, gabenamoms per Bendrijos muitų teritorijai nepriklausančią teritoriją, jeigu tenkinama viena iš šių sąlygų:
  - a) tai numatyta pagal tarptautinį susitarimą;
  - b) prekės per tą teritoriją vežamos su vienu transporto dokumentu, surašytu Bendrijos muitų teritorijoje.

2. 1 dalies b punkte nurodytu atveju išorinio Bendrijos tranzito procedūros taikymas sustabdomas, kol prekės yra ne Bendrijos muitų teritorijoje.

3 SKYRIUS

Saugojimas

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

148 straipsnis

Taikymo sritis

1. Įforminus saugojimo procedūrą ne Bendrijos prekės gali būti saugomos Bendrijos muitų teritorijoje joms netaikant:

- a) importo muitų;

- b) kitų privalomųjų mokėjimų, numatytų pagal kitas galiojančias atitinkamas nuostatas;
- c) prekybos politikos priemonių, jeigu jos nedraudžia įvežti prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba išvežti jas iš tos teritorijos.

2. Muitinio sandėliavimo arba laisvosios zonos procedūra taip pat gali būti įforminta ir Bendrijos prekėms, vadovaujantis muitų teisės aktais ar konkrečių sričių dalykus reglamentuojančius Bendrijos teisės aktais arba norint, kad būtų priimtas sprendimas dėl importo muitų grąžinimo arba atsisakymo juos išieškoti.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios atvejus ir sąlygas, kai Bendrijos prekėms gali būti įforminama muitinio sandėliavimo arba laisvosios zonos procedūra, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

149 straipsnis

Leidimo turėtojo arba procedūros vykdytojo atsakomybė

1. Leidimo turėtojas ir procedūros vykdytojas atsako:
  - a) už užtikrinimą, kad prekės, kurioms įformintos laikinojo saugojimo arba muitinio sandėliavimo procedūros, nebūtų paimitos iš muitinės priežiūros;
  - b) už prievolių, susijusių su prekių, kurioms taikomos laikinojo saugojimo arba muitinio sandėliavimo procedūros, saugojimu, vykdymą;
  - c) už specialių sąlygų, nurodytų leidime naudotis muitinės sandėliu arba laikinomis saugyklomis, laikymąsi.
2. Nukrypstant nuo 1 dalies, kai leidimas yra susijęs su atvirojo muitinės sandėliu, jame gali būti nurodyta, kad už 1 dalies a arba b punktuose nurodytų prievolių vykdymą atsako tik procedūros vykdytojas.
3. Procedūros vykdytojas atsako už prievolių, susijusių su laikinojo saugojimo arba muitinio sandėliavimo procedūrų įforminimu prekėms, vykdymą.

150 straipsnis

Saugojimo procedūros trukmė

1. Saugojimo procedūros taikymo prekėms laikas neribojamas.
2. Tačiau muitinė gali nustatyti terminą, iki kurio saugojimo procedūra turi būti pripažinta įvykdyta vienu iš šių atvejų:
  - a) kai sandėliavimo patalpas naudoja muitinė ir ja laikinam prekių saugojimui pagal 151 straipsnį gali naudotis bet kuris asmuo;

- b) išimtiniais atvejais, visų pirma, kai ilgalaikio prekių saugojimo atvejų dėl jų rūšies ir pobūdžio gali kilti pavojus žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatai arba aplinkai.

3. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, jį papildant, nustatančios 2 dalyje nurodytus atvejus, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2 skirsnis

Laikinasis saugojimas

151 straipsnis

Prekių laikinojo saugojimo įforminimas

1. Jeigu prekės nedeklaruojamos jokiai kitai muitinės procedūrai įforminti, laikoma, kad šios toliau nurodytos ne Bendrijos prekės jų pateikimo muitinei momentu tų prekių turėtojo buvo deklaruotos laikinojo saugojimo procedūrai įforminti:

- a) į Bendrijos muitų teritoriją atvežtos prekės, išskyrus tiesiogiai į laisvąją zoną įvežtas prekes;
- b) prekės, kurios iš laisvosios zonos įvežamos į kitą Bendrijos muitų teritorijos dalį;
- c) prekės, kurioms taikyta išorinio tranzito procedūra yra baigta.

Muitinės deklaracija laikoma pateikta ir muitinės priimta prekių pateikimo muitinei metu.

2. Kaip muitinės deklaracija laikinojo saugojimo procedūrai įforminti naudojama įvežimo bendroji deklaracija arba ją pakeičiantis tranzito dokumentas.

3. Muitinė gali reikalauti, kad prekių turėtojas pateiktų garantiją, užtikrinančią, jog bus sumokėtos visos importo ar eksporto muitų sumos, lygios galinčiai atsirasti skolai muitinei arba kiti privalomieji mokėjimai, kaip numatyta pagal galiojančias kitas atitinkamas nuostatas.

4. Jeigu dėl kokių nors priežasčių muitinė negali įforminti prekėms laikinojo saugojimo procedūros ar toliau jos taikyti, ji nedelsdama imasi visų priemonių, būtinų su prekėmis susijusiai padėčiai sureguliuoti. 125–127 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

5. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, gali patvirtinti šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

152 straipsnis

Laikinai saugomos prekės

1. Prekės, kurioms įforminta laikinojo saugojimo procedūra, saugomos tik tose vietose, kurias leista naudoti laikinajam saugojimui.

2. Nepažeidžiant 91 straipsnio 2 dalies nuostatų, su prekėmis, kurioms įforminta laikinojo saugojimo procedūra, galima atlikti tik tokias jų tvarkymo operacijas, kurių reikia nepakitusiai prekių būklei išsaugoti, nepakeičiančias prekių išvaizdos ir techninių charakteristikų.

3 skirsnis

Muitinis sandėliavimas

153 straipsnis

Saugojimas muitinės sandėliuose

1. Įforminus muitinio sandėliavimo procedūrą, ne Bendrijos prekės gali būti muitinei prižiūrint saugomos patalpose ar kitose vietose, kurias leista naudoti prekių saugojimui taikant tą procedūrą (toliau – muitinės sandėliai).
2. Muitinės sandėliai gali būti tokie, kuriuos prekių sandėliavimui gali naudoti bet kuris asmuo (atvirieji muitinės sandėliai), arba tokie, kuriuos prekių saugojimui gali naudoti tik leidimo taikyti muitinio sandėliavimo procedūrą turėtojas (uždarieji muitinės sandėliai).
3. Prekės, kurioms įforminta muitinio sandėliavimo procedūra, gali būti laikinai išvežtos iš muitinės sandėlio. Tokiam išvežimui, išskyrus *force majeure* atvejus, reikalingas išankstinis muitinės leidimas.

154 straipsnis

Bendrijos prekės, galutinis vartojimas ir perdirbimo veikla

1. Jeigu yra ekonominis poreikis ir jeigu tai neturės neigiamos įtakos muitinės priežiūrai, muitinė gali leisti, kad muitinės sandėlyje būtų vykdoma ši veikla:
  - a) Bendrijos prekių saugojimas;
  - b) prekių, kurioms įforminta laikinojo įvežimo perdirtbti arba galutinio vartojimo procedūra, perdirtbimas, jei laikomasi tų procedūrų taikymui numatytų sąlygų.
2. 1 dalyje nurodytais atvejais nelaikoma, kad prekėms taikoma muitinio sandėliavimo procedūra.

4 skirsnis

Laisvosios zonos

155 straipsnis

Laisvųjų zonų paskyrimas

1. Valstybės narės gali paskirti Bendrijos muitų teritorijos dalis laisvosiomis zonomis.
Valstybė narė nustato kiekvienos laisvosios zonos teritoriją ir įvežimo bei išvežimo vietas.
2. Laisvosios zonos turi būti aptvertos.
Muitinė prižiūri laisvųjų zonų teritorijos išorines ribas bei prekių įvežimo ir išvežimo vietas.

3. Į laisvąsias zonas atvykstantiems ir iš jų išvykstantiems asmenims, prekėms bei transporto priemonėms gali būti taikomas muitinis tikrinimas.

156 straipsnis

Statiniai ir veikla laisvosiose zonose

1. Bet kokio statinio statybai laisvojoje zonoje būtina iš anksto gauti muitinės sutikimą.
2. Laikantis muitų teisės aktų, laisvojoje zonoje leidžiama vykdyti bet kokią pramoninę, prekybos arba paslaugų teikimo veiklą. Apie tokios veiklos vykdymą iš anksto pranešama muitinei.
3. Muitinė, atsižvelgdama į atitinkamų prekių pobūdį arba muitinės priežiūros reikalavimus, arba saugumo ar saugos reikalavimus, gali nustatyti 2 dalyje nurodytai veiklai taikomus draudimus arba apribojimus.
4. Asmenims, kurie deramai neužtikrina, kad bus laikomasi muitinių teisės aktų nuostatų, muitinė gali uždrausti vykdyti veiklą laisvojoje zonoje.

157 straipsnis

Prekių pateikimas ir procedūros įforminimas

1. Į laisvąją zoną įvežtos prekės pateikiamos muitinei ir atliekami joms numatyti muitinės formalumai, jeigu:
  - a) tos prekės į laisvąją zoną tiesiogiai įvežamos ne iš Bendrijos muitų teritorijos;
  - b) joms buvo įforminta muitinės procedūra, kuri buvo užbaigta arba pripažinta įvykdyta laisvosios zonos procedūros įforminimo toms prekėms metu;
  - c) laisvosios zonos procedūra joms įforminama siekiant pasinaudoti sprendimo grąžinti importo muitus arba atsisakyti juos išieškoti teikiama nauda;
  - d) tokie formalumai numatyti ne muitų teisės aktais.
2. Prekių, kurios į laisvąją zoną įvežamos 1 dalyje nenurodytomis aplinkybėmis, muitinei pateikti nereikia.
3. Nepažeidžiant 158 straipsnio, laikoma, kad į laisvąją zoną įvežtomis prekėms laisvosios zonos procedūra įforminama:
  - a) jų įvežimo į laisvąją zoną metu, išskyrus atvejus, kai joms jau įforminta kita muitinės procedūra;
  - b) tranzito procedūros užbaigimo metu, išskyrus atvejus, kai joms nedelsiant įforminama kita muitinės procedūra.

158 straipsnis

Laisvosiose zonose esančios Bendrijos prekės

1. Bendrijos prekės į laisvąją zoną gali būti įvežtos, jeje saugomos, gabenamos, naudojamos, perdirbamos arba suvartojamos. Tokiais atvejais nelaikoma, kad prekėms įforminta laisvosios zonos procedūra.
2. Suinteresuoto asmens prašymu muitinė patvirtina sertifikatu, kad toliau nurodytos prekės turi Bendrijos prekių muitinį statusą:
  - a) į laisvąją zoną įvežamos Bendrijos prekės;
  - b) Bendrijos prekės, su kuriomis laisvojoje zonoje buvo atliktos perdirbimo operacijos;
  - c) laisvojoje zonoje į laisvą apyvartą išleistos prekės.

159 straipsnis

Laisvosiose zonose esančios ne Bendrijos prekės

1. Laisvojoje zonoje esančios ne Bendrijos prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą arba joms gali būti įforminta laikinojo įvežimo perdirbti, laikinojo įvežimo arba galutinio vartojimo procedūra, laikantis šioms procedūroms nustatytų reikalavimų.

Tokiais atvejais nelaikoma, kad prekėms įforminta laisvosios zonos procedūra.

2. Nepažeidžiant nuostatų dėl atsargų tiekimui arba maisto produktų saugojimui taikymo, jeigu taip numatyta atitinkamos procedūros atlikimo tvarkoje, šio straipsnio 1 dalis nekliudo naudoti arba vartoti prekių, kurių išleidimo į laisvą apyvartą arba laikinojo įvežimo atvejais netaikomi importo muitai arba priemonės, nustatytos pagal bendros žemės ūkio arba prekybos politikos kryptis.

Tokio naudojimo arba vartojimo atveju išleidimo į laisvą apyvartą arba laikinojo įvežimo procedūros muitinės deklaracijos pateikti nereikia.

Tačiau tokią deklaraciją reikalaujama pateikti, jeigu tokioms prekėms taikoma tarifinė kvota arba viršutinė riba.

160 straipsnis

Prekių išvežimas iš laisvosios zonos

Nepažeidžiant kitas nei muitinė sritis reglamentuojančių teisės aktų, laisvojoje zonoje esančios prekės gali būti eksportuojamos ar reeksportuojamos iš Bendrijos muitų teritorijos arba įvežamos į kitą Bendrijos muitų teritorijos dalį.

91–98 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi į kitas Bendrijos muitų teritorijos dalis įvežamoms prekėms.

161 straipsnis

Muitinis statusas

Kai prekės įvežamos iš laisvosios zonos į kitą Bendrijos muitų teritorijos dalį arba kai joms įforminama muitinės procedūra, jos laikomos ne Bendrijos prekėmis, išskyrus atvejus, kai jų Bendrijos prekių muitinį statusą įrodo 158 straipsnio 2 dalyje nurodytas sertifikatas arba kitas Bendrijos muitų teisės aktuose numatytas statusą įrodantis dokumentas.

Tačiau taikant eksporto muitus ir eksporto licencijas ar eksporto kontrolės priemones, nustatytas pagal bendrą žemės ūkio ar prekybos politiką, tokios prekės laikomos Bendrijos prekėmis, jei nėra nustatyta, kad jos neturi Bendrijos prekių muitinio statuso.

4 SKYRIUS

Tikslinis naudojimas

1 skirsnis

Laikinasis įvežimas

162 straipsnis

Taikymo sritis

1. Įforminus laikinojo įvežimo procedūrą, ne Bendrijos prekės, kurias ketinama reeksportuoti, gali būti naudojamos Bendrijos muitų teritorijoje, visai arba iš dalies jas atleidžiant nuo importo muitų ir netaikant joms nė vienos iš šių priemonių:
  - a) kitų privalomųjų mokėjimų, numatytų kitose galiojančiose atitinkamose nuostatose;
  - b) prekybos politikos priemonių, jeigu jos nedraudžia įvežti prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba išvežti jas iš tos teritorijos.

2. Laikinojo įvežimo procedūra gali būti taikoma tik tada, jeigu laikomasi šių sąlygų:
  - a) prekių neketinama niekaip keisti, išskyrus normalų nusidėvėjimą dėl jų naudojimo;
  - b) įmanoma užtikrinti, kad prekes, kurioms įforminta procedūra, bus galima identifikuoti, išskyrus atvejus, kai dėl prekių rūšies arba numatomo naudojimo identifikavimo priemonių nenaudojimas nesudarytų sąlygų piktnaudžiauti šia procedūra arba kai, 142 straipsnyje nurodytais atvejais, galima patikrinti, ar laikomasi nustatytų ekvivalentiškų prekių naudojimo sąlygų;

- c) procedūros vykdytojas yra įsisteigęs už Bendrijos muitų teritorijos ribų, išskyrus atvejus, kai muitų teisės aktuose numatyta kitaip;
- d) laikomasi Bendrijos muitų teisės aktuose nustatytų reikalavimų, taikomų, kai prekės visai arba iš dalies atleidžiamos nuo muitų.

163 straipsnis

Laikinojo įvežimo procedūros taikymo prekėms laikotarpis

1. Muitinė nustato laikotarpį, per kurį prekės, kurioms įforminta laikinojo įvežimo procedūra, turi būti reeksportuotos arba per kurį joms turi būti įforminta kita muitinės procedūra. Toks laikotarpis turi būti pakankamas leidžiamam prekių naudojimo tikslui pasiekti.

2. Ilgiausias laikotarpis, kai siekiant to paties tikslo ir atsakomybę prisiėmus tam pačiam leidimo turėtojui prekėms gali būti taikoma laikinojo įvežimo procedūra, yra 24 mėnesiai, kuris negali būti viršytas net ir tuo atveju, kai ši procedūra pripažįstama įvykdyta prekėms įforminus kitą specialiąją procedūrą, o po to vėl įforminama laikinojo įvežimo procedūra.

3. Jeigu susiklosčius ypatingoms aplinkybėms leidime nurodyto prekių naudojimo tikslo neįmanoma pasiekti per 1 ir 2 dalyse nurodytus laikotarpius, muitinė gali, gavusi deramai pagrįstą leidimo turėtojo prašymą, šiuos laikotarpius pratęsti iki pagrįstai reikalingos trukmės.

164 straipsnis

Atvejai, kai gali būti taikoma laikinojo įvežimo procedūra

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios atvejus ir sąlygas, kai gali būti taikoma laikinojo įvežimo procedūra ir visiškai arba iš dalies atleidžiant prekes nuo muitų, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

Tvirtinant šias priemones atsižvelgiama į tarptautinius susitarimus ir į prekių rūšis bei paskirtį.

165 straipsnis

Importo maito suma laikinojo įvežimo atveju, kai iš dalies atleidžiama nuo importo maitų

1. Prekėms įforminus laikinojo įvežimo procedūrą, atliekamą iš dalies jas atleidžiant nuo importo maitų, mokama importo maitų suma sudaro 3 % prekėms nustatytos importo maito sumos, kuri turėtų būti sumokėta, jeigu tos prekės būtų buvusios išleistos į laisvą apyvartą tą dieną, kai joms buvo įforminta laikinojo įvežimo procedūra.

Ši suma mokama už kiekvieną mėnesį arba mėnesio dalį, kai prekėms buvo taikoma laikinojo įvežimo procedūra iš dalies atleidžiant jas nuo importo maito.

2. Importo maito suma neturi būti didesnė už sumą, kurią reikėtų sumokėti, jeigu atitinkamos prekės būtų buvusios išleistos į laisvą apyvartą tą dieną, kai joms buvo įforminta laikinojo įvežimo procedūra.

2 skirsnis

Galutinis vartojimas

166 straipsnis

Galutinio vartojimo procedūra

1. Įforminus galutinio vartojimo procedūrą, prekės gali būti išleistos į laisvą apyvartą dėl jų specialaus vartojimo neapmokestinant maitais arba taikant sumažintą maito normą. Jos lieka muitinės prižiūrimos.

2. Taikant galutinio vartojimo procedūrą, muitinės priežiūra pasibaigia šiais atvejais:

- kai prekės suvartojamos pagal paskirtį, pagal kurią prekės atleidžiamos nuo maito arba joms taikoma sumažinta maito norma;
- kai prekės eksportuojamos, sunaikinamos arba perduodamos valstybės nuosavybėn;
- kai prekės suvartojamos pagal paskirtį, pagal kurią prekės neatleidžiamos nuo maito arba joms netaikoma sumažinta maito norma, ir sumokami taikomi importo maitai.

3. Jei yra privaloma išėiga, galutinio vartojimo procedūrai *mutatis mutandis* taikomas 167 straipsnis.

5 SKYRIUS

Perdirbimas

1 skirsnis

Bendrosios nuostatos

167 straipsnis

Išėiga

Išskyrus atvejus, kai išėiga yra nustatyta konkrečias sritis reglamentuojančiuose Bendrijos teisės aktuose, muitinė nustato perdirbimo operacijos išėigą arba vidutinę išėigą, arba, jei taikoma, tokios išėigos nustatymo būdą.

Išveiga arba vidutinė išveiga nustatoma įvertinus faktines aplinkybes, kuriomis atliekamos arba turi būti atliekamos perdirbimo operacijos. Ši išveiga prirėikus gali būti tikslinama pagal 18 ir 19 straipsnius.

2 skirsnis

Laikinasis įvežimas perdirbti

168 straipsnis

Taikymo sritis

1. Nepažeidžiant 142 straipsnio, ne Bendrijos prekėms įforminus laikinojo įvežimo perdirbti procedūrą, jos gali būti naudojamos Bendrijos muitų teritorijoje atliekant vieną arba daugiau perdirbimo operacijų tokioms prekėms netaikant:

- a) importo muitų;
- b) kitų privalomųjų mokėjimų, numatytų kitose atitinkamos galiojančių teisės aktų nuostatose;
- c) prekybos politikos priemonių, jeigu jos nedraudžia įvežti prekes į Bendrijos muitų teritoriją arba išvežti jas iš tos teritorijos.

2. Laikinojo įvežimo perdirbti procedūra gali būti taikoma ne vien tik remonto ir sunaikinimo atveju, jeigu, nepažeidžiant gamybos priedų naudojimo, prekes, kurioms įforminta procedūra, įmanoma identifikuoti perdirbtuosiuose produktuose.

142 straipsnyje nurodytu atveju procedūra gali būti taikoma ir tada, jeigu įmanoma patikrinti, ar laikomasi ekvivalentiškoms prekėms nustatytų sąlygų.

3. Be to, kas išdėstyta 1 ir 2 dalyse, laikinojo įvežimo perdirbti procedūra taip pat gali būti taikoma šioms prekėms:

- a) prekėms, su kuriomis ketinama atlikti operacijas, kuriomis siekiama užtikrinti jų atitikimą išleidimo į laisvą apyvartą techniniams reikalavimams;
- b) prekėms, su kuriomis turi būti atliktos įprastinės tvarkymo operacijos pagal 141 straipsnį.

169 straipsnis

Procedūros pripažinimo įvykdyta laikotarpis

1. Muitinė nustato laikotarpį, per kurį pagal 138 straipsnį laikinojo įvežimo perdirbti procedūra turi būti pripažinta įvykdyta.

Šis laikotarpis prasideda tą dieną, kurią ne Bendrijos prekėms įforminama procedūra, ir skaičiuojamas įvertinus laiką, kurio reikia perdirbimo operacijoms atlikti ir procedūrai pripažinti įvykdyta.

2. Muitinė gali, gavusi deramai pagrįstą leidimo turėtojo prašymą, pratęsti laikotarpį, nustatytą pagal 1 dalį, iki pagrįstai reikalingos trukmės.

Leidime gali būti nurodyta, kad atitinkamą kalendorinį mėnesį, ketvirtį arba pusmetį prasidėjęs laikotarpis baigiasi atitinkamai kito kalendorinio mėnesio, ketvirčio arba pusmečio paskutinę dieną.

3. Išankstinio eksporto pagal 142 straipsnio 2 dalies b punktą atvejais muitinė nustato laikotarpį, per kurį ne Bendrijos prekės turi būti deklaruotos procedūrai įforminti. Šis laikotarpis skaičiuojamas nuo perdirbtųjų produktų, gautų iš atitinkamų ekvivalentiškų prekių, eksporto deklaracijos priėmimo dienos.

170 straipsnis

Laikinasis reeksportas tolesniam perdirbimui

Gavus muitinės leidimą, kai kurios arba visos prekės, kurioms įforminta laikinojo įvežimo perdirbti procedūra, arba perdirbtieji produktai gali būti laikinai reeksportuoti, kad būtų ne Bendrijos muitų teritorijoje toliau perdirbti laikantis laikinojo išvežimo perdirbti procedūrai nustatytų sąlygų.

3 skirsnis

Laikinasis išvežimas perdirbti

171 straipsnis

Taikymo sritis

1. Įforminus laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, Bendrijos prekės gali būti laikinai eksportuotos iš Bendrijos muitų teritorijos perdirbimo operacijoms atlikti. Iš šių prekių gauti perdirbtieji produktai gali būti išleisti į laisvą apyvartą visai arba iš dalies juos atleidžiant nuo importo muitų gavus prašymą, kurį pateikia leidimo turėtojas ar bet kuris kitas Bendrijos teritorijoje įsisteigęs asmuo, jei tas asmuo yra gavęs leidimo turėtojo sutikimą ir įvykdytos leidimo sąlygos.

2. Laikinojo išvežimo perdirbti procedūros neleidžiama taikyti šioms Bendrijos prekėms:

- a) prekėms, kurias eksportavus grąžinami importo muitai arba atsisakoma juos išieškoti;
- b) prekėms, kurios prieš jas eksportuojant dėl jų galutinio vartojimo buvo išleistos į laisvą apyvartą pritaikius neapmokestinimą muitu arba sumažintą muto normą, tačiau jų galutinio vartojimo tikslai nebuvo pasiekti, išskyrus atvejus, kai reikia atlikti šių prekių remonto operacijas;
- c) prekėms, kurias eksportavus mokamos eksporto grąžinamosios išmokos;

d) prekėms, kurias eksportavus pagal bendrą žemės ūkio politiką gaunama kitokia finansinė nauda, išskyrus c punkte nurodytas eksporto grąžinamąsias išmokas.

3. 172 ir 173 straipsniuose nenurodytais atvejais ir tada, kai taikomi *ad valorem* muitai, importo muito suma apskaičiuojama remiantis ne Bendrijos muitų teritorijoje atliktos perdirbimo operacijos išlaidomis.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios tokio apskaičiavimo taisykles ir taisykles, kai taikomi specialieji muitai, patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

4. Muitinė nustato laikotarpį, per kurį laikinai eksportuotos prekės turi būti reimportuotos į Bendrijos muitų teritoriją kaip perdirbtieji produktai ir per kurį joms turi būti įformintas išleidimas į laisvą apyvartą tam, kad būtų galima jas visai arba iš dalies atleisti nuo importo muitų. Gavusi tinkamai pagrįstą leidimo turėtojo prašymą, muitinė gali pagrįstam laikui šį laikotarpį pratęsti.

172 straipsnis

Nemokamai remontuojamos prekės

1. Jeigu muitinei pateikiami tinkami įrodymai, kad prekės buvo remontuojamos nemokamai vykdant sutartyje arba teisės akte numatytą prievolę, susijusią su duota garantija, arba dėl gamybos ar panaudotos medžiagos defekto, jos visai atleidžiamos nuo importo muitų.

2. 1 dalis netaikoma, jeigu į gamybos ar panaudotos medžiagos defektą buvo atsižvelgta pirmą kartą išleidžiant atitinkamas prekes į laisvą apyvartą.

173 straipsnis

Standartinio prekių pakeitimo sistema

1. Taikant standartinio prekių pakeitimo sistemą, importuotas produktas (toliau – pakaitos produktas) gali, laikantis 2–5 dalių, pakeisti perdirbtąjį produktą.

2. Muitinė leidžia taikyti standartinio prekių pakeitimo sistemą, jeigu perdirbimo operacijos turinį sudaro defektų turinčių Bendrijos prekių remontas ir jeigu toms prekėms netaikomos pagal bendrą žemės ūkio politiką nustatytos priemonės arba speciali tvarka, kuri taikoma tam tikroms prekėms, gaunamoms perdirbant žemės ūkio produktus.

3. Pakaitos produktų aštuonženklis kombinuotosios nomenklatūros kodas, prekinė kokybė ir techninės charakteristikos turi būti tokie pat kaip ir trūkumų turinčių prekių, jeigu šios prekės būtų suremontuotos.

4. Jeigu trūkumų turinčios prekės prieš jas eksportuojant buvo naudotos, pakaitos produktai taip pat turi būti naudoti.

Tačiau muitinė netaiko pirmoje pastraipoje nustatyto reikalavimo, jeigu pakaitos produktas buvo pateiktas nemokamai vykdant sutartyje arba teisės akte numatytą prievolę, susijusią su duota garantija, arba dėl panaudotos medžiagos ar gamybos defekto.

5. Nuostatos, kurios turėtų būti taikomos perdirbtiesiems produktams, taikomos ir pakaitos produktams.

174 straipsnis

Išankstinis pakaitos produktų importas

1. Muitinė leidžia, kad, laikantis jos nustatytų sąlygų ir gavus suinteresuoto asmens prašymą, pakaitos produktai būtų importuoti anksčiau nei eksportuojamos trūkumų turinčios prekės.

Pakaitos produkto išankstinio importo atveju pateikiama garantija, užtikrinanti prievolės sumokėti importo muitą, kurį reikėtų sumokėti, jeigu defektų turinčios prekės nebūtų eksportuotos pagal 2 dalį, įvykdymą.

2. Defektų turinčios prekės eksportuojamos per du mėnesius nuo deklaracijos pakaitos produktų išleidimui į laisvą apyvartą įforminti priėmimo muitinėje dienos.

3. Jeigu, susiklosčius ypatingoms aplinkybėms, defektų turinčios prekės negali būti eksportuotos per 2 dalyje nurodytą laikotarpį, muitinė gali suinteresuoto asmens tinkamai pagrįstu prašymu pagrįstam laikui šį laikotarpį pratęsti.

VIII ANTRAŠTINĖ DALIS

PREKIŲ IŠVEŽIMAS IŠ BENDRIJOS MUITŲ TERITORIJOS

1 SKYRIUS

Iš bendrijos muitų teritorijos išvežamos prekės

175 straipsnis

Prievolė pateikti išankstinę išvežimo deklaraciją

1. Prekėms, kurias ketinama išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, įforminama išankstinė išvežimo deklaracija, kuri turi būti pateikta kompetetingai muitinės įstaigai arba tai įstaigai turi būti sudaryta galimybė su ja susipažinti prieš tas prekes išvežant iš Bendrijos muitų teritorijos.

Tačiau pirma pastraipa netaikoma prekėms, vežamoms transporto priemonėmis, kurios vyksta Bendrijos muitų teritorijos teritoriniais vandenimis arba oro erdve nesustodamos toje teritorijoje.

2. Išankstinė išvežimo deklaracija pateikiama kuriuo nors iš šių būdų:

a) jei prekėms, išvežamoms iš Bendrijos muitų teritorijos, įforminama muitinės procedūra, kuriai reikia muitinės deklaracijos – atitinkama muitinės deklaracija;

- b) kaip pranešimas apie reeksportą, pateikiamas pagal 179 straipsnį;
- c) jei nereikalaujama pateikti nei muitinės deklaracijos, nei pranešimo apie reeksportą – kaip 180 straipsnyje nurodyta išvežimo bendroji deklaracija.
3. Išankstinėje išvežimo deklaracijoje nurodomi bent tie duomenys, kuriuos būtina pateikti išvežimo bendrojoje deklaracijoje.

176 straipsnis

Tam tikrus aspektus nustatančios priemonės

1. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, dėl:
- a) atvejų ir sąlygų, kai iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamoms prekėms netaikomas reikalavimas pateikti išankstinę išvežimo deklaraciją;
- b) sąlygų, kai galima netaikyti reikalavimo pateikti išankstinę išvežimo deklaraciją arba pakeisti šio reikalavimo turinį;
- c) termino, iki kurio pateikiama išankstinė išvežimo deklaracija arba iki kurio sudaroma galimybė su ja susipažinti prieš išvežant prekes iš Bendrijos muitų teritorijos;
- d) visų išimčių, susijusių su c punkte nurodytu terminu, ir to termino keitimu;
- e) kompetentingos muitinės įstaigos, kuriai pateikiama arba kurioje sudaroma galimybė susipažinti su išankstine išvežimo deklaracija ir kurioje turi būti atlikta rizikos analizė bei su rizika susijęs eksporto ir išvežimo tikrinimas, nustatymo.

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

2. Tvirtinant šias priemones, atsižvelgiama į:
- a) ypatingas aplinkybes;
- b) šių priemonių taikymą tam tikroms prekių srautų rūšims, transporto rūšims ar tam tikriems ekonominių operacijų vykdytojams;
- c) tarptautinius susitarimus, kuriuose numatytos specialios saugumo priemonės.

177 straipsnis

Muitinės priežiūra ir išvežimo formalumai

1. Iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamos prekės yra muitinės priežiūros ir gali būti atliekamas jų muitinis tikrinimas. Atitinkamai atvejai muitinė gali, taikydama priemones, patvirtintas vadovaujantis 5 dalimi, nustatyti prekių išvežimo iš Bendrijos muitų teritorijos maršrutą ir terminą.

2. Prekės, kurias ketinama išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, pateikiamos muitinei toje muitinės įstaigoje, kurios aptarnaujamai teritorijai priklauso prekių išvežimo iš Bendrijos muitų teritorijos vieta, o joms taikomi išvežimo formalumai, atitinkamai atvejais, apima:

- a) importo muitų grąžinimą arba atsisakymą juos išieškoti, arba eksporto grąžinamųjų išmokų mokėjimą;
- b) eksporto muitų surinkimą;
- c) formalumus, privalomus pagal galiojančias nuostatas dėl kitų privalomųjų mokėjimų;
- d) draudimų ir apribojimų, pagrįstų, *inter alia*, visuomenės dorovės, viešosios tvarkos arba visuomenės saugumo, žmonių, gyvūnų ar augalų sveikatos bei gyvybės apsaugos, aplinkos apsaugos, nacionalinių meno, istorijos ar archeologijos vertybių apsaugos, pramoninės ir komercinės nuosavybės apsaugos reikalavimais, įskaitant susijusių su narkotikų prekursorių kontrole, tam tikras intelektinės nuosavybės teises pažeidžiančiomis prekėmis ir iš Bendrijos išvežamais gryniaisiais pinigais, taikymą, o taip pat žuvų išteklių apsaugos bei valdymo priemonių ir prekybos politikos priemonių įgyvendinimą.

3. Iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamas prekes muitinei pateikia vienas iš šių asmenų:

- a) iš Bendrijos muitų teritorijos prekes eksportuojantis asmuo;
- b) asmuo, kurio vardu arba kurio interesais veikia prekes iš tos teritorijos eksportuojantis asmuo;
- c) asmuo, prisiėmęs atsakomybę už prekių vežimą iki jų eksportavimo iš Bendrijos muitų teritorijos.

4. Prekes leidžiama išvežti, jeigu jos iš Bendrijos muitų teritorijos išvežamos tokios pat būklės, kokios buvo išankstinės išvežimo deklaracijos priėmimo metu.

5. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalių įgyvendinimo priemones.

2 SKYRIUS

Eksportas ir reeksportas

178 straipsnis

Bendrijos prekės

1. Bendrijos prekėms, kurias ketinama išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, įforminama eksporto procedūra.

2. 1 dalis netaikoma šioms prekėms:
- prekėms, kurioms įforminta galutinio vartojimo arba laikinojo išvežimo perdirtbi procedūra;
  - prekėms, kurioms įforminta vidinio tranzito procedūra arba kurios laikinai išvežamos iš Bendrijos muitų teritorijos pagal 103 straipsnį.
3. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina priemones, nustatančias eksporto formalumus, taikomus prekėms, kurioms įforminta eksporto procedūra, galutinio vartojimo procedūra arba laikinojo išvežimo perdirtbi procedūra.

179 straipsnis

Ne Bendrijos prekės

- Jeigu ne Bendrijos prekes ketinama išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, kompetentingai muitinės įstaigai turi būti pateiktas pranešimas apie reeksportą ir atlikti jų išvežimo formalumai.
- 104–124 straipsniai *mutatis mutandis* taikomi pranešimui apie reeksportą.
- 1 dalis netaikoma šioms prekėms:
  - prekėms, kurioms įforminta išorinio tranzito procedūra, kurios vežamos tik per Bendrijos muitų teritoriją;
  - laisvojoje zonoje perkraunamoms arba tiesiogiai iš jos reeksportuojamoms prekėms;
  - prekėms, kurioms įforminta laikinojo saugojimo procedūra ir kurios tiesiogiai reeksportuojamos iš sandėlio, kurį leista naudoti prekių laikinajam saugojimui.

180 straipsnis

Išvežimo bendroji deklaracija

- Jeigu prekes ketinama išvežti iš Bendrijos muitų teritorijos, tačiau nereikalaujama pateikti nei ir muitinės deklaracijos, nei pranešimo apie reeksportą, kompetentingai muitinės įstaigai vadovaujantis 175 straipsniu turi būti pateikta išvežimo bendroji deklaracija.
- Išvežimo bendroji deklaracija pateikiama naudojantis elektroninių duomenų apdorojimo priemonėmis. Šiam tikslui gali būti naudojama verslo, uostų arba transporto informacija, jeigu joje yra duomenys, privalomi pateikti išvežimo bendrojoje deklaracijoje.
- Susiklosčius ypatingoms aplinkybėms muitinė gali priimti popieriuje surašytas išvežimo bendrąsias deklaracijas, jeigu joms taikomi tokie patys rizikos valdymo būdai, kokie yra taikomi išvežimo bendrosioms deklaracijoms, pateiktoms naudojantis elektroninių duomenų apdorojimo priemonėmis, ir jeigu įmanoma įvykdyti tokių duomenų mainų su kitomis muitinės įstaigomis reikalavimus.

Muitinė gali leisti vietoj išvežimo bendrosios deklaracijos pateikti pranešimą ir suteikti prieigą prie bendrosios deklaracijos duomenų, saugomų ekonominių operacijų vykdytojo kompiuterinėje sistemoje.

- Išvežimo bendrąją deklaraciją pateikia vienas iš šių asmenų:
  - prekes iš Bendrijos muitų teritorijos išvežantis arba atsakomybę už prekių išvežimą prisiėmęs asmuo;
  - eksportuotojas arba siuntėjas, arba kitas asmuo, kurio vardu arba kurio interesais veikia a punkte nurodytas asmuo;
  - bet kuris asmuo, galintis pateikti atitinkamas prekes kompetentingai muitinės įstaigai arba užtikrinti, kad jos būtų pateiktos.

181 straipsnis

Išvežimo bendrosios deklaracijos taisymas

Deklarantui jo prašymu leidžiama pataisyti vieną arba kelis jau pateiktos išvežimo bendrosios deklaracijos duomenų elementus.

Tačiau deklaracijos taisyti nebegalima po to, kai:

- muitinė pranešė bendrąją deklaraciją pateikusiam asmeniui, kad ketina patikrinti prekes; arba
- muitinė nustatė, kad atitinkami duomenys yra neteisingi; arba
- muitinė jau leido išvežti prekes.

Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios šio straipsnio antros pastraipos c punkto išimtis, turi būti patvirtintos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

3 SKYRIUS

Atleidimas nuo eksporto muitų

182 straipsnis

Laikinis eksportas

- Nepažeidžiant 171 straipsnio, Bendrijos prekės gali būti laikinai eksportuojamos iš Bendrijos muitų teritorijos ir, jei jos reimportuojamos, atleidžiant nuo eksporto muitų.

2. Komisija, laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, patvirtina šio straipsnio įgyvendinimo priemones.

IX ANTRAŠTINĖ DALIS

MUITINĖS KODEKSO KOMITETAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

1 SKYRIUS

Muitinės kodekso komitetas

183 straipsnis

Kitos įgyvendinimo priemonės

1. Laikydama 184 straipsnio 2 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros, Komisija priima taisyklės, reglamentuojančias, kokia tvarka užtikrinamas valstybių narių elektroninių muitinės sistemų sąveikumas tarpusavyje ir su atitinkamais Bendrijos komponentais, kuris būtinas geresniam bendradarbiavimui, pagrįstam elektroninių duomenų mainais tarp muitinių, muitinių bei Komisijos ir muitinių bei ekonominių operacijų vykdytojų.

2. Priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, nustatančios:

- a) sąlygas, kuriomis Komisija gali priimti sprendimus, kuriais reikalaujama, kad valstybės narės atšauktų arba iš dalies pakeistų pagal muitų teisės aktus priimtą sprendimą, – išskyrus sprendimus, nurodytus 20 straipsnio 8 dalies c punkte, – kuriu nukrypstama nuo palyginamų kitų kompetentingų institucijų sprendimų ir taip daromas neigiamas poveikis vienodam muitų teisės aktų taikymui;
- b) prireikus bet kurias kitas įgyvendinimo priemones, įskaitant atvejus, kai Bendrija prisiėmė išpareigojimus ir prievolės, susijusius su tarptautiniais susitarimais, dėl kurių reikia pritaikyti kodekso nuostatas;
- c) kitus atvejus ir sąlygas, kai šio Kodekso taikymas gali būti supaprastintas,

patvirtinamos laikantis 184 straipsnio 4 dalyje nurodytos reguliavimo procedūros su tikrinimu.

184 straipsnis

Komitetas

1. Komisijai padeda Muitinės kodekso komitetas (toliau – Komitetas).

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 4 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

Sprendimo 1999/468/EB 4 straipsnio 3 dalyje nustatytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

4. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomos Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į minėto sprendimo 8 straipsnio nuostatas.

185 straipsnis

Kiti klausimai

Komitetas gali nagrinėti bet kokį Komisijos iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu pirmininko iškeltą klausimą dėl muitų teisės aktų, visų pirma dėl:

- a) visų problemų, kylančių dėl muitų teisės aktų taikymo;
- b) pozicijos, kurios Bendrija turi laikytis su muitų teisės aktais susijusiais tarptautiniais susitarimais arba pagal tuos susitarimus įsteigtuose komitetuose, darbo grupėse ir kolegijose.

2 SKYRIUS

Baigiamosios nuostatos

186 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentai (EEB) Nr. 3925/91, (EEB) Nr. 2913/92 ir (EB) Nr. 1207/2001 panaikinami.

Nuorodos į panaikintus reglamentus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir aiškinamos pagal priede pateiktas atitikties lenteles.

187 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

188 straipsnis

Taikymas

1. 1 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, 5 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, 5 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, 10 straipsnio 2 dalis, 11 straipsnio 3 dalis, 12 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, 15 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 5 dalis, 18 straipsnio 4 dalis, 19 straipsnio 5 dalis, 20 straipsnio 7 dalis, 20 straipsnio 8 dalis, 20 straipsnio 9 dalis, 24 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, 25 straipsnio 3 dalis, 28 straipsnio 3 dalis, 30 straipsnio 2 dalis, 31 straipsnio 3 dalis, 33 straipsnio 5 dalis, 38 straipsnis, 39 straipsnio 3 dalis, 39 straipsnio 6 dalis, 43 straipsnis, 51 straipsnio 2 dalis, 54 straipsnis, 55 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, 56 straipsnio 9 dalis, 57 straipsnio 3 dalis, 58 straipsnio antra pastraipa, 59 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, 62 straipsnio 3 dalis, 63 straipsnio 3 dalis, 65 straipsnio 3 dalis, 67 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa, 71 straipsnis, 72 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, 76 straipsnis, 77 straipsnio 3 dalis, 78 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, 78 straipsnio 5 dalis, 85 straipsnis, 86 straipsnio 7 dalis, 87 straipsnio 3 dalies pirma pastraipa, 88 straipsnio 4 dalies antra pastraipa, 89 straipsnio 2 dalis, 93 straipsnio 2 dalis, 101 straipsnio 2 dalis, 103 straipsnis, 105 straipsnio 2 dalis, 106 straipsnio 4 dalies pirma pastraipa, 107 straipsnio 3 dalis, 108 straipsnio 1 dalies antra pastraipa, 108 straipsnio 4 dalis, 109 straipsnio 2 dalis, 109 straipsnio 3 dalis, 110 straipsnio 1 dalies trečia pastraipa, 111 straipsnio 3 dalis,

112 straipsnio 4 dalis, 113 straipsnio 3 dalis, 114 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, 115 straipsnio antra pastraipa, 116 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, 119 straipsnio 3 dalis, 122 straipsnis, 124 straipsnio 2 dalis, 128 straipsnis, 134 straipsnis, 136 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa, 136 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, 136 straipsnio 4 dalies ketvirta pastraipa, 137 straipsnio 2 dalis, 140 straipsnio 2 dalis, 142 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa, 142 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, 142 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, 143 straipsnis, 144 straipsnio 2 dalis, 145 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, 148 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, 150 straipsnio 3 dalis, 151 straipsnio 5 dalis, 164 straipsnio pirma pastraipa, 171 straipsnio 3 dalies antra pastraipa, 176 straipsnio 1 dalis, 177 straipsnio 5 dalis, 178 straipsnio 3 dalis, 181 straipsnio trečia pastraipa, 182 straipsnio 2 dalis, 183 straipsnio 1 dalis ir 183 straipsnio 2 dalis taikomos nuo 2008 m. birželio 24 d.

2. Visos kitos nuostatos taikomos nuo 1 dalyje nurodytų straipsnių pagrindu priimtų įgyvendinimo nuostatų taikymo pradžios. Įgyvendinimo nuostatos įsigalioja vėliausiai 2009 m. birželio 24 d.

Nepaisant įgyvendinimo nuostatų įsigaliojimo, šioje pastraipoje nurodytos šio reglamento nuostatos įsigalioja vėliausiai 2013 m. birželio 24 d.

3. 30 straipsnio 1 dalis taikoma nuo 2011 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2008 m. balandžio 23 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
H.-G. PÖTTERING

Tarybos vardu
Pirmininkas
J. LENARČIČ

PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖS

1. Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92	Šis reglamentas
1 straipsnis	4 straipsnis
2 straipsnis	1 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnio 4a–4d punktai	—
5 straipsnis	11 ir 12 straipsniai
5a straipsnis	13, 14 ir 15 straipsniai
6 straipsnis	16 straipsnis
7 straipsnis	16 straipsnis
8 straipsnis	18 straipsnis
9 straipsnis	19 straipsnis
10 straipsnis	16 straipsnis
11 straipsnis	8 ir 30 straipsniai
12 straipsnis	20 straipsnis
13 straipsnis	25 ir 26 straipsniai
14 straipsnis	9 straipsnis
15 straipsnis	6 straipsnis
16 straipsnis	29 straipsnis
17 straipsnis	32 straipsnis
18 straipsnis	31 straipsnis
19 straipsnis	116 ir 183 straipsniai
20 straipsnis	33 ir 34 straipsni
21 straipsnis	33 straipsnis
22 straipsnis	35 straipsnis
23 straipsnis	36 straipsnis
24 straipsnis	36 straipsnis
25 straipsnis	—
26 straipsnis	37 straipsnis
27 straipsnis	39 straipsnis
28 straipsnis	40 straipsnis
29 straipsnis	41 straipsnis
30 straipsnis	42 straipsnis
31 straipsnis	42 straipsnis
32 straipsnis	43 straipsnis
33 straipsnis	43 straipsnis
34 straipsnis	43 straipsnis
35 straipsnis	31 straipsnis
36 straipsnis	41 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92	Šis reglamentas
36a straipsnis	87 straipsnis
36b straipsnis	5, 88 ir 89 straipsniai
36c straipsnis	90 straipsnis
37 straipsnis	91 straipsnis
38 straipsnis	92 ir 93 straipsniai
39 straipsnis	94 straipsnis
40 straipsnis	95 straipsnis
41 straipsnis	95 straipsnis
42 straipsnis	91 straipsnis
43 straipsnis	—
44 straipsnis	—
45 straipsnis	—
46 straipsnis	96 straipsnis
47 straipsnis	96 straipsnis
48 straipsnis	97 straipsnis
49 straipsnis	—
50 straipsnis	98 ir 151 straipsniai
51 straipsnis	151 ir 152 straipsniai
52 straipsnis	152 straipsnis
53 straipsnis	151 straipsnis
54 straipsnis	99 straipsnis
55 straipsnis	100 straipsnis
56 straipsnis	125 straipsnis
57 straipsnis	126 straipsnis
58 straipsnis	91 ir 97 straipsniai
59 straipsnis	104 straipsnis
60 straipsnis	105 straipsnis
61 straipsnis	107 straipsnis
62 straipsnis	108 straipsnis
63 straipsnis	112 straipsnis
64 straipsnis	111 straipsnis
65 straipsnis	113 straipsnis
66 straipsnis	114 straipsnis
67 straipsnis	112 straipsnis
68 straipsnis	117 straipsnis
69 straipsnis	118 straipsnis
70 straipsnis	119 straipsnis
71 straipsnis	120 straipsnis
72 straipsnis	121 straipsnis
73 straipsnis	123 straipsnis
74 straipsnis	124 straipsnis
75 straipsnis	126 straipsnis
76 straipsnis	108, 109, 110 ir 112 straipsniai
77 straipsnis	107 ir 108 straipsniai

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92	Šis reglamentas
78 straipsnis	27 straipsnis
79 straipsnis	129 straipsnis
80 straipsnis	—
81 straipsnis	115 straipsnis
82 straipsnis	166 straipsnis
83 straipsnis	102 straipsnis
84 straipsnis	135 straipsnis
85 straipsnis	136 straipsnis
86 straipsnis	136 straipsnis
87 straipsnis	136 straipsnis
87a straipsnis	—
88 straipsnis	136 straipsnis
89 straipsnis	138 straipsnis
90 straipsnis	139 straipsnis
91 straipsnis	140 ir 144 straipsniai
92 straipsnis	146 straipsnis
93 straipsnis	147 straipsnis
94 straipsnis	62, 63, 136 ir 146 straipsniai
95 straipsnis	136 ir 146 straipsniai
96 straipsnis	146 straipsnis
97 straipsnis	143 straipsnis
98 straipsnis	143, 148 ir 153 straipsniai
99 straipsnis	153 straipsnis
100 straipsnis	136 straipsnis
101 straipsnis	149 straipsnis
102 straipsnis	149 straipsnis
103 straipsnis	—
104 straipsnis	136 straipsnis
105 straipsnis	137 straipsnis
106 straipsnis	137 ir 154 straipsniai
107 straipsnis	137 straipsnis
108 straipsnis	150 straipsnis
109 straipsnis	141 ir 143 straipsniai
110 straipsnis	153 straipsnis
111 straipsnis	140 straipsnis
112 straipsnis	53 straipsnis
113 straipsnis	—
114 straipsnis	142 ir 168 straipsniai
115 straipsnis	142 ir 143 straipsniai
116 straipsnis	136 straipsnis
117 straipsnis	136 straipsnis
118 straipsnis	169 straipsnis
119 straipsnis	167 straipsnis
120 straipsnis	143 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92	Šis reglamentas
121 straipsnis	52 ir 53 straipsniai
122 straipsnis	52 ir 53 straipsniai
123 straipsnis	170 straipsnis
124 straipsnis	—
125 straipsnis	—
126 straipsnis	—
127 straipsnis	—
128 straipsnis	—
129 straipsnis	—
130 straipsnis	168 straipsnis
131 straipsnis	143 straipsnis
132 straipsnis	136 straipsnis
133 straipsnis	136 straipsnis
134 straipsnis	—
135 straipsnis	53 straipsnis
136 straipsnis	53 straipsnis
137 straipsnis	162 straipsnis
138 straipsnis	136 straipsnis
139 straipsnis	162 straipsnis
140 straipsnis	163 straipsnis
141 straipsnis	164 straipsnis
142 straipsnis	143 ir 164 straipsniai
143 straipsnis	47 ir 165 straipsniai
144 straipsnis	47, 52 ir 53 straipsniai
145 straipsnis	48 ir 171 straipsniai
146 straipsnis	143 ir 171 straipsniai
147 straipsnis	136 straipsnis
148 straipsnis	136 straipsnis
149 straipsnis	171 straipsnis
150 straipsnis	171 straipsnis
151 straipsnis	171 straipsnis
152 straipsnis	172 straipsnis
153 straipsnis	171 straipsnis
154 straipsnis	173 ir 174 straipsniai
155 straipsnis	173 straipsnis
156 straipsnis	173 straipsnis
157 straipsnis	174 straipsnis
158 straipsnis	—
159 straipsnis	—
160 straipsnis	—
161 straipsnis	176, 177 ir 178 straipsniai
162 straipsnis	177 straipsnis
163 straipsnis	145 straipsnis
164 straipsnis	103 ir 145 straipsniai

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92	Šis reglamentas
165 straipsnis	143 straipsnis
166 straipsnis	148 straipsnis
167 straipsnis	155 ir 156 straipsniai
168 straipsnis	155 straipsnis
168a straipsnis	—
169 straipsnis	157 ir 158 straipsniai
170 straipsnis	157 ir 158 straipsniai
171 straipsnis	150 straipsnis
172 straipsnis	156 straipsnis
173 straipsnis	141 ir 159 straipsniai
174 straipsnis	—
175 straipsnis	159 straipsnis
176 straipsnis	137 straipsnis
177 straipsnis	160 straipsnis
178 straipsnis	53 straipsnis
179 straipsnis	—
180 straipsnis	161 straipsnis
181 straipsnis	160 straipsnis
182 straipsnis	127, 168 ir 179 straipsniai
182a straipsnis	175 straipsnis
182b straipsnis	176 straipsnis
182c straipsnis	176, 179 ir 180 straipsniai
182d straipsnis	5, 180 ir 181 straipsniai
183 straipsnis	177 straipsnis
184 straipsnis	—
185 straipsnis	130 ir 131 straipsniai
186 straipsnis	130 straipsnis
187 straipsnis	132 straipsnis
188 straipsnis	133 straipsnis
189 straipsnis	56 straipsnis
190 straipsnis	58 straipsnis
191 straipsnis	56 straipsnis
192 straipsnis	57 ir 58 straipsniai
193 straipsnis	59 straipsnis
194 straipsnis	59 straipsnis
195 straipsnis	61 straipsnis
196 straipsnis	60 straipsnis
197 straipsnis	59 straipsnis
198 straipsnis	64 straipsnis
199 straipsnis	65 straipsnis
200 straipsnis	—
201 straipsnis	44 straipsnis
202 straipsnis	46 straipsnis
203 straipsnis	46 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92	Šis reglamentas
204 straipsnis	46 ir 86 straipsniai
205 straipsnis	46 straipsnis
206 straipsnis	46 ir 86 straipsniai
207 straipsnis	86 straipsnis
208 straipsnis	47 straipsnis
209 straipsnis	48 straipsnis
210 straipsnis	49 straipsnis
211 straipsnis	49 straipsnis
212 straipsnis	50 straipsnis
212a straipsnis	53 straipsnis
213 straipsnis	51 straipsnis
214 straipsnis	52 ir 78 straipsniai
215 straipsnis	55 ir 66 straipsniai
216 straipsnis	45 straipsnis
217 straipsnis	66 ir 69 straipsniai
218 straipsnis	70 straipsnis
219 straipsnis	70 straipsnis
220 straipsnis	70 ir 82 straipsniai
221 straipsnis	67 ir 68 straipsniai
222 straipsnis	72 straipsnis
223 straipsnis	73 straipsnis
224 straipsnis	74 straipsnis
225 straipsnis	74 straipsnis
226 straipsnis	74 straipsnis
227 straipsnis	75 straipsnis
228 straipsnis	76 straipsnis
229 straipsnis	77 straipsnis
230 straipsnis	73 straipsnis
231 straipsnis	73 straipsnis
232 straipsnis	78 straipsnis
233 straipsnis	86 straipsnis
234 straipsnis	86 straipsnis
235 straipsnis	4 straipsnis
236 straipsnis	79, 80, ir 84 straipsniai
237 straipsnis	79 ir 84 straipsniai
238 straipsnis	79, 81 ir 84 straipsniai
239 straipsnis	79, 83, 84, ir 85 straipsniai
240 straipsnis	79 straipsnis
241 straipsnis	79 straipsnis
242 straipsnis	79 straipsnis
243 straipsnis	23 straipsnis
244 straipsnis	24 straipsnis
245 straipsnis	23 straipsnis
246 straipsnis	22 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92	Šis reglamentas
247 straipsnis	183 straipsnis
247a straipsnis	184 straipsnis
248 straipsnis	183 straipsnis
248a straipsnis	184 straipsnis
249 straipsnis	185 straipsnis
250 straipsnis	17, 120 ir 121 straipsniai
251 straipsnis	186 straipsnis
252 straipsnis	186 straipsnis
253 straipsnis	187 straipsnis

2. **Reglamentai (EEB) Nr. 3925/91 ir (EB) Nr. 1207/2001**

Panaikintas reglamentas	Šis reglamentas
Reglamentas (EEB) Nr. 3925/91	28 straipsnis
Reglamentas (EB) Nr. 1207/2001	39 straipsnis